

Informatiebericht GK

Van Grenskantoor Schiphol
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 0880 10.2.e
Onderwerp Instructie / werkwijze afdoening handhavingssignalen

Hoofdtak Grens
Vindplaats Informind Thema Toegang, Informatieberichten

Geldigheidsdatum N.v.t.
Publicatiedatum 01-01-2015

Aanleiding

Signalen die kunnen leiden tot een intrekking van de VVA.

Indien de melding betrekking heeft op een vakantieganger ibv een VVA-bep of een VVA-onbep scannen we de gehele melding in en sturen we deze door naar de twee onderstaande emailadressen:

- %IKP, IND/SDIS/BBO;
- %Unit Intrekken asielvergunningen, IND/ASIEL

Er moet echter wel bewijs zijn (stempels/tickets) dat ze daadwerkelijk zijn teruggekeerd naar het land van herkomst.

Wel sturen we ook signalen door als mensen op uitreis staan naar lvh. Vaak is er dan al een instapkaart/ticket bij.

Is er sprake van een reis naar een buurland is er geen bewijs en kan er niet worden ingetrokken.

Eventueel kan de melding nog interessant zijn voor alleen het IKP (langdurig verbleven of meerdere keren), bijvoorbeeld i.h.k.v. Nationale veiligheid, gemeentelijke uitkeringen, mensenhandel/mensensmokkel of handel/werk buitenland.

De meldingen die we niet doorsturen kunnen we Arnaud geven om deze te laten inscannen in INDIGO.

Vakantiegangers/ frequente reizigers met een VVR-bep of onbep.

Deze meldingen gaan niet naar de Unit intrekkingen maar kunnen wel interessant zijn voor het IKP, om de hierboven vermeldde redenen of i.h.k.v. het mogelijk verplaatst hebben van het hoofdverblijf.

In alle gevallen waarin we actie ondernemen (doorsturen of alleen inscannen) vermelden we dat in het Exell-bestand. Dit is te vinden in de map GB258 onder

cijfers. Verder slepen we de verstuurde mail naar het mapje handhaving/intrekking in de algemene box. In onderwerp van de mail svp v-nummer vermelden.

Twijfelgevallen en de meldingen van reisbewegingen van asielzoekers uit buurlanden kun je uiteraard gewoon bij **10.2.e** of bij mij neerleggen.

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 10.2.e

Nummer & Titel IB 2017-06 Chinese adoptiefkinderen

Hoofdtak Regulier
InformIND Thema B7/3.2.1 (gezinsband), B7/3.6.4 (adoptiefkinderen) B7/5
bewijsmiddelen

Geldig vanaf 23-01-2017
Geldig tot en met 01-02-2022

1. Aanleiding

Dit SUA bericht is een update van het Informatiebericht Chinese adoptiefkinderen van 1 juni 2013. De inhoud is nagenoeg gelijk gebleven.
Het informatie bericht (PUC_IND_12796_1) van 1 juni 2013 komt hiermee te vervallen.

2. Verwachting

De inhoud van dit informatiebericht zal niet worden opgenomen in de Vc. Bezien zal worden of de inhoud hiervan te zijner tijd kan worden overgeheveld naar een interne werkinstructie.

3. Inhoud

Sinds 1 januari 2006 is China partij bij het Haags adoptieverdrag 1993 (HAV). Een Chinese verdragsadoptie wordt van rechtswege erkend op grond van het HAV, als de adoptiefouders over een beginseltoestemming beschikken, een BKA-nummer (dat staat vermeld op de beginseltoestemming) vanaf 1 januari 2006 hebben, en beschikken over een verklaring van conformiteit van de Chinese autoriteiten. De verklaring van conformiteit wordt als zodanig geaccepteerd, mits deze is gehecht aan het tevens afgegeven Adoption Certificate én mits daarbij door de ambassade een verklaring is gevoegd waarin wordt bevestigd dat sprake is van een verdragsadoptie. Let wel: China geeft pas sinds maart 2008 verklaringen van conformiteit af.

Indien een van de adoptiefouders de Nederlandse nationaliteit bezit, wordt het Chinese kind van rechtswege Nederlander (zie artikel 5a van de Rijkswet op het Nederlanderschap).

Gevolgen: Als aspirant-adoptiefouders een BKA-nummer hebben vanaf januari 2006, zal het Chinese adoptiekind in beginsel geen mvv nodig hebben. Echter, omdat de Chinese autoriteiten als vereiste stellen dat het kind bij vertrek naar Nederland nog op een Chinees paspoort uitreist, krijgen de adoptiefouders van de Nederlandse vertegenwoordiging voor het kind een Schengenvismee, waarmee het kind ondanks het Chinese paspoort gratis naar Nederland kan reizen. Bij aankomst in Nederland kunnen de adoptiefouders dan direct een Nederlands paspoort aanvragen bij de afdeling Burgerzaken van de gemeente van hun woonplaats.

4. Afstemming

Dit informatiebericht is afgestemd met het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 010.2.e

Nummer & Titel IB 2017/14 Terminologie adoptieprocedure

Hoofdtak Regulier
InformIND Thema B7/3.6.1 Vc, B7/3.6.2 Vc, B7/3.6.4 Vc en B7/5
Geldig vanaf 27-02-2017
Geldig tot en met 21-02-2022

1. Aanleiding

Dit SUA bericht is een update van het Informatiebericht Terminologie adoptieprocedure van 7 augustus 2015. Het informatiebericht van 7 augustus 2015 is op een aantal punten aangepast en verduidelijkt.

Het informatiebericht (PUC_IND_752969_0) is hiermee komen te vervallen.

2. Verwachting

De inhoud van dit informatiebericht zal niet worden opgenomen in de Vc. Bezien zal worden of de inhoud ervan te zijner tijd kan worden overgeheveld naar een interne Werkinstructie.

3. Inhoud/Toelichting

Terminologie adoptieprocedure

Beginseltoestemming (BT): Dit is de toestemming afgegeven door de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Veiligheid en Justitie) voor de opnemings ter adoptie van:

- één buitenlands kind of;
- twee buitenlandse kinderen tegelijk, in het geval van broers en zussen, of kinderen die op een andere wijze zodanig aan elkaar zijn gehecht dat zij moeilijk van elkaar kunnen worden gescheiden.

Dit is een algemene toestemming die niet op naam van het op te nemen kind(eren) is gesteld.

De beginseltoestemming geldt voor een periode van vier jaar of tot de datum waarop de aanvrager van de beginseltoestemming de leeftijd van 46 jaar bereikt. De beginseltoestemming kan telkens worden verlengd met een periode van vier jaar of tot de datum waarop de aanvrager van de beginseltoestemming de leeftijd van 46 jaar bereikt.

Beginseltoestemming (BT) op naam: Bij niet-Verdragsadopties (adopties uit landen die niet zijn aangesloten bij het Haags Adoptieverdrag) moeten aspirant-adoptiefouders niet alleen over beginseltoestemming beschikken maar ook over een beginseltoestemming op naam. De beginseltoestemming op naam wordt ook afgegeven door de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (de Centrale autoriteit internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Veiligheid en Justitie).

In de beginseltoestemming op naam geeft de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie goedkeuring aan de plaatsing van het genoemde kind bij de genoemde aspirant-adoptiefouders.

Verdragsland: een land dat is aangesloten bij het Haags adoptieverdrag

Welke landen partij zijn bij het Haags adoptieverdrag kun je zien op

<https://www.hcch.net/en/instruments/conventions/specialised-sections/intercountry-adoption>

Verdragsadoptie:

De adoptieprocedure verloopt hierbij op een wijze die is voorgeschreven in het Haags adoptieverdrag. Het Haags adoptieverdrag is alleen van toepassing als de aanvraag om beginseltoestemming is ingediend op of na de datum waarop zowel Nederland (1 oktober 1998) als het land van herkomst partij zijn geworden bij het Haags adoptieverdrag. Wanneer een beginseltoestemming is aangevraagd, kun je zien aan de hand van het BKA-nummer, dat op de beginseltoestemming vermeld staat. Het BKA-nummer is als volgt opgebouwd: (jaartal aanvraag)(kwartaal aanvraag)/(volgnummer).

Voorbeeld Als land x in 2015 partij is geworden bij het Haags adoptieverdrag, maar het BKA nr is van 2014, dan wordt een beginseltoestemming op naam door de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Veiligheid en Justitie afgegeven in plaats van een Statement of approval (zie hieronder), want het is géén Verdragsadoptie.

De Verdragsadoptie uitgesproken in het land van herkomst wordt van rechtswege erkend, nadat de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst een verklaring van conformiteit (zie hieronder) hebben afgegeven (artikel 23 Haags adoptieverdrag). De kinderen hebben bij binnenkomst in Nederland meestal al de Nederlandse nationaliteit, wanneer ten minste één van de adoptiefouders deze ook bezit. Een mvv-procedure is dus in beginsel niet aan de orde.

Volledige bemiddeling: De hoofdregel is dat aspirant-adoptiefouders gebruikmoeten hebben gemaakt van een bemiddelende, vergunninghoudende instantie (hierna: vergunninghouder. Dat is de term die de Centrale autoriteit internationale kinderaangelegenheden van het Ministerie van Veiligheid en Justitie hiervoor hanteert). Dit noemen we volledige bemiddeling. Volledige bemiddeling houdt in dat via de contacten van een vergunninghouder onder begeleiding van die vergunninghouder een kind in het gezin wordt geplaatst. Bemiddeling is altijd volledig wanneer vanuit een land wordt geadopteerd dat is aangesloten bij het Haags adoptieverdrag.

De matching van het kind met de aspirant-adoptiefouder/ het kindvoorstel wordt door de vergunninghouder aan de de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Veiligheid en Justitie ter goedkeuring voorgelegd. Als aan alle voorwaarden wordt voldaan, geeft de CA, in het geval van een Verdragsadoptie, een Statement of Approval af en in het geval van een niet Verdragsadoptie, een beginseltoestemming op naam.

Deelbemiddeling: Als aspirant-adoptiefouders voor adoptie geen gebruik hebben gemaakt van de contacten van een vergunninghouder maar van andere organisaties of personen in het buitenland, moeten ze hiervoor vooraf toestemming hebben gekregen van het Ministerie van Veiligheid en Justitie. In dit geval is sprake van deelbemiddeling. Deelbemiddeling is alleen mogelijk bij landen die niet zijn aangesloten bij het Haags adoptieverdrag.

Bij deelbemiddeling onderzoeken de vergunninghouders alleen de zuiverheid en de zorgvuldigheid van de organisaties en personen die zullen bemiddelen bij de adoptie. De vergunninghouder brengt advies uit aan het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Naar aanleiding van dit advies beslist de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Veiligheid en Justitie) of het contact kan worden goedgekeurd. De Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie maakt zijn beslissing schriftelijk bekend aan de vergunninghouder en aspirant-adoptiefouders. Het positief besluit houdt in dat het contact waarvan de aspirantadoptiefouders gebruik zullen maken is goedgekeurd door de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie. De uiteindelijke matching van het adoptiekind met de aspirant-adoptiefouders/ het kindvoorstel wordt ook aan Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Veiligheid en Justitie voorgelegd. Als aan alle voorwaarden wordt voldaan, wordt vervolgens een beginseltoestemming op naam afgegeven door de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Veiligheid en Justitie.

Goedkeuring(s besluit) buitenlands contact: Besluit van de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie waarin de aspirant-adoptiefouders toestemming wordt verleend tot het gebruikmaken van een eigen contact in het buitenland (in het kader van deelbemiddeling).

Statement of Approval: Een verdragsdocument (artikel 17c Haags adoptieverdrag) waarin het land van opvang van het te adopteren kind aangeeft dat het voorstel van het land van herkomst om het in dat document genoemde kind bij de eveneens in het document genoemde verzoeker(s) te plaatsen wordt goedgekeurd. De verdragsadoptie kan dan in het land van herkomst worden afgerond. Bij Verdragsadopties moeten de aspirant-adoptiefouders niet alleen over beginseltoestemming beschikken maar ook over een Statement of Approval. Een Statement of approval wordt ook afgegeven door de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Veiligheid en Justitie).

Certificate of Conformity: Een verdragsdocument (artikel 23 Haags adoptieverdrag) waarin het land van herkomst van het kind verklaart dat de adoptie volgens het verdrag heeft plaatsgevonden. Dit is een belangrijk document omdat bij overlegging daarvan bij de NL ambassade het kind de Nederlandse nationaliteit verkrijgt, mits het een sterke adoptie betreft en ten minste één van de adoptiefouders op de dag dat adoptie-uitspraak onherroepelijk is geworden Nederlander is.

Sterke adoptie: Een vorm van adoptie waarin de juridische banden met de biologische familie worden verbroken.

Zwakke adoptie: Een vorm van adoptie waarbij, nadat de adoptie heeft plaatsgevonden in het land van herkomst, de juridische banden met de biologische familie blijven bestaan. Deze vorm van adoptie kan alleen als zodanig worden erkend naar Nederlands recht. Ingeval van een zwakke verdragsadoptie verkrijgt het kind niet de Nederlandse nationaliteit en is adoptie naar Nederlands recht alsnog nodig om de Nederlandse nationaliteit te verkrijgen.

4. Afstemming

Dit SUA bericht is afgestemd met de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden.

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummer(s)	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2017/15 Verblijfsgat en artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder a, sub 1 Vb (verblijf na (huwelijks)relatie en na verruimde gezinshereniging)
Hoofdtak	Regulier
InformIND Thema	B 9/8.1 Vc, B9/8.2 Vc en B9/8.3 Vc
Geldig vanaf	27-02-2017
Geldig tot en met	21-02-2022

1. Aanleiding

Dit SUA-bericht is een update van het Informatiebericht Verblijfsgat en artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder a, sub 1 Vb (verblijf na (huwelijks)relatie en na verruimde gezinshereniging) van 11 mei 2016. De strekking van het Informatiebericht van 11 mei 2016 is ongewijzigd gebleven.

Het informatiebericht (PUC_IND_818611_0) van 11 mei 2016 komt hiermee te vervallen.

2. Verwachting

De inhoud van dit informatiebericht zal niet worden opgenomen in de Vc. Bezien zal worden of de inhoud ervan te zijner tijd kan worden overgeheveld naar een interne werkinstructie.

3. Inhoud/Toelichting

Naar aanleiding van de steeds weerkerende vraag van medewerkers of een verblijfsgat altijd moet worden tegengeworpen bij de beoordeling van een aanvraag op grond artikel 3.51, eerste lid, onder a, sub 1, Vb is sinds 1 juli 2016 het volgende in B9/8.1 Vc opgenomen:

De IND werpt een verblijfsgat niet tegen als voldaan wordt aan alle hierna genoemde voorwaarden:

- het verblijfsgat is ontstaan doordat de vreemdeling de verlengingsaanvraag niet-tijdig heeft ingediend;
- de vreemdeling heeft de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingediend binnen de redelijke termijn van twee jaar. Zie paragraaf B1/6.1 Vc;
- de vreemdeling heeft gedurende vijf jaar voorafgaand aan de indiening van de aanvraag voor verlenging van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van niet-tijdelijk humanitaire gronden, onafgebroken voldaan aan de inhoudelijke voorwaarden van de oorspronkelijk aan hem verleende verblijfsvergunning.

Om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 3.51, eerste lid, onder a sub 1, Vb moet de vreemdeling aan de voorwaarden als genoemd in B9/ 8.1 Vc én de bijzondere voorwaarden in B9/8.2 Vc (bijzondere voorwaarden na verblijf bij (huwelijks)relatie óf in B9/8.3 Vc (bijzondere voorwaarden na verruimde gezinshereniging) voldoen.

4. Hoe te handelen

Alléén als sprake is van een verblijfsgat als hiervoor bedoeld, mag je de periodes van verblijf van vóór en na het verblijfsgat bij elkaar optellen bij de toetsing van de voorwaarde dat de (huwelijks)relatie vijf jaren bestaat (of heeft vijf jaren bestaan) en de vreemdeling *tenminste vijf jaren op grond van die (huwelijks)relatie een verblijfsvergunning heeft gehad*.

Ditzelfde geldt bij voortgezet verblijf na verruimde gezinshereniging.

Alléén als sprake is van een verblijfsgat als hiervoor bedoeld, mag je de periodes van verblijf van vóór en na het verblijfsgat bij elkaar optellen bij de toetsing van *de voorwaarde dat de vreemdeling vijf jaren in het kader van verruimde gezinshereniging een verblijfsvergunning heeft* voor verblijf bij een referent die zelf verblijfsrecht van niet-tijdelijke aard heeft.

Voorbeeld

Een Marokkaanse vreemdelinge heeft op 1 februari 2012 een aanvraag voor verlening van een verblijfsvergunning bij Nederlandse echtgenoot ingediend. Deze verblijfsvergunning is op diezelfde datum verleend voor de duur van 1 jaar, met ingangsdatum 1 februari 2012. Op 10 februari 2013 heeft zij een verlengingsaanvraag ingediend. Voor de te late indiening zijn geen verschoonbare redenen aangevoerd. Mevrouw voldoet echter nog steeds aan alle inhoudelijke voorwaarden van haar oorspronkelijke vergunning. Haar vergunning wordt verlengd, met ingang van 10 februari 2013, geldig tot 10 februari 2018. Ze heeft dus een verblijfsgat van negen dagen. Op 9 februari 2017 dient mevrouw een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning humanitair niet-tijdelijk in. Er vanuit gaande dat zij gedurende vijf jaar onafgebroken heeft voldaan aan de inhoudelijke voorwaarden van de oorspronkelijke verblijfsvergunning, kan zij op 10 februari 2017 in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning humanitair niet-tijdelijk (1 februari 2012 + 5 jaren + 9 dagen verblijfsgat = 10 februari 2017). N.B. de vergunning kan niet eerder worden verleend dan de datum indiening aanvraag. Dus als de verblijfsvergunning op 10 april 2017 wordt ingediend, wordt de vergunning verleend met ingang van 10 april 2017. Uiteraard moet voor een inwilliging ook aan de overige voorwaarden zijn voldaan (inburgeringsexamen behaald of daarvan vrijgesteld en de algemene toelatingsvoorwaarden van artikel 16, eerste lid, Vw, met uitzondering van de subcategorieën b (paspoortvereiste), c (middelenvereiste) en k (referentenverklaring) en de bijzondere voorwaarden als genoemd in B8/2).

5. Afstemming

Dit SUA-bericht is intern afgestemd.

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 10.2.e

Nummer & Titel IB 2017/16 Beroep op beleidskader plaatsing in pleeggezin of instelling op grond van het Haags Kinderbeschermingsverdrag

Hoofdtak Asiel/ Regulier

InformIND Thema B8/ 11.1 Vc t/m B8/11.4 Vc,, B9/ 15 Vc en B9/ 18.2
Geldig vanaf 27-02-2017
Geldig tot en met 21-02-2022

1. Aanleiding

Dit SUA bericht is een update van het Informatiebericht Beleidskader plaatsing in pleeggezin of instelling op grond van het Haags Kinderbeschermingsverdrag (HKBV) van 2 juli 2014.

Het informatiebericht (PUC_IND_14977_1) komt hiermee te vervallen.

2. Verwachting

De inhoud van dit informatiebericht zal niet worden opgenomen in de Vc of in een interne Werkinstructie.

3. Inhoud/Hoe te handelen

Een verblijfsvergunning (humanitair tijdelijk of humanitair niet-tijdelijk) kan worden verleend aan een minderjarige vreemdeling die, vanuit een ander land, op grond van het HKBV in Nederland wordt geplaatst in een instelling of pleeggezin. Het beleidskader staat in B8/11.1 Vc t/m B8/11.4 Vc (humanitair tijdelijk) en in B9/15 Vc en B9/20.2 Vc (humanitair niet-tijdelijk). Indien een beroep wordt gedaan op dit beleid, moet onmiddellijk contact worden opgenomen met RVN, F&G, Team 15, dat deze zaken behandelt, telefoonnummer 088-04 36292 – 06 46 97 43 . Je kunt ook een mailtje sturen aan het emailadres %HKBV, IND/REGSOC.

4. Afstemming

De inhoud van dit SUA bericht is afgestemd met RVN, F&G, Team 15

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 10.2.e

Nummer & Titel IB 2017/27 Verenigde Staten van Amerika en het Haags adoptieverdrag

Hofdtaak Regulier

InformIND Thema B7/3.2.1 Vc, B7/3.6.1 Vc, B7/3.6.2 Vc, B7/3.6.4 Vc en B7/5 Vc.
Geldig vanaf 20-03-2017
Geldig tot en met 19-11-2021

1. Aanleiding

Dit SUA-bericht is een update van het Informatiebericht Verenigde Staten van Amerika en het Haags Adoptieverdrag van 1 juni 2013. De strekking van het SUA-bericht is met een paar kleine aanpassingen gelijk gebleven.

Het Informatiebericht (PUC_IND_12813_1) van 1 juni 2013 komt hiermee te vervallen.

2. Verwachting

De inhoud van dit informatiebericht zal niet worden opgenomen in de Vc. Bezien zal worden of de inhoud ervan te zijner tijd kan worden overgeheveld naar een interne werkinstructie.

3. Inhoud/Toelichting

Toepasselijkheid Haags Adoptieverdrag

Op 1 april 2008 is het Haags Adoptieverdrag (HAV) in werking getreden voor de Verenigde Staten. Het HAV is van toepassing op adopties uit de Verenigde Staten waarvoor de beginseltoestemming is aangevraagd op of na 1 april 2008. Dit kun je zien aan het "BKAnummer" dat op de beginseltoestemming staat vermeld. Dat BKA-nummer is als volgt opgebouwd: (jaartal aanvraag)(kwartaal aanvraag)/(volgnummer). Het HAV geldt alleen voor adoptiezaken met een BKA-nummer vanaf 20082/(volgnummer). Voor Amerikaanse adoptiezaken met een BKAnummer tot en met 20081/(volgnummer) is het HAV *niet* van toepassing.

Toestemming

Bij Amerikaanse *niet-verdragsadopties* geeft de Nederlandse Centrale autoriteit interlandelijke adoptie onder het Ministerie van Veiligheid en Justitie een *beginseltoestemming op naam* (van het kind) af. Bij Amerikaanse *verdragsadopties* geeft de Nederlandse Centrale autoriteit "Statement of Approval" af. Dit is een verplicht document onder het Verdrag (artikel 17c).

De adoptieprocedure in de Verenigde Staten in twee fasen

In de eerste fase gaat de Amerikaanse rechter over tot een proefplaatsing van het kind bij de aspirant-adoptiefouder(s). Tevens geeft de Amerikaanse rechter aan de Nederlandse aspirant-adoptiefouder(s) toestemming om een paspoort voor het kind aan te vragen, zodat zij met het kind naar Nederland kunnen reizen.

In de tweede fase, nadat het kind een tijd bij de aspirant-adoptiefouder(s) heeft gewoond en de verplichte post placement rapportages zijn opgesteld, spreekt de Amerikaanse rechter de definitieve adoptie uit ("finalized adoption"). Voor de meeste Amerikaanse kinderen die naar Nederland komen en een verblijfsvergunning voor verblijf ter adoptie krijgen, geldt dat er door de Amerikaanse rechter nog geen definitieve adoptie-uitspraak is gedaan. In deze gevallen is alleen de hiervoor beschreven eerste fase afgerond.

Erkenning van de adoptie

In het geval van een *niet-verdragsadoptie*, dient de adoptie, nadat de Amerikaanse rechter de definitieve adoptie-uitspraak heeft gedaan, aan de Nederlandse rechter voor erkenning te worden voorgelegd (art.10:109 BW). Erkent de Nederlandse rechter de Amerikaanse adoptiebeslissing, dan is het kind daarmee het juridisch kind van zijn adoptiefouder(s) geworden. Als een van de adoptiefouders Nederlander is op de dag dat die adoptie-uitspraak onherroepelijk is geworden, verkrijgt het kind tevens daarmee de Nederlandse nationaliteit van rechtswege (art. 5b Rwn).

In het geval van een *verdragsadoptie*, dient de Amerikaanse Centrale autoriteit, nadat de Amerikaanse rechter de definitieve adoptie-uitspraak heeft gedaan, een verklaring af te geven waarin staat vermeld dat de adoptie conform het HAV heeft plaatsgevonden, namelijk de zogeheten verklaring van conformiteit (artikel 23 HAV). Nederland erkent de adoptie van rechtswege als een verklaring van conformiteit is overgelegd door de Amerikaanse Centrale Autoriteit en het kind krijgt van rechtswege de Nederlandse nationaliteit als een van de adoptiefouders op de dag dat de definitieve adoptie-uitspraak onherroepelijk is geworden Nederlander is (art. 5a Rwn).

4. Afstemming

De inhoud van dit SUA-bericht is afgestemd met de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Veiligheid en Justitie.

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 10.2.e

Nummer & Titel IB 2017/30 Draagmoederschap

Hoofdtak Regulier

InformIND Thema B7/3.2. Vc
Geldig vanaf 24-03-2017
Geldig tot en met 16-04-2022

1. Aanleiding

Dit SUA-bericht is een update van het Informatiebericht Draagmoederschap van 2 oktober 2015. De strekking van het SUA-informatiebericht is hetzelfde gebleven. In het huidige SUA-bericht wordt een passage aan het rapport *Kind en ouder in de 21e eeuw* van de *Staatscommissie Herijking Ouderschap* gewijd.

Het informatiebericht (PUC_IND_766891_0) komt hiermee te vervallen.

2. Verwachting

De inhoud van dit informatiebericht zal niet worden opgenomen in de Vc. Bezien zal worden of de inhoud ervan te zijer tijd kan worden overgeheveld naar een interne werkinstructie.

3. Inhoud/Toelichting

Het komt incidenteel voor dat beslissers te maken krijgen met verblijfsaanvragen, waarin sprake is van draagmoederschap. Het gaat dan meestal om een Nederlands echtpaar of een Nederlandse man en buitenlandse echtgenote, die gebruik hebben gemaakt van een buitenlandse draagmoeder om een kind te krijgen. Landen waarvan bekend is dat er draagmoederschapsconstructies plaatsvinden zijn India, de Filipijnen, de Oekraïne, de Verenigde Staten en Georgië. Hieronder kun je lezen welke problematiek speelt in draagmoederzaken en hoe je verblijfsaanvragen van draagmoeder zaken moet behandelen.

Problematiek bij draagmoederschap

Voorop gesteld wordt dat commercieel draagmoederschap in Nederland verboden is. Er bestaan in het Nederlandse recht nog geen specifieke regels waarin draagmoederschap is geregeld en ook de erkenning van in het buitenland tot stand gekomen draagmoederschapsconstructies is niet geregeld. De beoordeling van de juridische positie van een kind dat is geboren uit een buitenlandse draagmoeder moet worden beoordeeld aan de hand van de thans geldende regels van internationaal personen- en familierecht en is daarom complex.

Er kan bij draagmoederschapsconstructies gebruik zijn gemaakt van het genetisch materiaal van de wensouders, maar het komt ook voor dat er gebruik is gemaakt van (anonieme) donoren. De draagmoeder is meestal

niet de biologische moeder van het kind. In een aantal landen waar draagmoederschap mogelijk is (bijvoorbeeld Oekraïne), worden de wensouders op de geboorteakte als de juridische ouders van het kind vermeld. De wensouders zijn naar Nederlands recht echter niet automatisch de juridische ouders van het kind. Naar Nederlands recht geldt namelijk als hoofdregel dat de vrouw uit wie het kind is geboren de moeder van het kind is. Erkenning van een buitenlandse geboorteakte is daarom in strijd met de Nederlandse openbare orde. Verder geldt dat -voor zover de draagmoeder gehuwd is- haar echtgenoot vrijwel in alle rechtsstelsels als juridische vader van het kind wordt aangemerkt. De omstandigheid dat ertussen de wensouders en het kind geen familierechtelijke betrekkingen zijn ontstaan, betekent ook dat de wensouders naar Nederlands recht niet het gezag over het kind hebben en dus geen aanvraag namens het kind kunnen indienen.

Meestal hebben de wensouders zich reeds tot de Nederlandse ambassade gewend voor afgifte van een Nederlands paspoort ten behoeve van het kind. Deze aanvraag wordt om de hierboven genoemde redenen afgewezen. Vervolgens is het mogelijk dat de wensouders middels een voorlopige voorziening aan de Nederlandse voorzieningenrechter hebben gevraagd om de Minister van Buitenlandse Zaken op te dragen een nooddocument af te geven ten behoeve van het kind. Er zijn enkele gevallen bekend waarin de rechter een dergelijk verzoek heeft toegewezen.

Op 7 december 2016 is het rapport *Kind en ouder in de 21e eeuw* van de *Staatscommissie Herijking Ouderschap* verschenen. De Minister van Veiligheid en Justitie heeft op 7 december 2016 reeds een eerste reactie op dit rapport gegeven. De opdracht aan de Staatscommissie, die op 1 mei 2014 werd ingesteld, was de regering te adviseren over de wenselijkheid van wijziging van bestaande regelgeving die betrekking heeft op het ontstaan van juridisch ouderschap en de invoering van een wettelijke regeling voor meerouderschap, meeroudergezag en draagmoederschap.

De staatscommissie heeft geadviseerd om onder strikte voorwaarden een wettelijke regeling voor draagmoederschap in te richten, waarmee wensouders vanaf het tijdstip van geboorte juridisch ouder van het kind worden. Deze voorwaarden zijn onder meer:

- Vrije instemming van de draagmoeder;
- De mogelijkheid voor het kind om de ontstaansgeschiedenis te achterhalen;
- In beginsel genetisch verwantschap van ten minste één wensouder aan het kind. Van dit vereiste kan in uitzonderlijke omstandigheden worden afgeweken;
- Verplichte voorlichting voor wensouders en draagmoeder;
- De afspraken tussen de draagmoeder en de wensouders moeten vóór de conceptie ter goedkeuring aan de rechter worden voorgelegd. Daarbij zijn tevens afspraken mogelijk over financiële vergoedingen aan de draagmoeder, gebonden aan een wettelijk maximum.

Internationaal draagmoederschap dat onder dezelfde voorwaarden tot stand is gekomen komt in aanmerking voor erkenning in Nederland.

De Minister van Veiligheid en Justitie staat positief tegenover het instellen van een regeling voor draagmoederschap. Het wachten is dan ook op een wetsvoorstel waarin het draagmoederschap wettelijk wordt geregeld.

De jurisprudentie in draagmoederschapszaken:

Uit de jurisprudentie blijkt dat de juridische beoordeling van buitenlandse draagmoederschapsconstructies door de rechter sterk afhankelijk is van de wetgeving van het land waar het kind is geboren. Hoewel er dus geen pasklare oplossing bestaat die in alle gevallen kan worden toegepast, kunnen er wel enkele hoofdlijnen aan de jurisprudentie worden ontleend.

Onder omstandigheden kan het kind de Nederlandse nationaliteit hebben verkregen. Dat is het geval indien de draagmoeder op de geboorteakte is vermeld als moeder, haar eventuele echtgenoot het vaderschap gerechtelijk heeft ontkend én het kind in Nederland is erkend door de Nederlandse wensvader. Soms kan het kind ook in het buitenland worden erkend of wordt het vaderschap van de wensvader gerechtelijk vastgesteld, waardoor het kind de Nederlandse nationaliteit verkrijgt. De wensvader zal in het geval van een Nederlandse erkenning nog wel aan de rechtbank moeten verzoeken om te worden belast met het gezag over het kind. De wensvader kan immers anders geen enkele aanvraag ten behoeve van het kind indienen. Als de wensvader in het buitenland de juridisch vader is en Nederland de in het buitenland tot stand gekomen familierechtelijke betrekkingen erkent, dan nemen we ook het gezag over als dat daar tot stand is gekomen. De wensmoeder kan het kind desgewenst adopteren, nadat zij het kind tenminste een jaar samen met de wensvader heeft opgevoed en verzorgd.

Indien de wensmoeder op de buitenlandse geboorteakte wordt vermeld, kan de Nederlandse rechter de geboortegegevens van het kind vaststellen. Daarbij wordt dan vastgesteld dat de draagmoeder de juridische moeder van het kind is.

4. Hoe te handelen bij verblijfsaanvragen in draagmoederzaken

1) Vraag bij de ambassade of bij de referent de stukken met betrekking tot de hiervoor beschreven paspoortprocedure en/of de procedure tot afgifte van een nooddocument op. Vraag ook of de wensvader het kind reeds heeft erkend en of er nog andere procedures zijn aangespannen bij de Nederlandse rechter.

2) De stukken kunnen worden voorgelegd aan het team nationaliteitsvraagstukken van de Directie Juridische Zaken via ^{10.2.9} @ind.minvenj.nl. Het team nationaliteitsvraagstukken kan adviseren over de afstamming en de nationaliteit van het kind.

3) Als de Nederlandse rechter het verzoek van de wensouders om de Minister van Buitenlandse Zaken te bevelen een reisdocument af te geven heeft afgewezen, dan wordt de aanvraag om verlening van een mvv getoetst aan het gezinsherenigingsbeleid (het gaat hier niet om adoptie) en wordt de aanvraag afgewezen, omdat het kind geen juridisch kind is van de wensouders en zij niet het gezag hebben.

4) Als de Nederlandse rechter het Ministerie van Buitenlandse Zaken in het belang van het kind heeft opgedragen om een nooddocument te verstrekken aan het kind, ondanks het feit dat het kind nog geen Nederlander is geworden, moet contact gezocht worden met de portefeuillehouders van SUA, als de wensouders na aankomst met het kind in Nederland een verblijfsaanvraag voor het kind willen indienen of reeds hebben ingediend.

6 . Afstemming

Dit SUA-bericht is afgestemd met Directie Juridische Zaken, team nationaliteitsvraagstukken.

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 10.2.e

Nummer & Titel IB 2017/33 Stopzetten legalisatie door Nederlandse ambassades

Hoofdtak Nederlanderschap / Regulier
InformIND Thema B1/8.1.1 Gelegaliseerde bescheiden
Naturalisatie/nationaliteit
Relatie met informatiebericht 'legalisatie' d.d. 1 januari 2016
Geldig vanaf 30 maart 2017
Geldig tot en met 10 november 2021

1. Aanleiding

Dit informatiebericht betreft een update van het informatiebericht van 1 januari 2016 *'Legalisatie - Circulaire legalisatie en verificatie van buitenlandse bewijsstukken betreffende de staat van personen, alsmede de toepassing van DNA-onderzoek'*. Libië wordt vanaf 15 april 2017 toegevoegd aan de lijst landen waarin de Nederlandse ambassade is gestopt met legaliseren van buitenlandse brondocumenten.

2. Inhoud/Toelichting

Voor onderstaande landen geldt thans een aangepast beleid ten aanzien van de legalisatie van buitenlandse brondocumenten. Documenten uit een groot aantal landen worden niet meer door de Nederlandse ambassades gelegaliseerd voor gebruik in Nederland. Het gaat om de volgende landen:

Afghanistan, Bangladesh, Benin, Birma/Myanmar, Burkina Faso, Cambodja, Centraal Afrikaanse Republiek, Democratische Republiek Congo, Republiek Congo, Djibouti, Dominicaanse Republiek, Equatoriaal Guinee, Eritrea, Ethiopië, Filipijnen, Gabon, Gambia, Ghana, Guinee, Guinee-Bissau, Haïti, Ivoorkust, Kameroen, Kenia, Laos, Mali, Niger, Nigeria, Pakistan, Palau, Senegal, Sierra Leone, Sri Lanka, Togo, Tsjaad, Turkmenistan, Uganda, Vietnam en Zuid-Sudan.

Vanaf 15 april 2017 stopt de Nederlandse ambassade met het legaliseren van documenten uit **Libië**.

De aanleiding voor het aangepaste beleid is het tegengaan van schijnzekerheid. Door bijvoorbeeld het ontbreken van een centrale registratie of het ontbreken van identiteitscontroles bij de registratie van rechtsfeiten of bij de afgifte van documenten kan minder waarde worden gehecht aan de inhoud van de documenten die zijn afgegeven in de betreffende landen. De legalisatieketen voor documenten uit de deze landen eindigt bij het lokale ministerie van Buitenlandse Zaken.

De IND wijst aanvragen om een verblijfsvergunning of verzoeken om naturalisatie niet af omdat de benodigde documenten uit deze landen niet gelegaliseerd zijn door de Nederlandse ambassade. De aanvragen en verzoeken worden gewoon in behandeling genomen (bij de IND respectievelijk gemeenten).

Wel is het raadzaam om brondocumenten zoveel mogelijk nader te onderzoeken om tot een goede inhoudelijke beoordeling te komen. Hiervoor kan brondocumenten systeem DISCS geraadpleegd worden. DISCS is aangevuld met informatie over documenten uit deze landen. Daarnaast kan de IND via de gebruikelijke werkwijze brondocumenten laten onderzoeken door Bureau Documenten. Op rijksoverheid.nl kan de burger per land informatie vinden over legalisatie.

<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/legalisatie-van-documenten/inhoud/legalisatie-buitenlandse-documenten-per-land>

Er is voor gekozen om de tekst van de IND-brochures niet aan te passen. De tekst in de IND-brochures over legalisatie klopt nog steeds. De ambassades legaliseren immers nog steeds voor circa 45 landen. Ook verandert er niets aan de wijze waarop Apostillestempels worden afgegeven. Ruim 100 landen zijn aangesloten bij het Apostilleverdrag. Omdat de landen waar niet meer wordt gelegaliseerd door de Nederlandse ambassade in de loop der tijd kan wijzigen, is ervoor gekozen dit via www.rijksoverheid.nl up-to-date te houden.

De Vc en de HRWN verwijzen slechts naar de circulaire legalisatie. Voor uitzonderingen op de regel baseert de IND zich op de uitzonderingen zoals deze zijn genoemd in de circulaire legalisatie.

Dit informatiebericht heeft een relatie met informatiebericht 'Alert op documentfraude' van 19-8-2014. Verder zal de werkinstructie 2013-18 nog aangepast worden aan de nieuwe situatie.

3. Hoe te handelen

Als op het moment van de beoordeling van aanvragen om een verblijfsvergunning of verzoeken om naturalisatie geen Nederlandse legalisatie meer plaats vindt, kan de aanvraag/het verzoek niet afgewezen worden omdat de benodigde documenten niet gelegaliseerd zijn door de Nederlandse ambassade.

Het is raadzaam om de brondocumenten zoveel mogelijk nader te onderzoeken om tot een goede inhoudelijke beoordeling te komen.

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 10.2.e

Nummer & Titel IB 2017/35 Instemming van Marokkaanse kinderrechter met permanente vestiging van het kafala-kind bij aspirant-pleegouders in Nederland

Hoofdtak Regulier

InformIND Thema B7 Vc, B7/3.7.1. Vc en B7/3.7.2
Geldig vanaf 31-03-2017
Geldig tot en met 16-04-2022

1. Aanleiding

Dit SUA-bericht is een update van het Informatiebericht Opheffing van de opschorting behandeling van verblijfsaanvragen van kinderen met een maatregel van kafala van 13 augustus 2015 (aangepast op 11 mei 2016).

De strekking van het SUA-bericht is gelijk gebleven, maar het SUA-bericht is wel op een paar punten aangepast. Zo is de titel van het informatiebericht gewijzigd. De verwijzing naar de eerdere opschorting van de behandeling van verblijfsaanvragen van kafala-kinderen en de opheffing daarvan op 13 augustus 2015 heeft geen actualiteitswaarde meer. Ook in de tekst van het SUA bericht is de verwijzing hiernaar geschrapt. Verder is het informatiebericht op een paar punten verduidelijkt.

Het informatiebericht (PUC_IND_13366_1) van 6 augustus 2013 is hiermee komen te vervallen.

2. Verwachting

De inhoud van dit informatiebericht zal niet worden opgenomen in de Vc. Bezien zal worden of de inhoud ervan te zijner tijd kan worden overgeheveld naar een interne werkinstructie.

3. Inhoud/Toelichting

Op 26 september 2012 heeft de Marokkaanse Minister van Justitie en Vrijheden een Circulaire uitgebracht over verlaten kinderen en kafala. (Zie InformIND: PUC_IND_004323301_5).

Kafala is GEEN adoptie maar een rechtsfiguur in het Islamitische familierecht die de bescherming van een kind beoogt door zijn verzorging aan derden over te dragen.

In de zomer van 2015 heeft een gesprek plaatsgevonden met een magistraat (vertegenwoordiger van de Marokkaanse ambassade) in Nederland over de wijze waarop in Marokko gevolg wordt gegeven aan de Circulaire van de Marokkaanse minister van Justitie en Vrijheden van 26 september 2012.

Gebleken is dat voor de Marokkaanse autoriteiten adoptie absoluut niet is toegestaan. In het geval van verlaten kinderen wordt daar de kafala-maatregel toegepast. De rechter in Marokko kan die maatregel alleen opdragen aan kafils

(vergelijkbaar met pleegouder-voogden) met de Marokkaanse nationaliteit, die leven volgens de Islamitische traditie en die in de regel ook verblijf houden in Marokko. De kafils worden onderzocht op morele en sociale geschiktheid en door de Marokkaanse kinderrechter moet toezicht kunnen worden gehouden op de opvoeding van het kind, waarbij de mogelijkheid moet bestaan om de kafala-uitspraak in te kunnen trekken ingeval van overtreding of niet naleven van de verplichtingen door de kafil. Volgens de magistraat van de Marokkaanse ambassade bestaat ook voor mensen met de Marokkaanse nationaliteit die in het buitenland wonen de mogelijkheid om een in Marokko verlaten kind in het gezin op te nemen. In dat geval verzoekt de rechter in Marokko via de consul in Nederland om een geschiktheidsonderzoek. Verzoeken van mensen met een andere dan de Marokkaanse nationaliteit of van koppels, waarvan de één een Marokkaanse achtergrond en de andere een Nederlandse achtergrond heeft, worden vrijwel allemaal afgewezen.

Verder is gebleken dat de Marokkaanse wetgeving in zake kafala de permanente vestiging van de kafils met het kafala-kind buiten Marokko zonder toestemming van de Marokkaanse kinderrechter verbiedt.

4. Hoe te handelen

Verblijfsaanvragen op grond van het (familie)pleegkinderenbeleid van kinderen met een kafala-maatregel moeten conform het staande beleid worden afgedaan (zie: artikel 3.28 Vb en hoofdstuk B7/ 3.7 Vc).

Gelet op de in paragraaf 3 genoemde bevindingen ten aanzien van Marokkaanse kafala's, moet je daarbij ook bezien of uit de kafala-beslissing blijkt dat de Marokkaanse kinderrechter daadwerkelijk toestemming heeft verleend aan de aspirant-pleegouders om zich met het kafala-kind permanent in Nederland te vestigen.

Als in de kafala-beslissing een Marokkaans woon- of verblijfsadres van de aspirant-pleegouders vermeld staat en verder nergens uit de kafala-beslissing valt op te maken dat de aspirant-pleegouders toestemming hebben gekregen om zich met het kafala-kind permanent in Nederland te vestigen, dan bestaat er twijfel of de Marokkaanse kinderrechter bij de kafala-beslissing überhaupt wel op de hoogte is geweest van het feit dat het de bedoeling is dat het kafala-kind zich niet in Marokko maar in Nederland bij de aspirant-pleegouders gaat vestigen. Ook als het kafala-kind in een dergelijk geval, op verzoek van de aspirant-pleegouders, in het bezit is gesteld van een paspoort, is dit op zichzelf onvoldoende om deze toestemming van de kinderrechter te veronderstellen. Met het paspoort wordt het kafala-kind weliswaar in staat gesteld met de aspirant-pleegouders naar het buitenland te reizen, maar dat betekent niet dat de aspirant-pleegouders zich ook met het kafala-kind permanent mogen vestigen in Nederland.

In bovenstaand geval moet de referent een bewijs van toestemming van de Marokkaanse kinderrechter om zich met het kafala-kind permanent in Nederland te vestigen overleggen. Er kan geen verblijfsvergunning aan het kafala-kind worden verstrekt, als een dergelijk bewijs niet wordt overgelegd.

Uiteraard moet voor een inwilliging van een aanvraag op grond van het (familie)pleegkinderenbeleid, behalve aan het vorenstaande, ook aan alle overige voorwaarden van het pleegkinderenbeleid zijn voldaan.

Mocht je vragen hebben over de afdoening van een zaak, waarin een kafala-maatregel speelt, kun je contact opnemen met de SUA portefeuillehouder adoptie- en pleegkinderen.

5. Afstemming

Dit SUA-bericht is intern afgestemd.

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 10.2.e

Nummer & Titel IB 2017/47 Ontwikkelingen artikel 16, eerste lid, onder i, Vw

Hoofdtak Regulier
InformIND Thema Regulier momi
Relatie met AbRS-uitspraak van 26 april 2017 (201604740/1 /V1)/B1/4.8
Geldig vanaf 02-05-2017
Geldig tot en met 02-12-2021

1. Aanleiding

Met artikel 16, eerste lid, onder i, Vw wordt de mogelijkheid geboden om een verblijfsaanvraag af te wijzen als de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van een eerdere aanvraag tot het verlenen, verlengen of wijzigen van een visum of een verblijfsvergunning hebben geleid of zouden hebben geleid.

Artikel 3.77, zevende lid, Vb biedt de mogelijkheid om artikel 16, eerste lid, onder i, Vw toe te passen tenzij de vreemdeling sinds de laatste uitzetting of het laatste gecontroleerde vertrek een ononderbroken periode van ten minste vijf jaren buiten Nederland heeft verbleven.

Op 26 april 2017 is de uitspraak 201604740/1 /V1 verschenen. Hierin heeft de AbRS geoordeeld dat artikel 16, eerste lid, onder i, Vw en artikel 3.77, zevende lid, Vb een onjuiste implementatie van artikel 16, tweede lid, aanhef en onder a, van de Gezinsherenigingsrichtlijn zijn. Daarom heeft de AbRS artikel 16, eerste lid, onder i, Vw en artikel 3.77, zevende lid, Vb onverbindend verklaard.

2. Verwachting

De precieze gevolgen van de uitspraak worden momenteel in kaart gebracht. Zodra meer bekend is, zal een nieuw informatiebericht verschijnen.

3. Hoe te handelen

Vanwege de onverbindendverklaring kunnen artikel 16, eerste lid, onder i, Vw en artikel 3.77, zevende lid, Vb per direct niet langer worden gebruikt als afwijzingsgrond.

4. Afstemming

Dit informatiebericht is afgestemd met JZST en DMB.

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummer(s)	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2017/48 Amerikaanse adopties en afstandsverklaring en legalisatie van de Amerikaanse adoptie-uitspraak
Hoofdtak	Regulier
InformIND Thema	B7/3.6.2 en Vc B7/5
Geldig vanaf	03-05-2017
Geldig tot en met	16-04-2022

1. Aanleiding

Dit SUA-bericht is een update van het Informatiebericht Amerikaanse adopties en afstandsverklaring en legalisatie van de Amerikaanse adoptie-uitspraak van 6 augustus 2013. De strekking van het Informatiebericht is gelijk gebleven, met een paar kleine tekstuele aanpassingen.

Het informatiebericht (PUC_IND_12843_1) komt hiermee te vervallen.

2. Verwachting

De inhoud van dit informatiebericht zal niet worden opgenomen in de Vc. Bezien zal worden of de inhoud ervan te zijer tijd kan worden overgeheveld naar een interne werkinstructie.

3. Inhoud en handelwijze

In Amerikaanse adoptiezaken hoeft geen geapostilleerde afstandsverklaring van de biologische ouder(s) te worden overgelegd, mits

- er een geapostilleerde uitspraak van een Amerikaanse rechter aanwezig is; én
- een beginseltoestemming op naam (bij Amerikaanse niet-verdragsadopties) of een Statement of approval bij Amerikaanse verdragsadopties) van de Nederlandse Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Veiligheid en Justitie.

De Nederlandse Centrale Autoriteit geeft geen toestemming voor een adoptie als niet vaststaat dat de biologische ouder (s) afstand hebben gedaan. Voor alle VS adopties waar de CA goedkeuring voor geeft, is door de CA vastgesteld dat de biologische moeder afstand heeft gedaan van het kind. Er zit in het dossier bij de CA een zogenoemd 'affidavit'. Daarin heeft moeder ondertekend dat zij afstand doet van haar kind.

Als geen beginseltoestemming op naam of een statement of approval is overgelegd door de aspirant-adoptiefouders en ook niet blijkt uit de Amerikaanse adoptie-uitspraak dat de Nederlandse CA toestemming heeft gegeven voor de adoptie, dan moet je telefonisch contact opnemen met de CA (telnr. 070-10.2.g) en informeren of de CA toestemming voor de adoptie heeft gegeven. Hiervan moet je een telefoonnotitie in INDIGO

maken. De beslisser kan hierover ook een email sturen aan **10.2.g** @minvenj.nl.

Als blijkt dat de CA geen toestemming heeft gegeven voor de adoptie, dan moet je de verblijfsaanvraag van het betrokken kind afwijzen en de zaak melden aan de

emailbox^{10.2.g} @IND.MINVENJ.NL. Zie ook het Informatiebericht inzake illegale adoptie en opnemings.

Legalisatie van de Amerikaanse adoptie-uitspraak

Als blijkt dat de CA wel toestemming heeft gegeven voor de adoptie maar de adoptie-uitspraak van de Amerikaanse rechter is niet voorzien van een apostillestempel, dan moet aan de referent herstel verzuim worden geboden voor het overleggen van een geapostilleerde uitspraak.

5. Afstemming

Dit SUA-bericht is afgestemd met de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Veiligheid en Justitie.

Informatiebericht SUA

Van	SUA/A&B
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummer(s)	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2017/57 Afdoening van Dublinzaken (spoor 1) Georgiërs in spoor 2
Hoofdtak	Asiel
Informind Thema	Asiel themapagina's / Vw 30b Kennelijk ongegrond / Vw 30b.1b Veilig land van herkomst, Vw 30 Dublin Asiel landenpagina's / Informatie overige landen
Relatie met	WBV 2016/10
Geldig vanaf	03-07-2017
Geldig tot en met	30-12-2021

Aanleiding

Sinds 1 augustus 2016 worden de aanvragen van asielzoekers uit de West-Balkan met Dublinindicaties afgedaan in spoor 2 (Veilig land van herkomst). Om dit mogelijk te maken is destijds de Vreemdelingendecret aangepast (zie WBV 2016/10). Recentelijk heeft het Deelberaad Asiel besloten om vanaf 3 juli 2017 deze werkwijze ook toe te passen bij aanvragers met de Georgische nationaliteit.

Toepassingsbereik

Deze werkwijze gold al vanaf 1 augustus 2016 voor de aanvragers met nationaliteiten uit de volgende landen: Albanië, Kosovo, Servië, Montenegro, Macedonië, Bosnië en geldt per 3 juli 2017 ook voor aanvragers uit Georgië.

Juridische context

Op grond van artikel 17 Dublinverordening trekt Nederland de asielverzoeken van deze nationaliteiten naar zich toe. Op grond van datzelfde artikel moet in Eurodac worden geregistreerd dat Nederland verantwoordelijk is geworden voor de behandeling van het asielverzoek.

Wat betekent dit nu voor de werkwijze?

- Voor AVIM in Ter Apel verandert er niets. Zij verzorgen de intake en registratie in Eurodac en leveren de gegevens aan voor het primair proces.
- Voor de *grensgeweigerden* zijn de Koninklijke Marechaussee (Kmar) en de Zeehavenpolitie (NP) verantwoordelijk voor het opleggen van de art. 6 bewaringsmaatregelen. Vanaf 3 juli 2017 wordt aan vreemdelingen met de Georgische nationaliteit die asiel aan de buitengrens vragen en waarbij een Dublinindicatie bestaat (zoals een Eurodactreffer of een Euvishit) de vrijheidsontnemende maatregel ex artikel 6, derde lid, Vw opgelegd. Hiervoor wordt het model M19 gebruikt. Er is weliswaar sprake van een Dublinindicatie, maar daar wordt geen uitvoering aan gegeven en daarom hoeft de asielzoeker niet als Dublinclaimant in grensdetentie te worden gesteld.
- Voor vreemdelingen die worden aangetroffen in *binnenlands toezicht* (AVIM/Kmar) geldt het volgende. Vanaf 3 juli 2017 geldt voor de vreemdelingen met de Georgische nationaliteit die asiel aanvragen en waarbij sprake is van een Dublinindicatie niet meer artikel 59a VW, maar artikel 59b Vw als grondslag voor de bewaringsmaatregel.

Planning

- Voor Ter Apel geldt dat de planning de zaak indeelt voor een veilig land gehoor op spoor 2 en registreert dit in Smartflow. De ondersteuning voert vervolgens een claim-uit zaak op als er sprake is van een Eurodactreffer of een Euvis-hit.
- Voor ACS m.b.t. de *grensgeweigerden* geldt dat de planning de zaak inplant conform GP en dit in Smartflow registreert. De planning voert tevens een claim-uit zaak op indien er sprake is van een Eurodactreffer of een Euvis-hit.
- De planning ACS m.b.t. *vreemdelingen afkomstig vanuit binnenlands toezicht* zal de zaak inplannen conform AA en registreert dit in Smartflow. De planning voert tevens een claim-uit zaak op indien er sprake is van een Eurodactreffer of een Euvis-hit.

De reden van het opvoeren van de claim is dat op deze manier dit soort zaken (samenloop spoor 2 met Dublinindicaties) gemonitord kunnen worden in Indigo en om te voldoen aan de Eurodacverordening.

Procedure

- Nadat de vreemdeling zijn veilig land gehoor heeft gehad, sluit de medewerker asiel de Dublin claim-uit zaak af in Indigo o.g.v. artikel 3 lid 2 Dublinverordening (voor artikel 17 is geen verwijzing beschikbaar). Indien de vreemdeling niet verschijnt op zijn gehoor of zijn aanvraag intrekt dient de claim-uit zaak eveneens in Indigo te worden afgesloten door de zaakverantwoordelijke medewerker op dezelfde wijze als wanneer hij zijn gehoor heeft doorlopen.
- Voor de *grensprocedure* geldt dat deze volledig wordt doorlopen met afdoening veilig land van herkomst. Na uitreiken van het besluit zal de nieuwe maatregel 6, eerste en tweede lid juncto het zesde lid, Vw door de IND worden opgelegd.
- Voor de AA in vreemdelingenbewaring geldt dat deze volledig wordt doorlopen met afdoening veilig land. De nieuwe maatregel zal door de IND direct na het uitreiken van de afwijzende beschikking worden opgelegd, artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw.
- Tot slot brengt de zaakverantwoordelijke medewerker de Dublin Unit op de hoogte van het afsluiten van de claim door een mail te sturen naar (%EDT Eurodac Registratie, IND/ASIEL/UNIT368DUB
10.2.g @ind.minvenj.nl). Vermeld daarbij in de onderwerpregel dat het gaat om een spoor 2 veilig land van herkomst zaak met een Dublinindicatie en het v-nummer. Naar aanleiding van deze email zal de Dublin unit in Eurodac registreren dat Nederland de verantwoordelijkheid voor de behandeling van de asielaanvraag heeft overgenomen.

De vreemdeling die óp of ná 3 juli 2017 zijn aanvraag ondertekent en in spoor 2 instroomt, wordt conform het normale spoor 2 stramien en bijbehorende werkwijze behandeld.

Indien er vragen zijn, kunnen deze gesteld worden via de FAQ van spoor 2:
https://afdelingen.indaily.intern.ind.nl/sites/AUAinformatieplein/AT/Cluster_Asielprocedure/Sporenbeleid

Dit Informatiebericht is afgestemd met A&B en JZ.

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 10.2.e

Nummer & Titel IB 2017/63 Beleid tav acceptatie Chinese documenten

Hoofdtak Regulier/Nederlanderschap
InformIND Thema B1/8.1.1. Gelegaliseerde bescheiden, B7/5 Bewijsmiddelen
Geldig vanaf 26-07-2017
Geldig tot en met 01-02-2022

1. Aanleiding

Dit Informatiebericht is een update van het Informatiebericht Beleid ten aanzien van de acceptatie van Chinese documenten van 3 februari 2017.

Naar aanleiding van vragen uit de uitvoeringspraktijk over wanneer nu wel/niet een actuele en complete 'Hukou' dient te worden overgelegd door Chinese aanvragers, is paragraaf 3 (zie hieronder) aangepast.

2. Verwachting

De inhoud van dit informatiebericht zal niet worden opgenomen in de Vc. Bezien zal worden of de inhoud ervan te zijner tijd kan worden overgeheveld naar een interne werkinstructie.

3. Inhoud/Toelichting bij het beleid ten aanzien van Chinese documenten

Als bewijs voor een geboorte vóór 1 maart 1996 dienen Chinese aanvragers in beginsel een complete en actuele hukou te overleggen. Chinezen die langdurig in het buitenland verblijven, worden echter uitgeschreven uit de hukou en kunnen dus niet aan dit vereiste voldoen. Daarom hoeft de Chinese aanvrager die vóór 1 maart 1996 is geboren, geen complete en actuele hukou te overleggen als hij vóór de aankomst in Nederland minimaal een jaar buiten China heeft verbleven en dit kan aantonen. (NB Een Chinees die is geboren na 1 maart 1996 hoeft geen complete en actuele hukou te overleggen, omdat Nederland het medical birth certificate, dat de Chinese autoriteiten sinds 1 maart 1996 afgeven, als geboorteakte erkent.)

Ten bewijze van andere rechtsfeiten (voogdij, burgerlijke staat, huwelijk en echtscheiding, maar niet bij overlijden) is het uitgangspunt dat een complete en actuele hukou wordt overgelegd, ongeacht wanneer iemand is geboren. Alleen als de vreemdeling vóór de aankomst in Nederland minimaal 1 jaar buiten China heeft verbleven en dit kan aantonen, vervalt deze eis.

Samengevat:

Er hoeft geen actuele en complete hukou te worden overgelegd

- bij gezinsmigratie-aanvragen, in gevallen waarin de persoon vóór de aankomst in Nederland minimaal 1 jaar buiten China heeft verbleven en dit kan bewijzen;
- bij naturalisatie aanvragen;
- bij inschrijving in de BRP in gevallen waarin de persoon vóór de aankomst in Nederland minimaal 1 jaar buiten China heeft verbleven en dit kan bewijzen.

Op de website van het Ministerie van Buitenlandse Zaken staat alle benodigde up to date informatie over Chinese documenten. Zie bijgaande link.

(<https://www.nederlandwereldwijd.nl/wonen-werken/buitenlandse-documenten-legaliseren/china> ;
<https://www.netherlandsandyou.nl/travel-and-residence/legalising-your-documents/china>).

NB. Onderstaande informatie over Hukou en tabel inzake 'verboden kinderen' zijn uitsluitend voor **intern** gebruik en mogen niet naar buiten worden gecommuniceerd.

Hukou

Kort gezegd is de Hukou (vrij vertaald: huishoudregistratieboek) de schriftelijke weergave van alles wat er in het leven van een Chinese burger gebeurt: geboorte, overlijden, huwelijk, verhuizen, beroepsmatige informatie en een volledig overzicht van familiebanden. Hij of zij is verplicht om wijzigingen zelf door te geven aan de lokale politie. Die is bevoegd de wijzigingen in de Hukou aan te brengen. Elk gezin heeft één Hukou en elk familielid krijgt een pagina in de Hukou. Komt de eigenaar van de Hukou te overlijden, dan volgt de oudste zoon, dochter of broer als nieuwe eigenaar de oude eigenaar op. Meerdere gezinnen kunnen dus in een Hukou zijn opgenomen.

Chinese burgers zijn gewend aan het tonen van de complete Hukou. De Hukou "reist" als het ware door heel China met verschillende leden van het gezin mee. Men dient de originele Hukou te overleggen bij een werkgever, wanneer men wil gaan studeren/naar school gaan, bij een verhuizing, of om in aanmerking te komen voor een ziektekostenverzekering. Niet alleen gezinnen kennen een Hukou, ook universiteiten, grote bedrijven, legereenheden en gevangenissen kennen eigen Hukou's. De Chinese burger wordt in dat geval uit de Hukou van familie uitgeschreven en in de Hukou van het bedrijf of de universiteit opgenomen als hij/zij gaat studeren of werken. Om opgenomen te worden in deze Hukou moet een uitschrijving volgen uit de Hukou van de ouders of grootouders. De twee Hukou's samen kunnen dan een volledig beeld geven. Ook weeshuizen hebben een eigen Hukou.

De reikwijdte van een Hukou is beperkt tot China. Indien een persoon met de Chinese nationaliteit voor langere tijd uit China vertrekt, wordt hij/zij uit de Hukou geschreven en kan ook geen Hukou meenemen naar het buitenland. De inschrijving in het Hukou- registratiesysteem blijft behouden.

In de praktijk zijn er echter veel Chinezen die zich hieraan niet houden. Er zijn talloze Chinezen die elders wonen dan de registratieplaats van hun Hukou. Daarnaast is het ook zo dat men bij terugkeer in China de Hukou-registratie weer kan doen activeren.

Het zwakke punt in het systeem is, dat een Chinese burger zelf de wijzigingen moet doorgeven. Daar staat tegenover dat de Hukou een onmisbaar document is voor elke burger in China. Zoals hierboven beschreven, zonder Hukou geen toegang tot school, geen identiteitskaart (verplicht vanaf 16 jaar) of paspoort, geen toegang tot zorg, geen sociale voorzieningen, geen legaal werk enz. De Hukou neemt in de Chinese samenleving een centrale plaats in. Een burger heeft dus een groot belang bij het bijhouden ervan.

Een correct bijgehouden Hukou geeft aan Nederlandse instanties een compleet beeld van het administratieve leven van een Chinese burger. Voorwaarde is dat de complete, geactualiseerde Hukou wordt voorgelegd (in de vorm van een gelegaliseerde gewaarmerkte kopie).

Technische details:

De Hukou wordt afgegeven door de lokale politieautoriteiten als onderdeel van het PSB. De Hukou wordt in principe afgegeven per adres en kent een stamhouder. Zijn overige familieleden (of inwonenden) worden op de diverse bladzijden van het boekje geregistreerd. Er bestaan geen uniforme echtheidskenmerken van de Hukou. Ook zijn er geen regels tot in welke afstammingsgraad iemand kan worden bijgeschreven. Elk huishouden heeft een uniek nummer. In de Hukou staan o.a. opgenomen: voornamen, geslachtsnaam, geboortedatum en – plaats, ouders, burgerlijke staat, adres, opleiding en werkgever.

Een geboorte moet drie maanden na datum worden geregistreerd in de Hukou. Adreswijziging en verandering van burgerlijke staat dienen eveneens doorgegeven te worden. Hier wordt niet altijd de hand aan gehouden. Doordat een centraal geautomatiseerd systeem van alle Hukou gegevens ontbreekt is handhaving moeilijk. De PSB's van de provincies in China hanteren allen een eigen systeem voor (elektronische) registratie van de gegevens. De basisgegevens van de Hukou (naam, geslachtsnaam, geboortedatum, ID-kaartnummer en foto) zijn wel centraal opgeslagen en dus voor alle PSB's toegankelijk.

ID-kaart

Op basis van de Hukou wordt een ID-kaart afgegeven. Deze is verplicht vanaf 16 jaar.

Uit het identiteitskaartnummer kan informatie worden afgelezen over waar de id-kaart is afgegeven en waar dus de Hukou geregistreerd zou moeten zijn, omdat het nummer op een bepaalde wijze is opgebouwd. Deze kennis is aanwezig bij het Team Onderzoek en Expertise Land en Taal (TOELT).

Daarnaast zijn er ook nog tijdelijke registraties in het geval dat iemand elders woont dan waar zijn hukou is geregistreerd.

Tardieve aangifte

Tardieve aangifte van geboorte: in geval van geboorte na 1 maart 1996 moet ook altijd een gelegaliseerde *certified true copy* van een geactualiseerde Hukou worden gevraagd (NB: NIET in naturalisatiezaken en NIET in zaken waarin de Chinese vreemdeling vóór de aankomst in Nederland minimaal een jaar buiten China heeft verbleven en dit kan bewijzen). De registratie van de geboorte in de Hukou dient plaats te hebben vóór het bereiken van de leerplichtige leeftijd van het kind. De leerplichtige leeftijd in China is 6, uiterlijk 7 jaar.

4. Handelwijze bij 'Verboden' kinderen

De Chinese Volksrepubliek kende van 1979 tot 2015 de één-kind-politiek. Volgens dit beleid mocht ieder koppel slechts één kind krijgen; het krijgen van een tweede kind werd beboet. Na 2000 zijn op een gegeven moment de regels versoepeld. Bij een huwelijk tussen twee 'enige' kinderen was een tweede kind toegestaan als het eerste kind een meisje was. Op het platteland was een tweede kind toegestaan zonder dat boetes hoefden te worden betaald. Voor minderheidsgroepen (ong. 10% van de bevolking) gold het één-kind-beleid niet, dus registratie in het *Hukou*-registratiesysteem van een tweede kind was mogelijk. In 2015 is de één-kind-politiek officieel afgeschaft. Maar dat heeft tot op heden niet geleid tot grootschalige registratie achteraf in de Hukou en daarmee 'wettiging' van tussen 1979 en 2015 geboren 'verboden' kinderen.

gebeurtenis	Over te leggen bewijsstukken
Geboorte verboden kinderen voor <i>1 maart 1996</i>	1.gelegaliseerde notariële verklaring waarin is opgenomen: -geslachtsnaam -voornamen

	<p>-geboortedatum -geboorteplaats -naam vader en moeder EN 2.gelegaliseerde <i>certified true copy</i> van complete geactualiseerde <i>Hukou</i> (NB. Dit geldt NIET in naturalisatiezaken en ook niet in zaken waarin de vreemdeling vóór de aankomst in Nederland minimaal een jaar buiten China heeft verbleven en dit kan bewijzen) EN 3.mogelijk aanvullende documenten</p> <p>Toelichting: Indien de vreemdeling beweert zonder toestemming van het familieplanbureau (zie hieronder) te zijn geboren, is het mogelijk dat dit kind op enig moment wel is geregistreerd. Bijvoorbeeld na betaling van een boete. Zo hebben de Chinese autoriteiten in 2010 een oproep gedaan aan haar ongeregistreerde onderdanen om alsnog tegen betaling van een lage boete,zich te melden voor registratie. In beginsel kan de vreemdeling worden verzocht om een legaliseerde <i>certified true copy</i> van een complete en geactualiseerde <i>Hukou</i> te overleggen.</p> <p>Voor weeskinderen van wie de ouders zijn overleden of onvindbaar zijn, geldt dat zij zijn opgenomen in de <i>Hukou</i> van het weeshuis. Indien de betreffende Chinese vreemdeling is geadopteerd, kan om de <i>Hukou</i> worden gevraagd van de adoptief- ouder(s) waarin de adoptie is aangetekend. Uit de <i>Hukou</i> kunnen aanknopingspunten worden gevonden om naar andere documenten te vragen.</p> <p>Er zijn ondanks het bovenstaande nog talloze ongeregistreerde Chinezen in China, die niet in het bezit zijn van enig document. Indien een Chinese vreemdeling in Nederland aangeeft geen documenten te hebben, maar aannemelijk kan maken dat hij uit een bepaald dorp komt, moet contact worden opgenomen met TOELT om na te gaan of nader onderzoek kan worden ingesteld.</p> <p>Indien de betreffende vreemdeling verblijf bij (één van) zijn ouders wenst, kan de afstammingsrelatie worden aangetoond middels DNA-onderzoek.</p>
--	--

<p>Geboorte verboden kinderen na 1 maart 1996</p>	<p>1.originele <i>Medical birth Certificate</i> (alleen bij in persoon ingediende aanvraag) EN 2.gelegaliseerde certified true copy van <i>Medical Birth Certificate</i></p> <p>Als géén 1+2, dan 3.gelegaliseerde notariële verklaring waarin is opgenomen: -geslachtsnaam -voornamen -geboortedatum -geboorteplaats -naam vader en moeder EN 4.gelegaliseerde <i>certified true copy</i> van complete geactualiseerde <i>Hukou</i>(NB. Dit geldt NIET in naturalisatiezaken en ook niet in zaken waarin de vreemdeling vóór de aankomst in Nederland minimaal een jaar buiten China heeft verbleven en dit kan bewijzen)</p> <p>EN 5.mogelijk aanvullende documenten</p> <p>Toelichting: Zie Toelichting hierboven bij Geboorte verboden kinderen voor 1 maart 1996</p>
---	---

5. Afstemming

Dit informatiebericht is afgestemd met het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 10.2.e

Nummer & Titel IB 2017/73 Kinderen met een kindbeschermingsmaatregel
Hoofdtak Asiel / Regulier
InformIND Thema B7
Relatie met B8 en B9
Geldig vanaf 01-09-2017
Geldig tot en met 01-03-2022

1. Aanleiding

In verband met de uitfasering van de Leidraad Regulier zijn in dit informatiebericht interne handvatten opgenomen voor de beoordeling van verblijfsaanspraken van kinderen met een kindbeschermingsmaatregel.

Tevens is in dit informatiebericht opgenomen hoe gehandeld moet worden als het kind kan worden overgedragen op grond van de Dublinverordening dan wel internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat.

2. Inhoud/Toelichting

Doelgroep

Het gaat om kinderen die onder toezicht zijn gesteld (OTS) of kinderen die onder (tijdelijke) voogdij staan van een gecertificeerde instelling (GI), omdat het kind kampt met gedragsproblemen en/ of sprake is van opvoedingsproblematiek én voor wie het bestaande beleid géén oplossing biedt.

Twee voorbeelden waarin het staande beleid wél een oplossing biedt

Voorbeeld 1: Als het gaat om een kind dat weliswaar onder toezicht is gesteld, maar niet uit huis is geplaatst en zijn ouders hebben rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8 onder a t/m e, dan wel l, Vw, dan verleen je een verblijfsvergunning in het kader van gezinshereniging, mits het kind aan de overige voorwaarden van het gezinsherenigingsbeleid voldoet (artikelen 3.13 t/m 3.22a Vb).

Denk hierbij aan hier te lande geboren kinderen, waar het inkomensvereiste niet geldt. Als een oplossing voorhanden is binnen het gezinsherenigingsbeleid, pas je onderstaande interne handvatten niet toe.

Voorbeeld 2: Je trekt de verblijfsvergunning in het kader van gezinshereniging niet in als een kind, *nadat* het in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning voor gezinshereniging, onder toezicht wordt gesteld en uit huis wordt geplaatst. Dit staat ook verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning niet in de weg, mits in voldoende mate invulling wordt gegeven aan het gezinsleven. Er hoeft dus in dat geval geen aanvraag 'wijziging beperking humanitair tijdelijk' te worden ingediend of ambtshalve te worden beoordeeld of het kind verblijfsaanspraken ontleent aan de kindbeschermingsmaatregel. Bij OTS gaat de IND er immers vanuit dat de uithuisplaatsing slechts tijdelijk is en er wordt gewerkt aan de terugkeer van het onder toezicht gestelde kind in de oorspronkelijke gezinssituatie.

Interne handvatten

Een verblijfsvergunning die samenhangt met een kindbeschermingsmaatregel wordt in beginsel op aanvraag (zie volgende alinea) verstrekt. Zijn er echter stukken overgelegd in een lopende procedure voor een ander verblijfsdoel of op andere wijze (bijv. per brief), waaruit blijkt dat het kind verblijfsaanspraken ontleent aan de kindbeschermingsmaatregel dan wordt de vergunning ambtshalve verleend op grond van de artikelen 14 eerste lid onder e Vw jo artikel 3.6b Vb jo 3.48 tweede lid onder b Vb of 3.51 onder k Vb, tenzij er sprake is van overdracht op grond van de Dublinverordening dan wel sprake is van internationale bescherming in een andere EU lidstaat (zie hieronder).

Bij ambtshalve verlening moet in INDIGO een separate procedure worden opgevoerd met gevraagde kwalificatie 424 (kind met een kindbeschermingsmaatregel). In INDIGO is bij ambtshalve vergunningverlening de IND de aanvrager. Zie verder Informatiebericht Registratie van zaken van kinderen met een kindbeschermingsmaatregel d.d. 23 oktober 2014. Bij ambtshalve vergunningverlening is de ingangsdatum van de vergunning de datum van het besluit van de IND.

Aanvraag

Indien de aanspraken van een kind middels een specifieke reguliere aanvraag aan de orde worden gesteld, is het van belang te kijken naar wie de aanvraag namens het kind heeft ingediend.

De wettelijk vertegenwoordiger van het kind moet een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning onder de beperking 'humanitair tijdelijk' indienen. Bij ondertoezichtstelling is de wettelijk vertegenwoordiger de ouder die het gezag heeft over het kind.

Sinds 1 januari 2015, waarop een aantal wijzigingen in de kindbeschermingswetgeving in werking zijn getreden, kan de kinderrechter echter bij het uitspreken van ondertoezichtstelling met uithuisplaatsing een deel van het gezag overdragen aan een gecertificeerde instelling (zie hieronder). De kinderrechter kan bij de verlening van een machtiging tot uithuisplaatsing en ook nadat deze machtiging is verleend, op verzoek bepalen dat het gezag gedeeltelijk wordt uitgeoefend door de gecertificeerde instelling die het toezicht uitoefent. Dit kan, waar het gaat om de aanmelding bij een onderwijsinstelling, het in specifieke gevallen toestemming geven voor een medische behandeling en de aanvraag van een verblijfsvergunning (artikel 1:265e BW). Als uit de uitspraak van de kinderrechter blijkt dat het gezag voor wat betreft het indienen van een verblijfsaanvraag is overgedragen aan de gecertificeerde instelling, dan moet de gecertificeerde instelling dus de verblijfsaanvraag voor het kind indienen.

In het kader van de decentralisatie van de jeugdzorg zijn de gemeenten per 1 januari 2015 verantwoordelijk voor jeugdzorg, JeugdzorgPlus, jeugdbescherming en jeugdreclassering, jeugd-GGz en jeugd-LVB. De Jeugdwet schrijft voor dat een instelling die na 1 januari 2015 in opdracht van de gemeente de jeugdbescherming en jeugdreclassering uit wil voeren daartoe **gecertificeerd** moet zijn.

Bij (tijdelijke) voogdij is de wettelijk vertegenwoordiger de gecertificeerde voogdijinstelling waaraan de rechter de (voorlopige of tijdelijke) voogdij over het kind heeft opgedragen.

Inhoudelijk:

- 1) Er is GEEN sprake van een overdracht op grond van de Dublinverordening dan wel van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat.

algemeen

Kinderen bij wie een kindbeschermingsmaatregel is opgelegd, kunnen hieraan geen verblijfsaanspraken ontlenen indien zij kunnen worden overgedragen op grond van de Dublinverordening dan wel indien zij in bezit zijn van internationale bescherming in een andere EU- lidstaat.

Daarom moet je in INDIGO controleren of er sprake is van een asielprocedure, waarin is/wordt vastgesteld dat een andere lidstaat op grond van de Dublinverordening verantwoordelijk is voor de vreemdeling en zijn of haar asielaanvraag dan wel of de vreemdeling internationale bescherming geniet in een andere EU- lidstaat.

Dublin

Minderjarigen die kunnen worden overgedragen op grond van de Dublinverordening komen niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning wegens een kindbeschermingsmaatregel. Hierbij is van belang dat op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel ervan mag worden uitgegaan dat de lidstaten hun internationale verplichtingen nakomen (zie nummers 3 en 39 van de preambule van de Dublinverordening. De Dublin-lidstaten zijn, evenals Nederland, partij bij Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid en het Haags Kinderbeschermingsverdrag 1996, hetgeen betekent dat de minderjarige kan worden overgedragen aan een andere lidstaat. Nederland mag er immers vanuit gaan dat de andere lidstaat zijn verplichtingen nakomt en ervoor zorgt dat het kind de zorg krijgt die het nodig heeft gelet op zijn/haar kwetsbare positie. Het is daarbij van groot belang dat je meteen contact zoekt met de unit Dublin. De unit Dublin zal samen met de DT&V bekijken hoe de overdracht het beste plaats kan vinden. Hierbij zal, indien (nog) nodig, contact worden gelegd met de Jeugdbeschermingsautoriteiten van de lidstaat, waaraan het kind zal worden overgedragen.

Internationale bescherming

Minderjarigen die in bezit zijn van internationale bescherming, komen eveneens niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning wegens een kindbeschermingsmaatregel.

Hierbij is van belang dat ook in dat geval op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel ervan mag worden uitgegaan dat de EU-lidstaten hun internationale verplichtingen nakomen. De EU-lidstaten zijn, evenals Nederland, partij bij Verordening (EG) nr. 2201/2003 en het Haags Kinderbeschermingsverdrag 1996, hetgeen betekent dat de minderjarige kan vertrekken naar de andere lidstaat. Nederland mag er immers vanuit gaan dat de andere lidstaat zijn verplichtingen nakomt en ervoor zorgt dat het kind de zorg krijgt die het nodig heeft gelet op zijn/haar kwetsbare positie.

Het is daarbij van groot belang dat je meteen contact zoekt met de unit Dublin. De unit Dublin zal samen met de DT&V bekijken hoe het vertrek het beste plaats kan vinden. Hierbij zal, indien (nog) nodig, contact worden gelegd met de Jeugdbeschermingsautoriteiten van de lidstaat, waarnaar het kind zal vertrekken.

In de bijlagen van dit informatiebericht tref je voor je afwijzende beschikking een bouwsteen asiel (Zie bijlage 1) en een reguliere bouwsteen (zie bijlage 2) aan.

LET OP: Ook als het niet gaat om een Dublinzaak of een zaak waarin het kind reeds internationale bescherming geniet in een andere EU lidstaat, maar hij komt wel voor

in de caseload van de DT&V, neem je altijd contact op met de DT&V, voordat je een beslissing neemt. Zie Informatiebericht d.d. 6 juni 2016 'Aanvragen voor een verblijfsvergunning regulier op grond van een kindbeschermingsmaatregel en terugkeertraject DT&V'.

- 2) Voor de beoordeling van de aanspraken van het kind op verblijf dienen stukken te worden overgelegd waaruit de aard, de omvang en de duur van de kindbeschermingsmaatregel blijkt.
Uit die stukken moet tevens blijken dat de kindbeschermingsmaatregel te maken heeft met gedrags- en/of opvoedingsproblematiek en niet alléén met illegaal verblijf.

De ondertoezichtstelling en de opvang en verzorging zijn in principe tijdelijk, omdat alle maatregelen er op zijn gericht om het kind na verloop van tijd weer te kunnen laten terugkeren in de oorspronkelijke gezinssituatie. Het is hierbij geen absolute voorwaarde dat het betreffende kind ook uit huis is geplaatst. De aard van de kindbeschermingsmaatregel moet de behandelend medewerker bezien in combinatie met de omvang en de duur daarvan. Hierbij is niet van belang of de ouders legaal dan wel illegaal hier te lande verblijven.

- 3) Het openbare orde beleid is onverkort van toepassing
- 4) Er moet een geldig nationaal paspoort van het kind zijn overgelegd, dan wel moet worden aangetoond dat het kind vanwege de regering van het land waarvan het onderdaan is niet (meer) in het bezit kan worden gesteld van een geldig document voor grensoverschrijding. Wel moet in het laatste geval op andere wijze voldoende inzicht zijn verschaft in de identiteit en nationaliteit van het kind (artikel 3.102, tweede lid, Vb).

Indien de identiteit van het kind niet vaststaat of als er ernstige twijfel bestaat over de identiteit van het kind, dan moet je nader onderzoek (laten) verrichten. Afdeling Handhaving, Team Toezicht (HTO) kan hierbij van dienst zijn. De behandelende medewerker doet een verzoek om onderzoek via de mailbox 10.2.gIND.MINVENJ.NL.

Als onderzoek niets oplevert en je bent van mening dat het kind desondanks verblijf moet krijgen, moet je de zaak per nota voorleggen aan HIND met de motivering waarom toch wordt voorgesteld een verblijfsvergunning te verlenen.

Beperking en geldigheidsduur en arbeidsmartaantekening

Bij inwilliging van de aanvraag verleen je op grond van artikel 3.48, tweede lid, aanhef en onder b, Vb een verblijfsvergunning onder de beperking 'humanitair tijdelijk'.

Bij OTS wordt de verblijfsvergunning onder de beperking 'humanitair tijdelijk' verleend voor de duur van de opgelegde OTS. Een ondertoezichtstelling duurt maximaal een jaar en kan telkens met maximaal een jaar verlengd worden. Bij een voogdijmaatregel en een tijdelijke voogdijmaatregel, die niet aan een termijn gebonden zijn, wordt de verblijfsvergunning onder de beperking 'humanitair tijdelijk' verleend voor de duur van 1 jaar.

Slechts in die gevallen waarin op voorhand duidelijk is dat het kind nimmer kan terugkeren in de oorspronkelijke gezinssituatie kun je direct een verblijfsvergunning onder de beperking 'humanitair niet-tijdelijk' grond van 3.51, eerste lid aanhef en onder k, Vb verlenen. Hierbij moet vaststaan dat de biologische ouders van het kind geen verblijfsrecht kunnen (gaan) ontnemen aan het verblijfsrecht van hun kind. Een verblijfsvergunning onder de beperking 'humanitair niet-tijdelijk' wordt verleend voor de duur van vijf jaar (artikel 3.58, eerste lid, onder r, Vb).

Op grond van artikel 3.1, derde lid, aanhef en onder a, VV luidt de arbeidsmarktaantekening op het verblijfsdocument: 'Arbeid vrij toegestaan. TWV niet vereist'.

Invullen minuut

In de minuut bij de inwilligende beschikking dient, in verband met de uitreiking van het verblijfsdocument, duidelijk te worden aangegeven wie de wettelijk vertegenwoordiger is van het kind. Zie SUA Informatiebericht 'Uitreiken document kind met een kinderbeschermingsmaatregel' d.d. 1 januari 2015.

Spoedmaatregelen

Voorlopige voogdij en voorlopige ondertoezichtstelling zijn spoedmaatregelen, die de kinderrechter kan opleggen in het geval van een crisissituatie, waarin het kind gevaar loopt. De duur van de voorlopige voogdij was maximaal zes weken, maar is met de veranderingen in de kinderbeschermingswetgeving per 1 januari 2015 maximaal drie maanden geworden. Nadat voorlopige voogdij is uitgesproken, heeft de Raad voor de Kinderbescherming maximaal drie maanden (voor 1 januari 2015 was dit 6 weken) de tijd om een verzoek om een gezagsbeëindigende maatregel bij de rechter in te dienen. Per 1 januari 2015 zijn de maatregelen ontheffing uit het ouderlijk gezag en ontzetting uit het ouderlijk gezag samengevoegd tot de gezagsbeëindigende maatregel. Verstrekt de termijn van 3 maanden zonder dat een dergelijk verzoek is ingediend, dan vervalt de voorlopige voogdij.

De duur van een voorlopige ondertoezichtstelling is ten hoogste 3 maanden. In die tijd onderzoekt de Raad voor de Kinderbescherming de gezinssituatie en schrijft een rapport. Aan het einde van de voorlopige OTS moet de kinderrechter beslissen of hij het kind voor langere tijd onder toezicht stelt.

In deze gevallen verleen je de verblijfsvergunning pas nadat de kinderrechter de OTS voor langere tijd dan wel de voogdij heeft uitgesproken.

Wel /niet verlengen en intrekken

Bij de verlengingsaanvraag moet de situatie en de mogelijkheid tot terugkeer naar de oorspronkelijke gezinssituatie opnieuw worden beoordeeld.

Bij het niet-verlenen, niet-verlengen of intrekken van een verblijfsvergunning wegens een kinderbeschermingsmaatregel, moet je ook beoordelen of er geen overige humanitaire omstandigheden zijn die aanleiding geven om ambtshalve een verblijfsvergunning te verlenen.

Voortgezet verblijf na 3 jaar vvr hum.tijdelijk wegens kinderbeschermingsmaatregel

Als een kind drie jaar in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning onder de beperking humanitair tijdelijk wegens een kinderbeschermingsmaatregel, dan kan het kind op grond van artikel 3.51, eerste lid, onder a, ten derde, Vb, in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning onder de beperking humanitair niet-tijdelijk.

Het is daarbij niet noodzakelijk dat de vreemdeling nog een kinderbeschermingsmaatregel heeft. Een vreemdeling van 18 jaar die drie jaar in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning op grond van een kinderbeschermingsmaatregel kan derhalve in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning humanitair niet-tijdelijk. Het openbare ordebeleid is uiteraard van toepassing.

De verblijfsvergunning humanitair niet- tijdelijk wordt in beginsel op aanvraag verstrekt. Zijn er echter stukken overgelegd in een reeds lopende andere procedure of is uit INDIGO reeds informatie voorhanden waaruit blijkt dat het kind voldoet aan alle voorwaarden voor verblijfsvergunning humanitair niet-tijdelijk vanwege drie jaar vvr wegens een kinderbeschermingsmaatregel, dan wordt de vergunning ambtshalve verleend op grond van de artikelen 14 eerste lid onder e Vw jo artikel 3.6b Vb en 3.51, eerste lid, onder a, ten derde, Vb. Bij ambtshalve verlening moet in INDIGO een separate procedure worden opgevoerd. De gevraagde kwalificatie is

301 (voortgezet verblijf). In INDIGO is bij ambtshalve vergunningverlening de IND de aanvrager. Zie verder Informatiebericht Registratie van zaken van kinderen met een kindbeschermingsmaatregel d.d. 23 oktober 2014. Bij ambtshalve vergunningverlening is de ingangsdatum van de vergunning de datum van het besluit van de IND.

Ouders en/of overige gezinsleden van kinderen aan wie een kindbeschermingsmaatregel is opgelegd

Indien aan een onder toezicht gestelde minderjarige vreemdeling of een minderjarige vreemdeling die onder (tijdelijke) voogdij van een Jeugdzorginstelling staat een verblijfsvergunning is/wordt verstrekt en er zijn ouders en/of andere gezinsleden (bijvoorbeeld broertjes en zusjes) in Nederland woonachtig die niet over een geldige verblijftitel beschikken, dan kan artikel 8 EVRM er mogelijk wel toe nopen om aan de ouders en/ of de overige gezinsleden ook verblijf toe te staan. Zie WI 2015/4 Richtlijnen voor de toepassing van artikel 8 EVRM.

Ditzelfde kan zich voordoen bij een onder toezicht gestelde minderjarige Nederlander of een minderjarige Nederlander die onder (voorlopige of tijdelijke) voogdij van een Jeugdzorginstelling staat. Of deze derde lander ouder verblijfsaanspraken ontleent aan de Nederlandse nationaliteit van het kind, dient allereerst getoetst te worden aan het Informatiebericht 2017//62 richtsnoeren inhoudelijke toetsing naar aanleiding van arrest Chavez-Vilchez. Eerst daarna dient beoordeeld te worden of de ouders wellicht verblijfsaanspraken ontleenen aan artikel 8 EVRM.

Registratie van inwilliging van (verlengings)aanvragen van ouders en/of gezinsleden

Ten behoeve van de cijferlevering moet je een inwilliging van een aanvraag of een verlengingsaanvraag grond van artikel 8 EVRM aan gezinsleden van kinderen met een kindbeschermingsmaatregel doorgeven aan SUA via de speciale mailbox: %Melding OTS gestelde kinderen, IND/SUB/AUB/RS. Zie Informatiebericht Registratie van zaken van kinderen met een kindbeschermingsmaatregel d.d. 23 oktober 2014.

4. Afstemming

Dit informatiebericht is afgestemd met JZ.

Bijlage 1

Bouwsteen voor Dublin-voornemen (of beschikking)

*Betrokkene stelt dat er in casu sprake is van een bijzondere situatie. Op dit moment is er sprake van een kinderbeschermingsmaatregel. Gelet op het belang van het kind in relatie tot enige zekerheid voor wat betreft toekomstige ontwikkelingen ligt het naar de mening van betrokkene in de rede dat wordt afgezien van een overdracht aan *. Hiertoe wordt overwogen dat betrokkene hiermee impliciet een beroep doet op artikel 17, eerste lid, Dublinverordening.

*Betrokkene stelt dat **verklaring/**het vasthouden aan de Dublinprocedure getuigt van onevenredige hardheid. Hiertoe wordt overwogen dat betrokkene impliciet een beroep doet op artikel 17, eerste lid, Dublinverordening.

Indien de vreemdeling op basis van bijzondere, individuele omstandigheden aannemelijk maakt dat het overdragen aan de verantwoordelijke lidstaat van een onevenredige hardheid getuigt, kan, gelet op paragraaf C2/5.1 Vc, worden besloten om in dergelijke individuele gevallen gebruik te maken van de bevoegdheid van artikel 17, eerste lid, Dublinverordening.

*In het onderhavige geval heeft betrokkene enkel aangevoerd dat er sprake is van een kinderbeschermingsmaatregel, hetgeen op zich niet voldoende is om te spreken van een bijzondere omstandigheid.

Immers, bij beslissingen betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid, inclusief maatregelen ter bescherming van het kind, is Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid (hierna: Verordening Brussel II bis) van toepassing. Daarnaast is, gelet op artikel 61 van de Verordening, bij maatregelen ter bescherming van het kind het Haags Kinderbeschermingsverdrag 1996 (hierna: het HKBV) van toepassing.

Op grond van hoofdstuk IV van het HKBV worden de door de autoriteiten van een verdragsstaat genomen maatregelen van rechtswege in alle andere verdragsstaten erkend, behoudens de in artikel 23, tweede lid van het HKBV genoemde gevallen en wordt een Nederlandse kinderbeschermingsmaatregel, indien een kind aan een andere verdragsstaat wordt overgedragen, in die andere verdragsstaat overgenomen.

Gelet hierop mag ervan worden uitgegaan dat in de regelingen, voorzien in de Brussel II bis Verordening en het HKBV, het belang en de veiligheid van het minderjarige kind voorop staat, nu de Brussel II bis Verordening en het HKBV juist daarop zien.

Voorts wordt opgemerkt dat er voor de overdracht in samenwerking met de Dienst Terugkeer en Vertrek en **Nidos/*Voogdijinstelling* een instelling zal worden aangezocht voor het overnemen van de uitvoering van de jeugdbeschermingsmaatregelen. In het geval dat door een instelling als **Nidos/*Voogdijinstelling* (al dan niet in samenwerking met de centrale autoriteit, bedoeld in artikel 4, eerste lid van de Uitvoeringswet internationale kinderbescherming) aan een instantie in een andere lidstaat wordt verzocht de uitvoering van een jeugdbeschermingsmaatregel over te nemen is steeds sprake van maatwerk, nu het belang van het kind hierbij voorop dient te staan.

Het reeds voorafgaand aan het nemen van een beslissing op het verzoek om internationale bescherming aan **Nidos/*Voogdijinstelling* verzoeken om een verzoek in te dienen tot overname van de uitvoering van jeugdbeschermingsmaatregelen is daarom prematuur, nu op dat moment nog niet vaststaat dat betrokkene

daadwerkelijk zal worden overgedragen. Tevens is op dat moment nog niet bekend wanneer de overdracht precies zal plaatsvinden en welke jeugdbeschermingsmaatregelen er precies dienen te worden genomen in het belang van het kind.

Indien mocht blijken dat de uitvoering van jeugdbeschermingsmaatregelen in **claimland* niet gerealiseerd kan worden voor de uiterste overdrachtsdatum, zal de overdracht niet worden doorgezet en zal het verzoek om internationale bescherming in Nederland in behandeling worden genomen. Er hoeft echter niet reeds op voorhand vanuit worden gegaan dat tijdige overdracht, gelet op de stappen die voorafgaande aan de overdracht nog gezet moeten worden, onmogelijk zou zijn.

Uit het vorenstaande volgt dat er thans geen sprake is van bijzondere, individuele omstandigheden die maken dat de overdracht van onevenredige hardheid getuigt en op grond waarvan Nederland met in achtname van artikel 17, Dublinverordening het onderhavige verzoek om internationale bescherming in behandeling zou moeten nemen.

Voor zover betrokkene meent dat hij* zij*in aanmerking *komt* voor een reguliere vergunning wordt overwogen dat **hij/zij* en daartoe strekkende aanvraag moeten indienen.

Bouwsteen voor voornemen (of beschikking) ogv 30a, lid 1, onder a, Vw (internationale bescherming)

*Betrokkene stelt dat er in casu sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden die ertoe nopen over te gaan tot een inhoudelijke beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. *Op dit moment is er sprake van een kindbeschermingsmaatregel. Gelet op het belang van het kind in relatie tot enige zekerheid voor wat betreft toekomstige ontwikkelingen ligt het naar de mening van betrokkene in de rede dat wordt afgezien van het niet-ontvankelijk verklaren van het verzoek om internationale bescherming.

Hiertoe wordt overwogen dat in beginsel, wanneer er sprake is van een grond voor niet-ontvankelijkheid, er ook niet-ontvankelijk zal worden verklaard. De aard van de gronden impliceert immers dat de aanwezigheid van een beschermingsbehoefte onwaarschijnlijk is (Kamerstukken II 2014/15, 34088, nr. 3 MvT, p. 13). Desalniettemin valt niet uit te sluiten dat zich in uitzonderingsgevallen individuele omstandigheden voordoen op grond waarvan er, ondanks dat er sprake is van een grond voor niet-ontvankelijkheid, toch noodzaak is de aanvraag om internationale bescherming te onderzoeken (Kamerstukken II 2014/15, 34088, nr. 6, p. 9). Hiervan is slechts sprake indien de vreemdeling aannemelijk maakt dat er sprake is van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden.

In het onderhavige geval heeft betrokkene enkel aangevoerd dat er sprake is van een kindbeschermingsmaatregel, hetgeen op zich niet voldoende is om te spreken van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden.

Hiertoe wordt allereerst, *nogmaals, overwogen dat, op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel, ervan uitgegaan kan worden dat de lidstaten van de EU hun internationale verplichtingen nakomen.

Voorts wordt opgemerkt dat bij beslissingen betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid, inclusief maatregelen ter bescherming van het kind, Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid (hierna: Verordening

Brussel II bis) van toepassing is. Daarnaast is, gelet op artikel 61 van de Verordening, bij maatregelen ter bescherming van het kind het Haags Kinderbeschermingsverdrag 1996 (hierna: het HKBV) van toepassing. Op grond van hoofdstuk IV van het HKBV worden de door de autoriteiten van een verdragsstaat genomen maatregelen van rechtswege in alle andere verdragsstaten erkend, behoudens de in artikel 23, tweede lid van het HKBV genoemde gevallen en wordt een Nederlandse kindbeschermingsmaatregel, indien een kind aan een andere verdragsstaat wordt overgedragen, in die andere verdragsstaat overgenomen.

Gelet hierop mag ervan worden uitgegaan dat in de regelingen, voorzien in de Brussel II bis Verordening en het HKBV, het belang en de veiligheid van het minderjarige kind voorop staat, nu de Brussel II bis Verordening en het HKBV juist daarop zien.

Verder wordt opgemerkt dat er in samenwerking met de Dienst Terugkeer en Vertrek en **Nidos/*Voogdijinstelling* een instelling zal worden aangezocht voor het overnemen van de uitvoering van de jeugdbeschermingsmaatregelen. In het geval dat door een instelling als **Nidos/*Voogdijinstelling* (al dan niet in samenwerking met de centrale autoriteit, bedoeld in artikel 4, eerste lid van de Uitvoeringswet internationale kindbescherming) aan een instantie in een andere lidstaat wordt verzocht de uitvoering van een jeugdbeschermingsmaatregel over te nemen is steeds sprake van maatwerk, nu het belang van het kind hierbij voorop dient te staan.

Het reeds voorafgaand aan het nemen van een beslissing op het verzoek om internationale bescherming aan **Nidos/*Voogdijinstelling* verzoeken om een verzoek in te dienen tot overname van de uitvoering van jeugdbeschermingsmaatregelen is daarom prematuur, nu op dat moment nog niet vaststaat dat betrokkene daadwerkelijk zal moeten vertrekken. Tevens is op dat moment nog niet bekend wanneer het vertrek precies zal plaatsvinden en welke jeugdbeschermingsmaatregelen er precies dienen te worden genomen in het belang van het kind.

Indien mocht blijken dat de uitvoering van jeugdbeschermingsmaatregelen in **lidstaat* niet gerealiseerd kan worden, zal alsnog worden overgegaan tot een inhoudelijke beoordeling van het verzoek om internationale bescherming in Nederland. Er hoeft echter niet reeds op voorhand vanuit worden gegaan dat een vertrek, gelet op de stappen die voorafgaande aan dit vertrek nog gezet moeten worden, onmogelijk zou zijn.

Uit het vorenstaande volgt dat er thans geen sprake is van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden op grond waarvan er noodzaak is het verzoek om internationale bescherming te onderzoeken en af te zien van het niet-ontvankelijk verklaren van dit verzoek.

Voor zover betrokkene meent dat **hij/zij* in aanmerking **komt* voor een reguliere vergunning wordt overwogen dat **hij/zij* en daartoe strekkende aanvraag moeten indienen.

Bijlage 2

Bouwsteen voor reguliere beschikking:

Na Dublin-afdoening:

Gebleken is dat de vreemdeling op grond van de * Dublinverordening overgedragen kan worden aan een bij de Dublinverordening aangesloten land, in casu **lidstaat*. De autoriteiten van **lidstaat* hebben op **datum akkoord* ingestemd met de overdracht van betrokkene. De asielaanvraag is om die reden niet-ontvankelijk verklaard bij besluit **datum*.

De Dublin-lidstaten zijn, evenals Nederland, partij bij de Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid en het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen (Trb. 1997, 299; hierna: Haags Kinderbeschermingsverdrag), hetgeen betekent dat de minderjarige kan worden overgedragen aan een andere lidstaat. Nederland mag er immers vanuit gaan dat de andere lidstaat zijn verplichtingen nakomt en ervoor zorgt dat het kind de zorg krijgt die het nodig heeft gelet op zijn/haar kwetsbare positie. Derhalve komt betrokkene niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning onder de beperking 'humanitair tijdelijk'.

Indien de kindbeschermingsmaatregel niet is meegenomen in Dublinprocedure:

In het onderhavige geval heeft betrokkene aangevoerd dat *er (inmiddels) sprake is van een kindbeschermingsmaatregel die nog niet eerder is meegenomen.

Hiertoe wordt overwogen dat ten behoeve van de overdracht in samenwerking met de Dienst Terugkeer en Vertrek en *Nidos/*Voogdijinstelling een instelling zal worden aangezocht voor het overnemen van de uitvoering van de jeugdbeschermingsmaatregelen. Indien mocht blijken dat de uitvoering van jeugdbeschermingsmaatregelen in **claimland* niet gerealiseerd kan worden voor de uiterste overdrachtsdatum, zal de overdracht niet worden doorgezet en zal een verzoek om internationale bescherming in Nederland in behandeling worden genomen.

Voor zover betrokkene meent dat er desondanks sprake is van bijzondere, individuele omstandigheden waardoor in *zijn/haar geval op voorhand van overdracht moet worden afgezien, wordt overwogen dat *hij/zij een daartoe strekkende herhaalde/opvolgende asielaanvraag kan indienen.

Na niet-ontvankelijkverklaring in de asielprocedure wegens internationale bescherming:

Gebleken is dat de autoriteiten van **lidstaat* op **datum* aan betrokkene internationale bescherming hebben verleend. De asielaanvraag van betrokkene is om die reden niet-ontvankelijk verklaard bij besluit **datum*.

De EU-lidstaten zijn, evenals Nederland, partij bij de Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid en het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen (Trb. 1997, 299; hierna: Haags

Kinderbeschermingsverdrag), hetgeen betekent dat de minderjarige kan vertrekken naar een andere lidstaat. Nederland mag er immers vanuit gaan dat de andere lidstaat zijn verplichtingen nakomt en ervoor zorgt dat het kind de zorg krijgt die het nodig heeft gelet op zijn/haar kwetsbare positie. Derhalve komt betrokkene niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning onder de beperking 'humanitair tijdelijk'.

**Indien de kindbeschermingsmaatregel niet is meegenomen in asielpcedure:*

In het onderhavige geval heeft betrokkene aangevoerd dat *er (inmiddels) sprake is van een kindbeschermingsmaatregel die nog niet eerder is meegenomen.

Hiertoe wordt overwogen dat ten behoeve van het vertrek in samenwerking met de Dienst Terugkeer en Vertrek en *Nidos/*Voogdijinstelling een instelling zal worden aangezocht voor het overnemen van de uitvoering van de jeugdbeschermingsmaatregelen. Indien mocht blijken dat de uitvoering van jeugdbeschermingsmaatregelen in *lidstaat niet gerealiseerd kan worden, zal alsnog worden overgegaan tot een inhoudelijke beoordeling van het verzoek om internationale bescherming in Nederland.

Voor zover betrokkene meent dat er desondanks sprake is van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden die ertoe nopen in *zijn/haar geval over te gaan tot een inhoudelijke beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, wordt overwogen dat *hij/zij een daartoe strekkende herhaalde/opvolgende asielaanvraag kan indienen.

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummer	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2017/95 Ongehuwdverklaring bij verblijf in ander land dan land van herkomst en ongehuwdverklaring bij verblijf afgegeven door buitenlandse vertegenwoordiging in Nederland
Kenmerk (digijust)	2171935
Hoofdtak	Regulier
InformIND Thema	B7/3.1.1. Vc en B7/5
Geldig vanaf	15-12-2017
Geldig tot en met	14-12-2021

1. Aanleiding

In verband met de uitfasering van de Leidraad Regulier, is in dit informatiebericht relevante informatie met betrekking tot de ongehuwdverklaring opgenomen uit hoofdstuk B7 van de Leidraad onder 'Ongehuwdverklaring bij verblijf in ander land dan het land van herkomst'.

Tevens is in dit informatiebericht recente informatie van het Ministerie van Buitenlandse Zaken opgenomen over ongehuwdverklaringen afgegeven door buitenlandse vertegenwoordigingen in Nederland.

2. Verwachting

De passage over de ongehuwdverklaring in een ander land dan het land van herkomst is ongewijzigd overgenomen uit de Leidraad. Bezien zal worden of deze zich leent voor opname in de Vc. De passage over de ongehuwdverklaring afgegeven door buitenlandse vertegenwoordigingen in Nederland zal niet worden opgenomen in de Vc.

3. Inhoud/Handelwijze

Ongehuwdverklaring bij verblijf in ander land dan het land van herkomst

Als een vreemdeling bestendig verblijf heeft in een ander land dan zijn land van herkomst, moet hij bij de mvv-aanvraag zowel een uit dit andere land afkomstige ongehuwdverklaring als een uit het land van herkomst afkomstige ongehuwdverklaring overleggen. Beide verklaringen moeten zijn gelegaliseerd of zijn voorzien van een apostille. Met alleen een ongehuwdverklaring, afgegeven door het land van bestendig verblijf, wordt naar de aard van de zaak in het algemeen niet bewezen dat men ongehuwd is, tenzij vaststaat dat de vreemdeling al vóór het bereiken van de vroegst huwbare leeftijd immer in dat land heeft gewoond. Per land geeft de site van het Ministerie van Buitenlandse Zaken aan of en bij welk legalisatieverdrag een land is aangesloten.

Ongehuwdverklaring afgegeven door buitenlandse vertegenwoordiging in Nederland

Verschillende buitenlandse ambassades en consulaten-generaal in Nederland geven aan hun onderdanen ongehuwdverklaringen af. Deze kunnen worden geaccepteerd, als zij zijn gelegaliseerd door het Consulaire Dienstencentrum (CDC) in Den Haag.

5. Afstemming

Dit bericht is afgestemd met het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

AUA Informatiebericht			
Status	Informatie		
Onderwerp	Paspoortvereiste bij verlenging RANOV vergunning		
Opsteller	10.2.e	Telefoonnummer	070-77974 ^{10.2.e}
Datum	21 februari 2013		
Relatie	Paspoortvereiste		
Gevolgen voor:	Regulier		

In het kader van de RANOV is het ontbreken van een (geldig) paspoort niet tegengeworpen bij het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd en de verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf. Ook bij de verlenging van deze vergunning wordt het ontbreken van een (geldig) paspoort niet tegengeworpen. Omdat wel verwacht wordt dat een vreemdeling de afgelopen jaren moeite heeft gedaan om aan een geldig buitenlands paspoort te komen, dient de vreemdeling in het verlengingsformulier aan te geven of hij in het bezit is van een geldig paspoort. De aanvraag wordt bij het ontbreken van een (geldig) paspoort echter niet afgewezen. Als de vreemdeling thans een (geldig) paspoort bezit verklaart hij dit mee te nemen bij het ophalen van de nieuwe verblijfspas. De verlengingsformulieren voor de vreemdelingen die in het bezit zijn van een verblijfsvergunning op grond van de RANOV zijn in overeenstemming hiermee aangepast.

Aan het loket hoeft niet gecontroleerd te worden of de vreemdeling - die in het aanvraagformulier vermeld heeft in het bezit te zijn van een (geldig) paspoort - dit heeft meegenomen bij het ophalen van zijn nieuwe verblijfsdocument. Als de vreemdeling niet in het bezit is van een geldig paspoort dient hij zich uiteraard wel te legitimeren met een ander geldig legitimatiebewijs.

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) **10.2.e**
Telefoonnummer(s)

Titel Aanvullende informatie over het intrekken van EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen wegens fraude

Hoofdtak Asiel / Regulier

InformIND Thema Aan de Themapagina's Regulier Momi is een themapagina "D1 De EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen" toegevoegd

Geldig vanaf 30-11-2016

Geldig tot en met 19-10-2021

1. Aanleiding

Naar aanleiding van een aantal concrete zaken heeft de Europese Commissie de Nederlandse regering om een nadere uitleg gevraagd over de toepassing van artikel 9, eerste lid onder a van Richtlijn 2003/109 (langdurig ingezetenen). Hierin staat dat de status van langdurig ingezetene niet langer behouden mag worden indien wordt vastgesteld dat deze status op frauduleuze wijze is verkregen. Dit artikel is in artikel 45d, derde lid onder b, Vw geïmplementeerd.

De EC was met name geïnteresseerd in de situatie waarin alle gezinsleden beschikken over een EU-verblijfsvergunning voor een langdurig ingezetene. Wat doet Nederland met de verblijfsvergunning van de gezinsleden van een derdelander wiens EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen is ingetrokken wegens frauduleuze verkrijging? De reactie die uiteindelijk aan de EC is gegeven, is van belang voor de uitvoeringspraktijk van de IND.

2. Hoe te handelen

Gelet op de samenhang van de verblijfsprocedures en het gezinsleven moet het er in principe voor worden gehouden dat de fraude van de derdelander ook aan zijn gezinsleden is toe te rekenen, tenzij bijzondere omstandigheden hieraan in de weg staan. Het is aan de vreemdeling om die omstandigheden aan te voeren.

De aanvragen (en frauduleuze informatie) zijn immers in ieder geval namens de gezinsleden ingediend. Het is daarbij niet van belang of de gegevens door de aanvrager persoonlijk zijn verstrekt. De EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen van de gezinsleden zal dan eveneens worden ingetrokken. Dit kan ook gelden als het gezinslid een minderjarig kind is.

De toerekening van fraude aan gezinsleden moet expliciet worden opgenomen en gemotiveerd in de beschikking.

3. Toelichting

Van fraude is sprake indien opzettelijk onjuiste gegevens zijn verstrekt of opzettelijk relevante gegevens zijn achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid. Voor de intrekking van een EU-verblijfsvergunning op grond van artikel 45d, derde lid onder b, Vw is een dergelijke opzet dus vereist. Desondanks kan de intrekking van een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen van een derdelander wegens frauduleuze verkrijging, gevolgen hebben voor zijn gezinsleden die eveneens over

een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen beschikken – ook indien deze gezinsleden zich niet persoonlijk schuldig hebben gemaakt aan fraude

In de door de EC aangedragen zaken is gehandeld conform dit uitgangspunt. Maar dat bleek niet altijd expliciet uit de beschikking. Aan de EC is toegezegd dat door middel van dit informatiebericht wordt gewezen op het belang om de toerekening van fraude aan gezinsleden expliciet op te nemen en te motiveren in de beschikking.

4. Verwachting

Gedurende de looptijd van dit informatiebericht zal worden gezien of de inhoud ervan moet worden opgenomen in de Vc of in een werkinstructie.

5. Afstemming

De inhoud van dit informatiebericht is afgestemd met DMB, RVN, A&B en JZ.

AUA Informatiebericht			
Status	Informatie		
Onderwerp	Nadere uitleg artikel 62(2b) Vw (onthouden vertrektermijn vanwege het verstrekken van onjuiste of onvolledige gegevens)		
Opsteller	10.2.e	Telefoonnummer	10.2.e
Datum	12 juni 2013		
Relatie	A3 Vc		

Ingevolge artikel 62, lid 2, aanhef en onder b, Vw kan de standaard-vertrektermijn van vier weken worden onthouden indien de aanvraag van de vreemdeling tot het verlenen van een verblijfsvergunning of tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning is afgewezen (...) wegens het verstrekken van onjuiste of onvolledige gegevens.

Hoewel alleen de afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning en tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning worden genoemd, past de IND artikel 62, lid 2, aanhef en onder b, Vw ook toe bij intrekking van de verblijfsvergunning. Hiertoe zijn de volgende argumenten redengevend.

- Gelet op artikel 18, lid 1, aanhef en onder c, Vw juncto artikel 19 Vw is het verstrekken van onjuiste of onvolledige gegevens niet alleen een grond om de aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning af te wijzen, maar ook om de verblijfsvergunning in te trekken.
- Uit artikel 27, lid 2, aanhef en onder c, Vw en artikel 45, lid 2, aanhef en onder b, Vw blijkt dat de rechtsgevolgen van een intrekkingbesluit dezelfde zijn als de rechtsgevolgen van de afwijzing van de (verlengings)aanvraag.
- Door intrekking op grond van onjuiste gegevens ontstaat in de regel de situatie dat iemand nooit in het bezit is geweest van enige verblijfsvergunning. Ook vanuit die gedachte ligt het voor de hand om onder artikel 62, lid 2, aanhef en onder b, Vw ook toe te passen op de intrekking van de vergunning.

Gebleken is dat de rechtbanken verschillend reageren op de beslissing om in het kader van een intrekkingbesluit artikel 62, lid 2, aanhef en onder b, Vw toe te passen. Er zijn rechtbanken die deze handelwijze (impliciet) accepteren, terwijl andere rechtbanken een en ander afwijzen. De jurisprudentie geeft op dit moment een dusdanig divers beeld te zien dat de huidige werkwijze kan

worden gehandhaafd. De IND kan dus blijven doorgaan met het toepassen van artikel 62, lid 2, aanhef en onder b, Vw bij intrekkingssaken. Het streven van Procesvertegenwoordiging is om jurisprudentiële duidelijkheid te verkrijgen door de ingeslagen weg te verdedigen bij de rechtbanken en zo nodig bij de AbRS.

Overigens is het altijd raadzaam om bij toepassing van artikel 62, lid 2, Vw zo veel mogelijk gronden aan te voeren die het onthouden van een vertrektermijn rechtvaardigen. Hoe meer gronden, des te groter de kans dat het besluit zal standhouden. Dus heeft de vreemdeling zich niet alleen bediend van onjuiste gegevens (artikel 62, lid 2, aanhef en onder b, Vw), maar bestaat tevens een risico op onttrekken aan toezicht (artikel 62, lid 2, aanhef en onder a, Vw) en vormt de vreemdeling zelfs een gevaar voor de openbare orde (artikel 62, lid 2, aanhef en onder c, Vw) dan wordt geadviseerd al deze gronden in de beschikking op te nemen.

Ten slotte nog dit.

Volgens de derde nota van wijziging van de Vw ter implementatie van de terugkeerrichtlijn (Tweede Kamer, vergaderjaar 2011-2012, 32 420, nr. 16) zal in het Vb worden vastgelegd in welke gevallen een vertrektermijn kan worden verkort of kan worden onthouden wegens het verstrekken van onjuiste of onvolledige gegevens bij de aanvraag voor een verblijfsvergunning. Aangezien dit (nog) niet is gebeurd, is het raadzaam om het gebruik van artikel 62, lid 2, aanhef en onder b, Vw zo veel mogelijk te beperken tot die gevallen waarin de onjuiste gegevens door de vreemdeling zelf zijn verstrekt en hij zich hier bovendien bewust van is.

Informatiebericht SUA

Van SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 088-04310.2.e
Onderwerp Adoptieprocedure in Ghana

Hoofdtak Regulier
Vindplaats Informind B 7/3.6

Geldigheidsdatum 1 oktober 2015

Hierbij treffen jullie bijgaande informatie over de adoptieprocedure in Ghana aan, die is ontvangen van ILO Accra:

- 1) Adoption Check Sheet
- 2) Child Adoption Process

Deze informatie die ILO Accra heeft gekregen van een Britse collega, moeten jullie betrekken bij de beoordeling van gezinsherenigingsaanvragen ten behoeve van Ghanese minderjarigen die zouden zijn geadopteerd of verblijfsaanvragen ten behoeve van adoptiekinderen afkomstig uit Ghana. Bij interlandelijke adopties moet, behalve aan de Ghanese adoptiewetgeving, ook zijn voldaan aan de voorwaarden van de Wet opnemng buitenlandse kinderen ter adoptie (Wobka). De aspirant-adoptiefouders moeten o.a. beschikken over beginseltoestemming van het Ministerie van Veiligheid en Justitie.

Informatiebericht SUA

Van	SUA/RVN
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummer(s)	10.2.e
Onderwerp	<ul style="list-style-type: none">- Aanvragen HTLGK- Aanwijzingen voor schijnrelaties- Indienen aanvraag HTLGK door de vader
-	
Hoofdtak	Regulier Verblijf en Nederlanderschap
Vindplaats Informind	IND Thema's, regulier MoMi (per 1 juni 2013), B7 Gezinsmigratie, B7/3.3 In Nederland geboren kinderen en B1/3.4.1.2 Vereisten voor de indiening van de aanvraag
Publicatiedatum	22 februari 2016

Verblijfsrechtelijke positie van de moeder

Bij een HTLGK- aanvraag moet aandacht worden besteed aan de verblijfsrechtelijke positie van de moeder. Als de moeder een verblijfsvergunning heeft bij partner of echtgenoot en, blijkens het BRP- uittreksel van het kind, deze echtgenoot of partner NIET de vader is van het kind, dan is er indicatie voor een schijnhuwelijk of - relatie. Dit moet nader worden onderzocht.

HTLGK-aanvraag ingediend door de vader

Als de vader de HTLGK-aanvraag wil indienen, moet niet alleen worden vastgesteld dat hij de vader is (aan de hand van het BRP-uittreksel van het kind), maar moet ook worden vastgesteld dat hij het gezag heeft. Immers alleen de ouder die het gezag heeft, kan worden aangemerkt als wettelijk vertegenwoordiger van het kind en kan de aanvraag voor het kind indienen.

Als de vader gehuwd is of een geregistreerd partnerschap heeft met de moeder (dat blijkt uit het BRP uittreksel van vader of moeder), dan heeft hij, evenals de moeder, automatisch het gezag over het kind (en kan hij de aanvraag voor het kind indienen).

Als hij echter ongehuwd en ook geen geregistreerd partnerschap heeft met de moeder, dan zal hij moeten aantonen dat hij het gezag heeft. Hij zal dit moeten aantonen met een uittreksel uit het gezagsregister, tenzij uit het BRP-uittreksel van het kind blijkt dat hij het gezag heeft over het kind. Dit staat vermeld op het BRP- uittreksel bij Gezagsverhouding.

Informatiebericht SUA

Van SUA/RVN
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 088-0410.2.e
Onderwerp buitenlandse adoptieuitspraak en beginseltoestemming

Hoofdtak Regulier Verblijf en Nederlanderschap
Vindplaats Informind IND Thema's, regulier MoMi (per 1 juni 2013),
B7/3.6.1 Buitenlandse adoptiekinderen, B7/3.6.2 Vc
Wobka, B7/ 3.6.4 Vc Buitenlandse adoptiefkinderen en
B7/5 Vc Bewijsmiddelen

Publicatiedatum 22 februari 2016

Op verzoek van de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Veiligheid en Justitie vraag ik jullie aandacht voor het volgende:

Nederlanders of vreemdelingen die *in Nederland* woonachtig zijn, moeten, als zij in het buitenland een kind willen adopteren, voldoen aan de Wet opnemings buitenlandse kinderen ter adoptie (Wobka).

Op grond van de Wobka moeten zij eerst om een beginseltoestemming ter opnemings van een buitenlands kind ter adoptie verzoeken bij de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden (CA/IKA) van het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Tijdens de procedure voor het verkrijgen van een beginseltoestemming wordt de geschiktheid van de aspirant-adoptiefouders onderzocht om een kind te adopteren door de Raad voor de Kinderbescherming. Na advies van de Raad voor de Kinderbescherming neemt de Centrale autoriteit een besluit op het verzoek om een beginseltoestemming. Het is in deze fase van de adoptieprocedure in principe niet de bedoeling dat er al een specifiek kind in beeld is.

Als een in Nederland woonachtige Nederlander of vreemdeling in het buitenland een kind adopteert zonder beginseltoestemming, dan kan deze adoptie niet worden erkend, omdat de Wobka niet in acht is genomen door de aspirant-adoptiefouders. Het is niet mogelijk dit te repareren door achteraf alsnog aan de CA IKA om beginseltoestemming te verzoeken. Zie Boek 10:109 BW.

Of een dergelijke adoptie alsnog, ondanks niet opvolgen Wobka, erkend kan worden is voorbehouden aan de Nederlandse rechter.

Ook is de situatie denkbaar dat een Nederlander zijn feitelijke woon- en verblijfplaats *in het buitenland* heeft gehad en gedurende die tijd nationaal een kind heeft geadopteerd. Een dergelijke adoptie kan op grond van boek 10 mogelijk wel erkend worden. Zie artikel 10:108 BW. Omdat in zo'n geval geen sprake is van een interlandelijke adoptieprocedure, is van het aanvragen van een beginseltoestemming geen sprake.

Het heeft in beide gevallen geen zin om aspirant-adoptiefouders hiervoor te verwijzen naar de CA/IKA van het Ministerie van Veiligheid en Justitie. In dergelijke gevallen dient degene die zich tot de IND wendt te worden gewezen op de erkenningsregels.

Handelingskader 1F/NV voor medewerker asiel

Hoe om te gaan met signalen 1F/NV en daaraan
gerelateerd iRN-onderzoek in het asielproces

Aanleiding

Medewerkers in de aanmeldfase en in het primaire proces hebben behoefte aan een duidelijk handelingskader wanneer zij signalen onderkennen die mogelijk duiden op betrokkenheid bij internationale misdrijven (hierna 1F) of op een gevaar voor de nationale veiligheid (hierna NV). Aan wie moeten zij signalen doorgeven? Moeten zij betrokkene met de bevindingen confronteren? Hieronder volgt een korte instructie over hoe om te gaan met dergelijke signalen in de aanmeldfase en asielprocedure. Daarbij is er aandacht voor de vraag wanneer er een iRN-onderzoek¹ moet worden opgestart en hoe met de resultaten daarvan om te gaan. Er kunnen veel redenen zijn om een iRN-onderzoek te (laten) opstarten via Team Toezicht, maar in deze instructie gaat het enkel om iRN-onderzoek n.a.v. signalen i.h.k.v. NV of 1F.

Het onderkennen van signalen die wijzen op NV/1F

Er zijn vele indicatoren die kunnen maken dat de medewerker een melding dient af te geven i.h.k.v. de NV en/of 1F. Zie hiertoe de intranetsites van de Portefeuille NV en van Unit 1F:

<https://overind.indaily.intern.ind.nl/Themas/NV/Paginas/Meldingen-in-het-kader-van-de-Nationale-Veiligheid.aspx>;

<https://samenwerken.indaily.intern.ind.nl/sites/1F/SitePages/Introductiepagina.aspx>

Naast de concrete indicaties in het kader van artikel 1F, gaat het vaak om onderbuikgevoelens, om (vage) verklaringen van betrokkene of derden, of om foto's die uit de screening in de aanmeldfase (sociale media) naar voren zijn gekomen. De medewerker kan bij twijfel inzake NV altijd contact opnemen met de Handavingscoördinator Asiel (HHC) of (in tweede instantie) met Team Speciale Zaken (Mailbox Nationale Veiligheid). Bij twijfel over signalen 1F, wordt contact gelegd met Unit 1F.

Confronteren met bevindingen (uit de screening) die wijzen op NV of 1F?

Wanneer de medewerker informatie tot zijn beschikking heeft (b.v. foto's op Facebook) die relevant zijn i.h.k.v. de vreemdelingrechtelijke procedure, dan dient betrokkene daarmee tijdens de asielprocedure (dus niet in de aanmeldfase!) geconfronteerd te worden. Echter, wanneer het gaat om signalen i.h.k.v. NV of 1F (**10.2.d en 10.2.g**) dan mag dit pas na afstemming met Unit 1F (1F signalen) of met HHC op locatie (bij een NV-signaal).

In het geval van onderkenning van mogelijke NV-signalen, zal de HHC een format NV invullen en zal Team Speciale Zaken een silent procedure (hierna SP) (laten) opstarten. Er mag dan niet gehandeld worden totdat de termijn van deze SP is afgerond. Indien noodzakelijk, wordt een dossier vervolgens naar de werkvoorraad van Team Speciale Zaken (USZ) getrokken. Unit 1F zal bepalen of er vragen dienen te worden gesteld in het eerste of nader gehoor t.b.v. 1F en tevens of het dossier (hierna) naar de werkvoorraad van Unit 1F wordt getrokken.

Het is dus aan Unit 1F en/of Team Speciale Zaken om te bepalen of en wanneer confrontatie met bevindingen uit bijvoorbeeld sociale media aan de orde is. Een overzicht van dit proces is neergelegd in bijgaand stroomdiagram Signalen 1F/NV/iRN-onderzoek.

Wanneer confronteren met signalen 1F/NV voortkomend uit screening/AA/VA?

Screening/AA/VA	Geen indicaties 1F/NV?	Wel confronteren met andere signalen (b.v. ID-fraude, mensensmokkel etc.)
Screening/AA/VA	Wel indicaties 1F?	Niet confronteren zonder overleg met 1F
Screening/AA/VA	Wel indicaties NV?	Niet confronteren zonder overleg USZ

¹ iRN staat voor Internet Recherche Netwerk. Een iRN-onderzoek is een speciale onderzoekstechniek uitgevoerd door Team Toezicht (DV) waarbij een diepgravend rapport wordt opgemaakt van onderzoek op sociale media en andere openbare bronnen. Onderzoeken via iRN betekent dat het onderzoek geen digitale sporen achterlaat. Zie: <http://ind-intranet/dienstverlening/afdelingenenteams/afdelinghandhaving/teamtoezicht/Pages/Default.aspx>.

Confronteren met bevindingen iRN-onderzoek?

Tijdens de aanmeldfase, AA of VA kan een iRN-onderzoek worden gestart. Dit kan om velerlei redenen gebeuren. Een iRN-onderzoek i.h.k.v. signalen NV of 1F, wordt echter alleen opgestart in afstemming met Team Speciale Zaken of Unit 1F. Vervolgens bepalen deze partijen wanneer, hoe en of de bevindingen (direct) worden gebruikt. Is het iRN-onderzoek gestart om andere redenen (b.v. omdat ID-fraude wordt vermoed), maar komt hieruit alsnog naar voren dat er indicaties 1F/NV in zitten, dan geldt dat Unit 1F/de handhavingscoördinatoren hierover worden geïnformeerd.

Volgend schema geldt:

Wanneer confronteren met bevindingen uit iRN-onderzoek?			
Screening/AA/VA	Geen indicaties 1F/NV?	Geen iRN-onderzoek uitgevoerd	Confronteren n.v.t.
Screening/AA/VA	Wel indicaties 1F?	Geen iRN-onderzoek uitgevoerd	Niet confronteren zonder overleg met Unit 1F
Screening/AA/VA	Wel indicaties NV?	Geen iRN-onderzoek uitgevoerd	Niet confronteren zonder overleg met de HHC (HHC kan afstemmen met USZ)
Screening/AA/VA	Geen indicaties 1F/NV?	Wel iRN-onderzoek uitgevoerd	Niet confronteren zonder overleg met HHC
Screening/AA/VA	Wel indicaties 1F?	Wel iRN-onderzoek uitgevoerd	Niet confronteren zonder overleg met Unit 1F
Screening/AA/VA	Wel indicaties NV?	Wel iRN-onderzoek uitgevoerd	Niet confronteren zonder overleg met USZ

Informatiebericht SUA

Van SUA – Asiel en Bescherming
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 10.2.e
Onderwerp Integrale geloofwaardigheidsbeoordeling – aanvulling
bij WI 2014/10 (inhoudelijke beoordeling)

Hoofdtak Asiel
Vindplaats Informind Asiel themapagina: Beoordeling asielrelaas

Geldigheidsdatum 7 september 2015 tot nader bericht

Aanleiding

Per 1 januari 2015 werkt de IND met de 'integrale geloofwaardigheidsbeoordeling' en is het toetsingskader van de Positieve Overtuigingskracht (POK) losgelaten. Er gaan al heel veel dingen goed, ondanks dat er door het hoge inwilligingspercentage nog niet heel veel ervaring op is gedaan is met schrijven van voornemens onder de integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Er is echter ook een aantal aandachtspunten naar voren gekomen. Die aandachtspunten worden in dit informatiebericht besproken.

Dit informatiebericht vormt daarmee een aanvulling op WI 2014/10 en waar nodig wordt deze WI in de toekomst hierop aangepast.

NB: Dit bericht komt op een moment dat de instroom zeer hoog is. Benadrukt wordt dat dit bericht bedoeld is om e.e.a. te verduidelijken en eenduidigheid te creëren.

Toelichting

Format en opmaak

Gebleken is dat niet altijd het juiste format voor het voornemen of de beschikking gebruikt wordt. Gebruik daarom altijd het INDiGO format. Dit komt de uniformiteit ten goede en voorkomt dat per locatie qua inhoud en uiterlijk afwijkende formats ontstaan. Zo is het bijvoorbeeld niet de bedoeling dat er een apart kopje 'risico inschatting' ingevoegd wordt.

Geloofwaardige elementen

Soms wordt (te) uitgebreid gemotiveerd dat en waarom een bepaald element geloofwaardig wordt geacht. Wanneer een relevant element geloofwaardig is, kan worden volstaan met de constatering dat het relevante element geloofwaardig is. Wanneer een concrete onderbouwing van een relevant element ontbreekt, maar in de weging uiteindelijk voorsnog maar wordt uitgegaan van de geloofwaardigheid, kun je eventueel opnemen dat *op dit moment* of *voorsnog* wordt uitgegaan van de geloofwaardigheid van het betreffende relevante element.

Relevante elementen

Er wordt in sommige zaken zowel een opsomming van relevante elementen als een (heel) uitgebreide samenvatting van het asielrelaas gegeven. Het heeft de voorkeur om alleen een (puntsgewijze) opsomming van de relevante elementen te geven. Eventueel kan per relevant element een (korte) toelichting worden gegeven.

Een relevant element kan bestaan uit meerdere onderdelen, die niet allemaal weer uitgesplitst hoeven te worden als apart relevant element. Het is bijvoorbeeld niet de bedoeling om deelname aan een demonstratie, de arrestatie bij deze demonstratie en de ondervraging naar aanleiding van wederom diezelfde demonstratie, als even zovele aparte relevante elementen aan te merken. Het relevante element kan in dit voorbeeld dan zijn 'demonstratie en arrestatie'. Ook moet bekeken worden of een bepaalde omstandigheid wel echt een relevant element is; een herkomst uit Tanger is bijvoorbeeld geen zelfstandig relevant element, tenzij Tanger in 15c-gebied zou liggen. Het referentiekader van betrokkene is doorgaans geen relevant element, maar kan wel weegfactor zijn in de beoordeling.

Relevante elementen hoeven niet 'gezocht' te worden. Wanneer bijvoorbeeld blijkt dat betrokkene niet-praktiserend moslim is, maar hij brengt dit verder niet naar voren als reden voor zijn vertrek, dan hoeft je dit niet als een relevant element aan te merken (tenzij uit het landenbeleid volgt dat het wel als 'ambtshalve' relevant element aangemerkt moet worden).

Het onderscheid tussen relevante elementen en argumenten is niet altijd scherp gemaakt; soms worden deze begrippen door elkaar heen gebruikt.

Het onderscheiden van de relevante elementen is niets anders dan het vluchtrelaas opdelen in verschillende onderdelen / verhaallijnen / thema's, die al dan niet door middel van een causale relatie met elkaar in verband worden gebracht.

Documenten

Met de afschaffing van de POK-toets is de indruk ontstaan dat de aan- of afwezigheid van documenten bij een asielaanvraag in (veel) mindere mate een rol speelt in de beoordeling. Dat is niet zo; bij een beoordeling van een relevant element is het allereerst van belang om na te gaan in hoeverre het element is onderbouwd met documenten. Daarbij speelt ook een rol in hoeverre het ontbreken van die documenten aan de vreemdeling toerekenbaar is. Wanneer er ten aanzien van een relevant element documenten (toerekenbaar) ontbreken, dan is het element onvoldoende onderbouwd en wordt voor de beoordeling m.b.v. de geloofwaardigheidsindicatoren, gekeken naar de criteria onder artikel 31, lid 6, Vw, omdat van een asielzoeker niet (altijd) verwacht kan worden dat hij zijn vluchtverhaal 'bewijst' met documenten.

Het is dus van belang om per relevant element eerst te bekijken hoe het zit met de aan- of afwezigheid van documenten en meer expliciet te maken (vast te stellen) dat bepaalde documenten ontbreken.

Doortoetsen

In een causale keten van gebeurtenissen, wordt soms te ver door getoetst. De juiste balans wordt hierin niet altijd gevonden. In WI 2014/10 staat de volgende passage:

"Ook als sprake is van een ongeloofwaardig geachte gebeurtenis die het beginpunt vormt van een verhaallijn – denk aan een arrestatie die wordt gevolgd door detentie en mishandeling – is het dus van belang bij de beoordeling van de opvolgende gebeurtenissen niet te volstaan met de stelling dat gegeven de ongeloofwaardigheid van de arrestatie, evenmin geloof wordt gehecht aan de detentie en mishandeling. Ook die opvolgende

gebeurtenissen dienen zoveel mogelijk op hun eigen merites te worden beoordeeld. Dit kan anders liggen als sprake is van (zeer) evidente ongeloofwaardige verklaringen dan wel het verstrekken van onjuiste gegevens.”

Deze passage geeft de indruk dat er tot in het oneindige door getoetst moet worden. Deze passage zal daarom bij de update van de WI iets aangepast worden. Wat met deze passage bedoeld is, is dat je voorzichtig moet zijn met het ‘automatisch’ laten doorwerken van een ongeloofwaardig deel van een causale keten, naar de andere delen van die keten. Wat hier in ieder geval wel onder valt, is dat je niet met terugwerkende kracht een causale keten ongeloofwaardig kunt achten. Bijvoorbeeld: De ontsnapping uit de gevangenis is niet geloofwaardig, dus ik geloof überhaupt niet dat betrokkene gearresteerd was en gevangen is gehouden.

Wanneer een aanleiding van een causale keten van gebeurtenissen twijfelachtig is, wees dan voorzichtig met meteen stoppen met toetsen, maar kijk dan ook nog naar de daarop volgende gebeurtenissen. Vervolgens breng je die met elkaar in verband; de aanleiding is ongeloofwaardig en dit wordt nog versterkt doordat de daarop volgende gebeurtenissen ook op zichzelf ongeloofwaardig zijn geacht.

Geloofwaardigheidsindicator plausibiliteit

In WI 2014/10 wordt naast de ‘interne en externe geloofwaardigheidsindicatoren’ nog een derde geloofwaardigheidsindicator toegevoegd, namelijk plausibiliteit. Er zijn situaties denkbaar waarbij de genoemde onderdelen van de interne- en externe geloofwaardigheidsindicatoren te kort schieten. Dit ziet bijvoorbeeld op situaties die naar algemene maatstaven gemeten, als niet plausibel moeten worden aangemerkt. Te denken valt aan situaties die strijdig zijn met natuurwetten, bijvoorbeeld iemand springt over een muur van 6 meter, of vaart binnen een dag met een speedboot van Ghana naar Rotterdam. Het gaat nadrukkelijk niet om de situatie waarin de medewerker vindt dat de asielzoeker of iemand anders in zijn relaas zich anders zou hebben moeten gedragen. Als toetsingsmaatstaf van (in)plausibiliteit moet worden aangenomen dat datgene als een geloofwaardig of ongeloofwaardig element moet worden aangemerkt wanneer tussen redelijk denkende mensen geen twijfel kan bestaan dat een gebeurtenis objectief beschouwd mogelijk of onmogelijk is.

Een passage over plausibiliteit zal bij de update van WI 2014/10 worden toegevoegd.

Niet onverwijld gemeld

Soms is het onduidelijk waar precies overwogen kan worden dat betrokkene zich niet onverwijld heeft gemeld en in hoeverre dit een rol speelt in de beoordeling. Het kan een rol spelen bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van een relevant element of het kan een rol spelen ten aanzien van de beoordeling van de actuele vrees.

Voorbeeld: Niet onverwijld gemeld

Verder valt dezerzijds niet in te zien waarom betrokkene, indien hij daadwerkelijk zou vrezen voor de familie van zijn vriendin danwel de dorpsbewoners, geen aangifte zou hebben gedaan van doodslag of moord – temeer daar hij heeft verklaard persoonlijk geen problemen met de autoriteiten in Liberia te hebben. Bovendien valt dit (niet-) handelen niet te rijmen met het gestelde gegeven dat hij er klaarblijkelijk bewust voor heeft gekozen om het huis in brand te steken.

Dit wordt versterkt door de omstandigheid dat betrokkene pas een half jaar nadat hij een paspoort heeft verkregen zijn land van herkomst heeft verlaten en zich pas na een (illegaal) verblijf van twee maanden in Nederland bij de Nederlandse autoriteiten heeft gemeld om een asielaanvraag in te dienen. Indien betrokkene daadwerkelijk vreesde voor de familie van zijn vriendin en/of de dorpsbewoners, valt niet in te zien waarom hij dan niet direct zou zijn vertrokken en zich bij binnenkomst direct zou hebben gemeld voor bescherming.

Weging inzichtelijk maken

Per relevant element kun je, waar nodig, de weging inzichtelijk maken. 'Waar nodig' is hierbij belangrijk: het gaat hierbij om elementen waar de balans van de weging inzichtelijk gemaakt moet worden (het moet wel werkbaar blijven en er moet niet 'gezocht' worden naar positieve wegelementen als die er niet zijn). Je maakt als het ware de balans op, zonder daarbij volledig uit te weiden. Enkele voorbeelden van hoe een weging eruit kan zien:

Voorbeeld 1: Rekening gehouden met beperkingen

In het Medisch Advies staat aangegeven dat betrokkene moeite heeft met het onthouden van data. Om die reden worden inconsistenties hieromtrent niet tegengeworpen. Desondanks heeft betrokkene niet aannemelijk gemaakt dat ..., omdat ...

Voorbeeld 2: Rekening gehouden met beperkingen

In het Medisch Advies staat dat betrokkene moeite heeft zich te concentreren. Hiermee is tijdens het gehoor rekening gehouden door regelmatig pauzes in te lassen en betrokkene te vragen hoe het gaat. Tijdens het gehoor is verder niet gebleken van problemen vanwege concentratieproblemen. Om die reden kan worden uitgegaan van de verklaringen van betrokkene en gelet daarop, heeft betrokkene niet aannemelijk gemaakt dat ..., omdat ...

Voorbeeld 3: Bekering

Hoewel betrokkene een aantal kennisvragen over het christendom goed heeft beantwoord, heeft betrokkene daarmee nog niet zijn bekering aannemelijk gemaakt. De beoordeling van de bekering bestaat uit meerdere aspecten, naast kennis van het geloof ook bijvoorbeeld de verklaringen over het doorgemaakte proces. Ten aanzien van het proces tot bekering heeft betrokkene niet overtuigd, omdat ...

Voorbeeld 4: Inhoudelijke weging van argumenten

Hoewel tot op zekere hoogte erkend wordt dat een gevangenis niet uitnodigt tot 'socializing', is echter evenmin aannemelijk dat betrokkene tijdens een verblijf van dertig dagen in zo'n kleine ruimte niet meer informatie kan verstrekken over de andere personen in de cel. Dit klemmt te meer nu betrokkene heeft verklaard dat deze mensen wel kletsten met elkaar.

Je kunt ook het referentiekader opnemen aan het begin van de beoordeling, waarin kort wordt geschetst welke persoonlijke omstandigheden/achtergronden van de vreemdeling bij de beoordeling worden betrokken.

Terminologie

Wees voorzichtig met de oude POK-terminologie. Termen als 'bevreemdingwekkend', 'opmerkelijk' of 'doet (op voorhand) afbreuk aan de geloofwaardigheid' mogen wel gebruikt worden in de opbouw van een

argumentatielijn, maar kunnen geen eindconclusie zijn. Een eindconclusie is dat een relevant element geloofwaardig/aannemelijk of ongeloofwaardig/niet aannemelijk wordt geacht.

Het voordeel van de twijfel

De toepassing van het voordeel van de twijfel is niet een aparte toets die aan het eind van de beoordeling in alle zaken nog opspeelt. De criteria van artikel 31, lid 6, Vw, zitten als het ware al 'automatisch' in je geloofwaardigheidsbeoordeling, wanneer je hebt geconstateerd dat een relevant element onvoldoende is onderbouwd en je aan de hand van de criteria in artikel 31, lid 6, Vw, gaat kijken of de verklaringen geloofwaardig zijn.

Duidelijk ongeloofwaardige verklaringen over de reis, kunnen een rol spelen bij de beoordeling van een relevant element dat onvoldoende is onderbouwd en waarover twijfel bestaat. Het moet dan wel gaan om duidelijk ongeloofwaardige verklaringen (dus niet om het ontbreken van een treinkaartje in een verder geheel onderbouwd en/of geloofwaardig reisverhaal). Wanneer bijvoorbeeld blijkt dat betrokkene heeft verzwegen dat hij voorafgaand aan zijn komst naar Nederland een jaar op de Filipijnen heeft verbleven, kan dit wat zeggen over de algemene geloofwaardigheid van betrokkene en derhalve een rol spelen wanneer wordt gekeken naar de criteria onder artikel 31, lid 6, Vw.

Gehoren

Je kunt ervoor kiezen om in het nader gehoor met kopjes te werken, zodat er al enige structuur zichtbaar is ten aanzien van de relevante elementen.

Opvolgende aanvragen

Bij uitspraken van 9 april 2015 (kenmerk: 201501148/1 en 201501445/1) heeft de Afdeling geoordeeld dat de afschaffing van de POK-toets en de invoering van de 'integrale geloofwaardigheidsbeoordeling', geen relevante wijziging van recht is.

Voorbeeld voornemen

Ter inspiratie is een voorbeeldvoornemen bijgevoegd (bijlage 1), waarin verschillende van de hiervoor besproken aandachtspunten aan bod komen. Het is een relatief eenvoudige zaak en het kan op meerdere manieren, maar dit voorbeeld is puur bedoeld om een indruk te geven.

Voorbeeld
voornemen.doc

Dit bericht is afgestemd met de directie Asiel en Bescherming (trainers PRL/Integrale geloofwaardigheidsbeoordeling) en Juridische Zaken. Dit bericht wordt tevens geplaatst op InformIND.

BIJLAGE 1: Voorbeeld voornemen

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer 10.2.e

Titel Te late indiening aanvraag door verstoring digitale kanaal
Hoofdtak Bestuursrecht/Regulier
InformIND Thema Procesoverstijgende thema's
Relatie met Wetsvoorstel modernisering elektronisch bestuurlijk verkeer
Geldig vanaf 29-11-2016
Geldig tot en met 01-01-2022

1. Aanleiding

Op 15 november j.l. is een signaal gekomen dat er onduidelijkheid bestaat hoe te handelen als klanten vanwege verstoring van het digitale kanaal van de IND te laat een aanvraag indienen. Om handvatten te bieden voor de beoordeling van de verschoonbaarheid van de termijnoverschrijding, is dit informatiebericht opgesteld.

2. Verwachting

Op dit moment is niet duidelijk welk tijdspad het wetsvoorstel modernisering elektronisch bestuurlijk verkeer (aanpassing afdeling 2.3 Awb) kent. Zodra meer duidelijkheid bestaat over de inwerkingtredingsdatum, zal worden gezien of er een werkinstructie en/of WBV opgesteld moet worden ter overbrugging. Voor de korte termijn is dit informatiebericht opgesteld.

3. Inhoud/Toelichting

In de huidige Algemene wet bestuursrecht wordt niet voorzien in een kader ten aanzien van termijnoverschrijding wegens verstoringen van digitale diensten. Hier komt verandering in als het wetsvoorstel modernisering elektronisch bestuurlijk verkeer van kracht wordt. In het conceptwetsvoorstel is het volgende opgenomen:

Artikel 2:15b

1. Het bestuursorgaan kan een wettelijke termijn voor de indiening van een bericht verlengen wegens een verminderde elektronische bereikbaarheid van het bestuursorgaan.
2. Het bestuursorgaan doet van de in het eerste lid bedoelde verlenging van de termijn zo spoedig mogelijk mededeling op een zodanige wijze dat degenen die gebruikmaken van de betreffende wijze van elektronische verzending hiervan tijdig kennis kunnen nemen.
3. Indien voor de indiening van een bericht bij een bestuursorgaan een termijn is gesteld, en het bestuursorgaan is in een periode voorafgaand aan het einde van die termijn enige tijd niet bereikbaar via de met toepassing van artikel 2:15, eerste lid, voor dat bericht aangewezen wijze van elektronische verzending, wordt de verzender de overschrijding van die termijn niet tegengeworpen indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de verzender in verzuim is geweest.
4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld over de verschoonbaarheid van termijnoverschrijdingen wegens verstoring van de overeenkomstig artikel 2:15, eerste lid, aangewezen wijze van verzending van elektronische berichten.

In de toelichting van het conceptwetsvoorstel wordt onder meer het volgende vermeld:

De gevolgen van een storing klemmen vooral als de indiening van het bericht aan een termijn is gebonden. Daarom is in het eerste en tweede lid bepaald dat het bestuursorgaan, afhankelijk van de storing, op zijn website kan aangeven dat de indieningstermijn wordt verlengd, zodanig dat, nadat de storing is verholpen, er voldoende tijd is om alsnog een bericht te verzenden.

Voor het geval dat een bestuursorgaan geen of onvoldoende toepassing geeft aan het eerste en tweede lid, wordt voorgesteld analoog aan artikel 6:11 Awb te bepalen dat bij een storing een termijnoverschrijding niet aan de verzender wordt tegengeworpen. In artikel 6:11 Awb is bepaald dat termijnoverschrijding wordt verschoond als redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener van een bezwaarschrift in verzuim is geweest. Op grond van het voorgestelde artikel 2:15b, derde lid, geldt hetzelfde voor een termijnoverschrijding als gevolg van een storing in de bereikbaarheid van het bestuursorgaan kort voor het einde van de termijn van indiening. In dat geval wordt van de verzender verwacht dat het bericht onmiddellijk wordt ingediend, nadat het bestuursorgaan weer via de elektronische weg bereikbaar is geworden. Het gaat bij de toepassing van het derde lid om iedere storing die niet aan de verzender is toe te rekenen. Dat betekent niet dat de storing aan het bestuursorgaan moet zijn toe te rekenen.

4. Hoe te handelen

Voorgesteld wordt te handelen in de geest van het hierboven genoemde wetsvoorstel en de handelwijze die wordt gehanteerd door rechtbanken (artikel 8 van het besluit van 13 juli 2016, houdende regels betreffende de digitale rechtsgang in het burgerlijk en het bestuursrecht). Dit betekent het volgende:

Indien een verstoring en het verholpen zijn van een verstoring (dan wel de duur van de verstoring) door de IND actief kenbaar is gemaakt op de website van de IND: een termijnoverschrijding is verschoonbaar indien het bericht wordt ingediend op de eerstvolgende dag na de dag waarop de indiener ermee bekend had kunnen zijn dat de verstoring is verholpen.

Indien een verstoring en het verholpen zijn van een verstoring (dan wel de duur van de verstoring) niet actief kenbaar zijn gemaakt op de website van de IND: Een termijnoverschrijding is verschoonbaar indien de aanvrager een gemotiveerd beroep doet op de verschoonbaarheid van de termijnoverschrijding wegens verstoringen van het digitale kanaal. Een gemotiveerd beroep van de aanvrager op verschoonbaarheid van de termijnoverschrijding bevat op zijn minst informatie over de datum of data waarop is getracht een bericht in te dienen bij de IND. Uit de motivering blijkt dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

5. Afstemming

Dit bericht is afgestemd met medewerkers van RVN en JZ.

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteurs	10.2.e
Telefoonnummers	10.2.e
Titel	Informatiebericht over/ Toelichting op toepassing van tijdelijk en formeel beperkt verblijfsrecht (EU-Richtlijn Langdurig ingezetenen)
Hoofdtak	Asiel / Regulier
InformIND Thema	D1 De EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen
Relatie met	D1 / IB 2012/PUC_IND_11877_1 / IB 2012/PUC_IND_11877_1
Geldig vanaf	20-12-2016
Geldig tot en met	19-11-2021

1. Aanleiding

Naar aanleiding van diverse vragen van de uitvoering in november 2016 over de toepassing van tijdelijk en formeel beperkt verblijfsrecht, wordt in dit informatiebericht uitleg gegeven over wat verstaan moet worden onder tijdelijk en formeel beperkt verblijfsrecht als bedoeld in artikel 45b, eerste lid, onder a en b, Vw (EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen) en hoe deze begrippen moeten worden toegepast.

2. Verwachting

Dit informatiebericht vormt een update op eerder verschenen informatieberichten uit 2012, aangevuld met nieuwe informatie. Gedurende de looptijd van dit bericht wordt bezien of de inhoud ervan moet worden opgenomen in de Vc of in een werkinstructie.

3. Inhoud/Toelichting

Relevante regelgeving

De leden 1 en 2 van artikel 4 van richtlijn 2003/109/EG betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen luiden als volgt:

1. De lidstaten kennen de status van langdurig ingezetene toe aan onderdanen van derde landen die legaal en ononderbroken sedert de vijf jaar onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van het desbetreffende verzoek op hun grondgebied verblijven.
2. Perioden van verblijf voor de in artikel 3, lid 2, onder e) en f), vermelde redenen worden niet in aanmerking genomen bij de berekening van de duur van het in lid 1 bedoelde verblijf.

In artikel 3, lid 2, onder e) staat dat de richtlijn niet van toepassing is op onderdanen van derde landen die in een lidstaat verblijven uitsluitend om redenen van tijdelijke aard of in gevallen waarin hun verblijfsvergunning formeel beperkt is.

Het vorenstaande is door Nederland geïmplementeerd in artikel 45b, eerste lid, onder a en b, en derde lid, Vw:

1. De aanvraag tot het verlenen van een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen wordt afgewezen, indien de vreemdeling direct voorafgaande aan de aanvraag:

- a. een verblijfsrecht van tijdelijke aard heeft op grond van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14;
- b. een formeel beperkt verblijfsrecht heeft;

3. Voor de berekening van de periode bedoeld in het tweede lid, onder a, wordt verblijf als bedoeld in het eerste lid en verblijf als bedoeld in het tweede lid, onder b, niet meegeteld, met uitzondering van verblijf voor studie of beroepsopleiding, dat voor de helft wordt meegeteld.

Tijdelijk verblijfsrecht

Om ervoor te zorgen dat personen die uitsluitend om redenen van tijdelijke aard in Nederland verblijven niet in aanmerking komen voor de EU-status, worden - conform art. 45b Vw eerste lid onder a - personen uitgezonderd die in het bezit zijn van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, welke is verleend in verband met een verblijfsrecht van tijdelijke aard. De regeling van de tijdelijke verblijfsdoelen in artikel 3.5 Vb bepaalt dat verblijfsdoelen kunnen worden aangemerkt als tijdelijk. Indien een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op een tijdelijke grond is verleend kan de houder ervan geen aanspraak maken op de EU-status van langdurig ingezetene.

Echter, op 18 oktober 2012 heeft het Europese Hof van Justitie in het arrest-Mangat Singh (C-502/10), waarin een prejudiciële vraag over de betekenis van het begrip «formeel beperkte verblijfsvergunning» aan de orde was, onder meer duidelijk gemaakt dat alleen sprake is van een tijdelijk verblijfsrecht in de zin van richtlijn 2003/109/EG, indien dit verblijfsrecht ook *naar zijn aard* tijdelijk is. Verblijfsrechten uit artikel 3.5 Vb, die ongelimiteerd kunnen worden verlengd zonder uitzicht te geven op een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, zijn naar hun aard niet tijdelijk. Deze verblijfsrechten mogen dan ook niet langer worden aangemerkt als tijdelijk in de zin van artikel 3, tweede lid, onder e, van richtlijn 2003/109/EG.

Dit betekent in de praktijk dat uitsluitend de volgende verblijfsdoelen kunnen worden aangemerkt als tijdelijk in de zin van artikel 3, tweede lid, onder e, van richtlijn 2003/109/EG:

- seizoenarbeid;
- overplaatsing binnen een onderneming;
- grensoverschrijdende dienstverlening;
- lerend werken;
- het zoeken naar en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst;
- uitwisseling, al dan niet in het kader van een verdrag.

Formeel beperkt verblijfsrecht

Het arrest-Mangat Singh heeft als gevolg dat in Nederland het begrip «formeel beperkt verblijfsrecht» enkel nog geldt voor de proceduretijd in afwachting van een verblijfsvergunning.

Bij tijdelijk en formeel beperkt verblijfsrecht niet opnieuw gaan tellen

Een tussentijdse periode waarin een tijdelijk of een formeel beperkt verblijfsrecht is genoten leidt er, behalve dat deze periode niet wordt meegeteld bij de berekening van de periode van vijf jaar, niet toe dat bij beëindiging ervan een nieuwe termijn van vijf jaar begint te lopen. In jurisprudentie (AbRS, 3 april 2012, 201101225/1/V3) is naar voren gekomen dat uit artikel 4, tweede lid, van richtlijn 2003/109/EG niet volgt dat een periode van verblijf die niet wordt meegerekend voor de termijn van vijf jaar een onderbreking van het legale verblijf vormt. De periode wordt alleen niet meegeteld, zodat een vreemdeling die in de vijf jaar

voorafgaand aan zijn aanvraag enige tijd een verblijfsrecht als bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de richtlijn langdurig ingezetenen heeft gehad, of langer dan zes of meer achtereenvolgende maanden of in totaal tien of meer maanden buiten Nederland heeft verbleven, eenzelfde periode langer legaal en ononderbroken in de lidstaat zal dienen te verblijven om aan de vereisten van artikel 4, eerste lid, van de richtlijn te voldoen.

Met andere woorden: een periode van tijdelijk of formeel beperkt verblijfsrecht kan worden gecompenseerd met eenzelfde periode waarin sprake is van een niet-tijdelijk of niet-formeel beperkt verblijfsrecht. Het tijdelijke of formeel beperkte verblijfsrecht mag weliswaar niet worden meegeteld, maar het vormt geen onderbreking van het legale verblijf.

Voorbeeld

Stel dat de vreemdeling direct voorafgaand aan zijn aanvraag zes jaar rechtmatig verblijf heeft gehad. Het één na laatste jaar was formeel beperkt. Deze vreemdeling beschikt daarmee over vijf jaar rechtmatig en ononderbroken verblijf in Nederland en voldoet dus aan de in artikel 4, lid 1 van de richtlijn gestelde vereisten.

Vvr-onbep en tijdelijk verblijfsrecht

Ook bij de beoordeling van aanvragen tot het verlenen van een vvr-onbep speelt het tijdelijk verblijfsrecht een rol. Zie artikel 21, eerste lid, onder f, Vw:

De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 20 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder a, c, e, l, dan wel op grond van een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen, kan slechts worden afgewezen indien de vreemdeling op de dag waarop de aanvraag is ontvangen, een verblijfsrecht van tijdelijke aard heeft.

Een tijdelijk verblijfsrecht als hier bedoeld is een verblijfsrecht als genoemd in het tweede lid van artikel 3.5 Vb.

Een tijdelijk verblijfsrecht wordt meegeteld voor de aanvraag tot het verlenen van een vvr-onbep zolang op het moment van de aanvraag maar geen tijdelijk verblijfsrecht wordt genoten. Doorslaggevend is dat het verblijfsrecht van de vreemdeling op het tijdstip van de aanvraag en de beslissing niet-tijdelijk van aard is. Daarbij is niet van belang hoe lang dat verblijfsrecht niet-tijdelijk van aard is. Indien de vreemdeling in de periode van vijf jaren direct voorafgaande aan de aanvraag verblijfsrecht van tijdelijke aard heeft gehad, wordt de aanvraag niet op die grond afgewezen, indien het verblijfsrecht op het tijdstip van de aanvraag en de beslissing niet-tijdelijk van aard is.

5. Afstemming

De inhoud van dit informatiebericht is afgestemd met RVN en A&B.

Aan Klantdirecteuren Regulier
c.c. HDMB

Van Hoofddirecteur IND

Datum 29 mei 2013

Vindplaats Migratierecht.extra raadplegen

Onderwerp Werkwijze geestelijk bedienaren

Bijlage Format Nationale Veiligheid
Invulwijzer Format Nationale Veiligheid

1. Inleiding

In deze werkinstructie wordt een aantal maatregelen getroffen ten aanzien van de afhandeling van aanvragen van geestelijk voorgangers of godsdienstleraren (met invoering van momi aangeduid als 'geestelijk bedienaar') die een gevaar kunnen vormen voor de nationale veiligheid in Nederland.¹ Deze maatregelen zijn eerder neergelegd in werkinstructie 2005/27; Deze werkinstructie is op 29 mei 2013 vervangen door werkinstructie 2013/04 in verband met actualisatie met het oog op de inwerkingtreding van de wet Modern Migratiebeleid (MoMi).

Met de inwerkingtreding van het Modern Migratiebeleid is het beleid 'verblijf als geestelijk voorganger of geestelijk leraar' (oud Vc hoofdstuk B5) komen te vervallen. Dit geldt eveneens voor het beleid zoals opgenomen in de Vc/B19 'verblijf op religieuze of levensbeschouwelijke gronden'. Onder het Modern Migratiebeleid wordt dit samengevoegd onder de definitie 'geestelijk bedienaar' en valt onder cluster 4 'Arbeid Regulier'.

De definitie van geestelijk bedienaar gehanteerd onder MoMi is: *de vreemdeling die een geestelijk, godsdienstig of levensbeschouwelijk ambt bekleedt, arbeid verricht als **geestelijk voorganger of godsdienstleraar**, dan wel ten behoeve van een kerkgenootschap of een ander genootschap op geestelijke of levensbeschouwelijke grondslag werkzaamheden van overwegend godsdienstige, geestelijke of levensbeschouwelijke aard verricht of anderszins met een religieuze of levensbeschouwelijke boodschap naar buiten treedt*'.

De maatregelen van werkinstructie 2005/27 waren deels gebaseerd op het openbare rapport 'Saoedische invloeden in Nederland. Verbanden tussen salafistische missie, radicaliseringsprocessen en islamitisch terrorisme' (juni 2004) van de AIVD. Uit dit rapport bleek dat een aantal moskeeën en de daaraan gelieerde stichtingen handelingen verrichtten die een gevaar opleverden voor de openbare orde in verband met de nationale veiligheid. Ook waren deze maatregelen gebaseerd op het streven van het toenmalige kabinet om het radicaliseringsproces te beteugelen.

De maatregelen in deze werkinstructie zijn een voortzetting van de eerdere maatregelen. Ook het huidige kabinet vindt dat polarisatie en radicalisering een breed maatschappelijk probleem is, dat moet worden voorkomen, belemmerd en ingedamd.² Dit kabinetsstandpunt is (mede) gebaseerd op een aantal sindsdien verschenen AIVD-publicaties over islamitisch radicalisme in Nederland.³ De onderzoeken die aan deze publicaties ten grondslag liggen, wijzen uit dat het

¹ Deze maatregelen zijn aanvullend aan de overige openbare-orde elementen waaraan wordt getoetst in het kader van deze verblijfsaanvragen (door bevraging van JDD, HKS, OPS en NSIS).

² In het "Actieplan Polarisation en Radicalisering 2007-2011" van het kabinet is dit probleem als volgt verwoord: "Polarisation en radicalisering kunnen de sociale samenhang en de onderlinge solidariteit in de samenleving bedreigen. Individuen en groepen zoeken de confrontatie met elkaar, keren zich af van de samenleving en raken mogelijk geïsoleerd. Wanneer een radicaliseringsproces niet wordt afgewend of geremd, bestaat in het uiterste geval de kans dat een persoon/groep geweld gebruikt en een (terroristische) aanslag pleegt" (zie Kamerstuk 29754, nr. 103, Tweede Kamer).

³ Zie bijvoorbeeld "Van dawa tot jihad. De diverse dreigingen van de radicale islam tegen de democratische rechtsorde" (januari 2005); "De gewelddadige jihad in Nederland" (maart 2006); "Radical dawa in verandering; de opkomst van een islamitisch neoradicalisme in Nederland" (oktober 2007).

hedendaags moslimradicalisme anti-Westerse, gewelddadige en anti-integratieve elementen in zich draagt die in bepaalde gevallen vanuit het buitenland worden ondersteund. De aandacht in deze onderzoeken gaat daarbij specifiek uit naar het salafistisch gedachtegoed en de verspreiding daarvan in Nederland.

Hoewel niet altijd de strafrechtelijke grenzen worden overschreden, brengt de moedwillige verspreiding van een overwegend intolerante, anti-democratische en politiek-radicaler leer een schending met zich mee van wat in de Nederlandse samenleving acceptabel wordt geacht. Deze schending rechtvaardigt het interveniëren door de Nederlandse overheid en het toepassen van een beleidslijn die afwijkt van de gebruikelijke.

In de paragrafen 3 en 4 van deze werkinstructie wordt deze beleidslijn beschreven. Kort gezegd houdt deze in dat de aanvraag in het kader van Arbeid regulier werkzaam als geestelijk voorganger of godsdienstleraar (met invoering van het Modern Migratiebeleid geschaard onder de definitie geestelijk bedienaar) bij een aantal moskeeverenigingen, stichtingen en missie-organisaties, alvorens het genoemde verblijf kan worden toegekend, door middel van een format via de senior medewerker Nationale Veiligheid van de Directie Uitvoeringsstrategie en Advies (hierna: DUSA) van de IND wordt voorgelegd aan de AIVD. De AIVD doet naslag naar de vraag of (de activiteiten van) de vreemdeling een mogelijk gevaar voor de nationale veiligheid vormt (vormen). De instellingen waarbij deze controle plaatsvindt, hebben een onomwonden salafistische signatuur en worden genoemd in paragraaf 2.

Opgemerkt wordt dat de signatuur van de moskeeverenigingen, stichtingen of missie-organisaties geen statisch gegeven is. Mochten publicaties van de AIVD daar in de toekomst aanleiding voor vormen, dan zal het overzicht worden aangepast.

2. 10.2.d en 10.2.g

10.2.d en 10.2.g

3. Algemene maatregelen

DUSA ontvangt elektronisch, door middel van een ingevuld format zoals bijgevoegd bij deze werkinstructie, de gegevens van alle TEV-aanvragen, verlengingsaanvragen en aanvragen om een wijziging beperking van vreemdelingen met als doel 'Arbeid regulier' werkzaam als geestelijk voorganger of godsdienstleraar (met invoering van momi geschaard onder de noemer geestelijk bedienaar) te verblijven bij één van de in paragraaf 2 genoemde instellingen. Het format bevat de persoonsgegevens van de vreemdeling en de gegevens van de instelling waar de verblijfsbeperking op ziet.

Het ingevulde format kan per e-mail worden verzonden aan de Nationale Veiligheid formatbox (%Mailbox Nationale Veiligheid,IND/SUB/AUB.).

DUSA legt de gegevens voor aan de AIVD. In de regel wordt de zogenaamde stilzwijgende procedure gehanteerd. Deze stilzwijgende procedure heeft een doorlooptijd van twee werkdagen.

Naar aanleiding van de melding volgt in ieder geval een ontvangstbevestiging vanuit DUSA. In de ontvangstbevestiging zal worden aangegeven wanneer de termijn voor de stilzwijgende procedure is verstreken. Indien twee werkdagen voor het beslisproces geen werkbare termijn is, dient telefonisch contact te worden opgenomen met de in het format genoemde contactpersoon van DUSA.

De contactpersoon van DUSA legt de gegevens voor aan de AIVD. In de regel wordt daarbij de zogenaamde stilzwijgende procedure gehanteerd. Deze procedure kan de volgende situaties opleveren:

- DUSA reageert niet voor of op de in de ontvangstbevestiging genoemde datum van het verstrijken van de stilzwijgende procedure: een inhoudelijke terugkoppeling zal niet meer volgen en de aanvraag kan op reguliere wijze door de unit worden afgehandeld.
- DUSA bericht binnen twee werkdagen dat er meer tijd nodig is: een nieuwe datum voor het verstrijken van de stilzwijgende procedure wordt afgesproken.
- DUSA bericht binnen twee werkdagen dat er aanleiding bestaat om de afhandeling van de aanvraag door te geleiden naar de Unit Speciale Zaken in Rijswijk.

4. Specifieke maatregelen

4.1 Gezinshereniging of -vorming

Een TEV-aanvraag van het gezinslid dat wil verblijven bij een hoofdpersoon waarvan de gegevens aan DUSA zijn voorgelegd, moet ook worden voorgelegd. Voor de procedure wordt verwezen naar paragraaf 3 van deze werkinstructie.

4.2 Verlengingen

Een aanvraag om verlenging van het verblijf Arbeid regulier waar de geestelijk bedienaar onder valt (en dan werkzaam als geestelijk voorganger of godsdienstleraar) bij één van de in paragraaf 2 genoemde instellingen moet aan DUSA worden voorgelegd. Voor de procedure wordt verwezen naar paragraaf 3 van deze werkinstructie.

4.3 Wijziging beperking

Een aanvraag om een wijziging beperking naar het verblijf Arbeid regulier waar de geestelijk bedienaar onder valt (en dan werkzaam als geestelijk voorganger of godsdienstleraar) bij één van de in paragraaf 2 genoemde instellingen moet aan DUSA worden voorgelegd. Voor de procedure wordt verwezen naar paragraaf 3 van deze werkinstructie.

[Hyperlink format Nationale Veiligheid: zie de tab Bijlagen](#)

^~â

Klantdirecteuren IND

Van Hoofddirecteur IND
 Datum 18 juni 2013
 Ons kenmerk WI 2013/12 (AUA).
 Vindplaats Migratierecht B1/9
 Onderwerp Werkinstructie kostenverhaal referent

Inhoud:

1. Inleiding.....	1
2. Kostenverhaal.....	1
3. Juridisch kader.....	2
4. Werkwijze.....	3
<i>Verwijderingen</i>	3
<i>Beoordelen of kosten van de uitzetting verhaald kunnen worden</i> ...	3
<i>Start behandelplan</i>	4
<i>Kostenspecificatie</i>	4
<i>Voornemen</i>	4
<i>Beoordelen zienswijze</i>	5
<i>Beslissing en vordering</i>	5
<i>Niet verhalen kosten</i>	5

1. Inleiding

In deze werkinstructie wordt uiteengezet hoe de IND onder het Modern Migratiebeleid (MoMi) een deel van de kosten die de Nederlandse staat heeft gemaakt voor de uitzetting van een vreemdeling kan verhalen op de referent of de gewezen referent. Het betreft hier het verhalen van kosten op een referent of de gewezen referent van een vreemdeling, die in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd of geprobeerd heeft deze te verkrijgen.

Het verhalen van de kosten van de uitzetting wordt in INDiGO ondersteund met behandelplan BP 126 'verhalen kosten' en correspondentie.

2. Kostenverhaal

De garantstelling door de referent vervalt onder MoMi, omdat deze in de uitvoeringspraktijk geen betekenisvolle rol vervulde. Door de hoge kosten van het voeren van een civiele procedure, zijn in de praktijk nauwelijks kosten op basis van de garantverklaring op de garantsteller verhaald. In plaats van de garantverklaring is in artikel 66 Vw en de artikelen 6.2 en 6.4 Vb voorzien in de mogelijkheid dat

bepaalde kosten van de uitzetting van de vreemdeling kunnen worden verhaald op zijn referent of de gewezen referent. Met de regeling van de bestuursrechtelijke geldschuld van titel 4.4 van de vierde tranche Awb is een laagdrempelige bestuursrechtelijke rechtsbescherming voor de referent opengesteld, waarmee de hogere civielrechtelijke kosten van rechtsbescherming worden vermeden.

Door het mogelijk te maken bepaalde kosten bij de uitzetting van de vreemdeling uit Nederland op de referent te verhalen, wordt beoogd de referent meer bewust te maken voor zijn verantwoordelijke positie in het migratieproces. Aan de mate waarin de referent de uitzetting van de vreemdeling uit Nederland verweten kan worden, wordt bij het verhalen van de kosten op de referent geen betekenis toegekend. De referent kan bijvoorbeeld aansprakelijk worden gesteld door een deel van de kosten die gepaard gaan met de eventuele uitzetting van de vreemdeling na verbreking van zijn huwelijk of relatie. Het is redelijk om van de referent te verwachten dat hij een deel van de kosten van de uitzetting op zich neemt en deze kosten niet volledig op de Nederlandse staat worden afgewenteld.

Uitsluitend de kosten van uitzetting, die de vreemdeling zou hebben gemaakt als deze Nederland uit eigen beweging zou hebben verlaten, worden op de referent of de gewezen referent verhaald. Dit stelt de referent van te voren in staat een redelijke inschatting van die kosten te maken. Concreet betekent dit, dat de directe kosten van de terugreis, transport naar het vliegveld en identiteitsbewijzen van de vreemdeling worden verhaald op de referent, maar dat de kosten van eventuele vreemdelingenbewaring en escortering bij dreigend verzet van de vreemdeling niet onder de aansprakelijkheid van de referent vallen.

De aansprakelijkheid van de referent voor de kosten is in tijd beperkt. Waar de garantstelling door de referent veelal voor vijf jaren bindend was, is de aansprakelijkheid van de referent voor (een deel van) de kosten van uitzetting beperkt tot een jaar, nadat de referentstelling is geëindigd. Een uitzondering op de termijn van een jaar is voorzien ten aanzien van de referent of gewezen referent van wetenschappelijk onderzoekers in de zin van de richtlijn 2005/71/EG. Voor deze referenten wordt conform artikel 5, derde lid van die richtlijn een termijn van zes maanden aangehouden.

De rechtsbescherming tegen besluiten in het kader van het verhaal van de kosten van de uitzetting wordt beheerst door het vreemdelingenprocesrecht. Dit brengt onder meer mee dat de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift vier weken bedraagt en dat de rechtbank te bevoegd is.

Turkse werknemers

De Turkse onderdaan die wordt toegelaten voor seizoenarbeid, lerend werken, arbeid in loondienst, arbeid als kennismigrant, als houder van een Europese blauwe kaart of als wetenschappelijk onderzoeker in de zin van richtlijn 2005/71/EG, worden aangemerkt als Turkse werknemer. In deze gevallen wordt bij de eerste toelating niet als eis gesteld dat de werkgever van de Turkse werknemer als referent optreedt. De werkgever die niet als referent van zijn Turkse werknemer wil optreden, kan daartoe niet worden verplicht en hem zal dan ook geen bestuurlijke boete kunnen worden opgelegd wegens niet-naleving van de wettelijke verplichtingen. Ook zal het verhaal van een deel van de kosten van een eventuele uitzetting van de Turkse werknemer op de referent of gewezen referent niet aan de orde zijn.

Voor een Turkse werknemer die als referent optreedt voor zijn gezinsleden, gelden de wettelijke verplichtingen niet. Ook worden de kosten van een eventuele uitzetting na verblijfsbeëindiging van het gezinslid, niet verhaald op de Turkse werknemer.

3. Juridisch kader

Wet- en regelgeving

Artikel 66 Vreemdelingenwet (Vw)

Artikelen 6.2 en 6.4 Vreemdelingenbesluit (Vb)

Artikel 6.2a Voorschrift Vreemdelingen (VV)

B1/9.2 Vreemdelingencirculaire (Vc)

Toelichtingen:

Memorie van toelichting Vw:

- hoofdstuk 2, paragraaf 2.1 op bladzijde 4.

- hoofdstuk 2, paragraaf 2.6 op bladzijde 19 tot en met 21.

- hoofdstuk 5, op bladzijde 43.
- toelichting bij artikel 66 op bladzijde 92 en 93.

Nota van toelichting Vb:

- hoofdstuk 2, paragraaf 2.2. op bladzijde 52 en 53.
- hoofdstuk 2, paragraaf 2.7, op bladzijde 55.
- toelichting bij artikel 6.4, lid 3, onderdeel b, bladzijde 192 tot en met 195.

- Toelichting bij artikel 6.2a VV, bladzijde 42.

Voor wat betreft het overgangsrecht:

Memorie van toelichting Vw, toelichting bij artikel XII op bladzijde 107 en 108.

Nota van toelichting Vb, toelichting bij artikel XII op bladzijde 205 en 206.

4. Werkwijze

In deze paragraaf wordt aan de hand van een aantal stappen beschreven hoe de kosten van de uitzetting van de vreemdeling kunnen worden verhaald op de referent of de gewezen referent.

Verwijderingen

Beoordelen of kosten van de uitzetting verhaald kunnen worden

Start behandelplan

Kostenspecificatie

Voornemen

Beoordelen zienswijze

Beslissing en vordering

Niet verhalen kosten

4.1. Verwijderingen

- Periodiek wordt vastgesteld op welke referenten de kosten voor de uitzetting verhaald kunnen worden.

4.2. Beoordeling of kosten van de uitzetting verhaald kunnen worden

Om te kunnen vaststellen of de kosten van de uitzetting verhaald kunnen worden op de referent of de gewezen referent moeten de onderstaande vragen doorlopen worden.

1. Is de nieuwe (MoMi-) referentensystematiek van toepassing op de referent of kunnen de kosten van de uitzetting verhaald worden op basis van de garantverklaring?

Een referent 'oude stijl' is op 1 juni 2013 een referent 'nieuwe stijl' geworden. Op de referenten 'nieuwe stijl' zijn de wettelijke verplichtingen van MoMi van toepassing en bestuursrechtelijk kostenverhaal is mogelijk. Echter, een referent 'oude stijl' is een referent 'oude stijl' gebleven en blijft dit gedurende een overgangperiode van vijf jaar zolang hij de referent is van een vreemdeling:

- die voor 1 juli 2010 in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd; en
- de verblijfsvergunning sinds die datum niet gewijzigd is.

Als de voor 1 juli 2010 verleende verblijfsvergunning gewijzigd is of wijzigt, bijvoorbeeld omdat de beperking gewijzigd is, is de nieuwe referentensystematiek op de referent van toepassing. De overgangperiode is beperkt tot vijf jaar na de inwerkingtreding van MoMi, dat wil zeggen tot 1 juni 2018. Vanaf deze datum zijn er geen referenten 'oude stijl' meer. *Let op: gedurende deze overgangperiode kunnen de kosten van de uitzetting conform het kostenverhaal MoMi (bestuursrechtelijk) ook op een referent 'oude stijl' verhaald worden, als deze ten behoeve van het verblijf van de vreemdeling een garantverklaring heeft ondertekend, die nog geldig is.* (Zie de toelichting bij artikel XII Vw en artikel XII Vb).

- o Nee, de kosten kunnen niet verhaald worden op de referent.
- o Ja, ga verder met de onderstaande vragen.
2. Is sprake van één of meerdere omstandigheden, bedoeld in artikel 6.4, derde lid, aanhef en onder a tot en met g, Vb?
Noot: in de praktijk zal het zelden voorkomen dat de kosten verhaald kunnen worden op een vervoerder. Uitsluitend als er een removal

order¹ in het dossier zit, kunnen de kosten mogelijk verhaald worden op een vervoersonderneming. Neem in dat geval contact op met de AUA (A&T) dossierhouder.

Noot: raadpleeg artikel 2b Vreemdelingenwet om te bepalen wanneer het referentschap eindigt.

- Nee, ga verder met de onderstaande vraag.
- Ja, de kosten kunnen niet verhaald worden op de referent.

3. Blijkt uit het dossier van de vreemdeling dat sprake is van één of meerdere omstandigheden, benoemd onder paragraaf B1/9.2?

Noot: een objectief waardeerbaar bewijsmiddel waaruit blijkt dat een vreemdeling is teruggekeerd naar het land van herkomst of een land waar zijn toelating is gewaarborgd, is bijvoorbeeld een kopie van de in- en/of uitreisstempel(s) in het paspoort van de vreemdeling. Een foto van de vreemdeling die op Schiphol de douane passeert valt daar niet onder.

- Nee, de kosten kunnen worden verhaald op de referent. Ga naar 3.
- Ja, de kosten kunnen niet verhaald worden op de referent.

4.3. Start behandelplan

- De CPU voert een nieuwe zaak op in INDiGO, als is vastgesteld dat een vreemdeling die Nederland is uitgezet een referent heeft op wie de kosten mogelijk kunnen worden verhaald. Het zaaktype is 'maatregel', de werksoort 'verhalen kosten' en de kwalificatie '963 kosten uitzetting'. De CPU voert de zaak op bij laatste verblijfsgevende procedure in de zaak van de vreemdeling die is uitgezet. De referent op wie de kosten worden verhaald wordt hierdoor gekoppeld aan de opgevoerde zaak en vermeld bij de klant-zaakrelaties. De zaak is dus ook zichtbaar bij de referent. De CPU voert de IND als 'opdrachtgever' aan de klant-zaakrelaties toe.

4.4. Kostenspecificatie

- Verzoek DT&V per mail om een kostenspecificatie. Stuur een mail aan de volgende twee e-mailadressen van DT&V: 10.2.g.dtv.minvenj.nl en 10.2.g@dtv.minvenj.nl. In het onderwerpveld van de mail vermeld je: 'kostenspecificatie uitzetting volgens werkafspraken'. In de mail verzoek je om een overzicht van de gemaakte kosten voor:

- het vliegticket;
- het vervoer naar het vliegveld; en
- het reisdocument.

Vermeld verder in de mail de volgende gegevens van de vreemdeling:

- voor- en achternaam of -namen;
- geboortedatum;
- nationaliteit;
- v-nummer; en
- dossier- en/of klantnummer.

- DT&V stelt binnen vier weken een kostenspecificatie op en stuurt deze per mail aan de IND. De DT&V stelt de hoogte van de kosten van uitzetting vast aan de hand van bijlage 22, toelichting bij artikel 6.2a VV.

4.5 Voornemen

- Na ontvangst van de kostenspecificatie van DT&V breng je een voornemen uit aan de referent waarin je het bedrag vermeldt dat de IND van plan is om op de referent te verhalen. Dit is het bedrag dat in de kostenspecificatie van DT&V vermeld staat, verhoogd met acht procent administratiekosten. De administratiekosten mogen maximaal 1.200 euro bedragen (zie bijlage 22, toelichting bij artikel 6.2a VV).
- Met het voornemen stuur je de bijlage kostenverhaal / kostenspecificatie mee waarin je de gegevens uit de kostenspecificatie van DT&V en de administratiekosten verwerkt. Gebruik het tussenbehandelplan voornemen in BS022/024. Gebruik de correspondentie die aangeboden wordt in INDiGO. Sluit BS022/024 de eerste keer af met 'voornemen'.

Noot: soms is sprake van een gemachtigde (bijvoorbeeld een bedrijf) die namens de referent de verblijfsaanvraag of verblijfsaanvragen indient. Verstuur het

¹ Een removal order is een brief aan een vervoersmaatschappij, waarin deze aansprakelijk wordt gesteld voor het terugbrengen van de vreemdeling naar de plek waar hij zijn reis is begonnen.

voornemen niet aan deze gemachtigde, maar aan de referent, tenzij de gemachtigde ook gemachtigd is voor procedures die betrekking hebben kostenverhaal.

4.6. Beoordelen zienswijze

- Beoordeel na ontvangst van de zienswijze en de meegestuurde bewijsmiddelen of de referent heeft aangetoond dat sprake is van één of meerdere van de in artikel 6.4, derde lid, aanhef en onder a tot en met g, Vb of paragraaf B1/9.2 bedoelde omstandigheden.
Noot: bij het verhalen van de kosten van de uitzetting op de referent wordt geen betekenis toegekend aan de mate waarin hem de uitzetting van de vreemdeling uit Nederland verweten kan worden (zie Memorie van Toelichting Vw).
 - Zo ja, ga naar 4.8.
 - Zo nee, ga verder naar 4.7.

4.7. Beslissing en vordering

- Maak handmatig een vordering aan door BS 090 toe te voegen aan het behandelplan. Wijzig het zaaktype van 'leges' in 'kostenverhaal'. De velden die naast veld 'bedrag' in ieder geval ingevuld moeten worden zijn de velden 'betaalwijze' en 'betalende organisatie / persoon'. Kies als betaalwijze 'storting op bank'. De 'betalende organisatie / persoon' is de referent op wie je de kosten van de uitzetting verhaalt. Wanneer je de vordering hebt aangemaakt en het te vorderen bedrag hebt ingevuld, krijg je een vorderingsnummer. De referent dient het bedrag binnen zes weken te betalen. Het indienen van een bezwaarschrift heeft geen schorsende werking.
- Verstuur de beslissing waarin staat dat de referent de kosten van de uitzetting aan de IND moet betalen. Van belang is dat je het vorderingsnummer in de beslissing vermeld. Gebruik BS022/024 en de correspondentie die aangeboden wordt in INDiGO.
- Mail een afschrift van de beslissing aan de bovenvermelde mailadressen van DT&V.
- Start het nabehandelpplan door de afdoening 'verhalen kosten'.
- De afhandeling van de vordering wordt verder afgewikkeld door de Afdeling Financiën. Als de referent het bedrag niet binnen zes weken betaalt stuurt de Afdeling Financiën een aanmaning. Als de referent vervolgens niet binnen twee weken betaalt draagt de Afdeling Financiën de vordering over aan het CJIB, die deze vordering vervolgens int.

4.8. Niet verhalen kosten

- Als je een voornemen hebt uitgebracht en vervolgens uit de zienswijze en/of de overgelegde bewijsmiddelen of op andere wijze blijkt dat sprake is van één of meerdere omstandigheden, bedoeld in artikel 6.4, derde lid, aanhef en onder a tot en met g, Vb, bericht je de referent dat hij de kosten van de uitzetting niet hoeft te betalen. Gebruik hiervoor de correspondentie in INDiGO en kies voor de afdoening van BS022/024 'besluit geen verhalen'.

Werkinstructie 2014/10

OPENBAAR

Aan	Klantdirecteuren IND
	cc DDMB
Van	Hoofd IND
Datum	1 januari 2015
Kenmerk	
Vindplaats	Informind
Bijlagen	1 (Schematische weergave)
Onderwerp	Inhoudelijke beoordeling (asiel)

Inhoudsopgave

- 1. Inleiding**
- 2. Uitgangspunten**
 - 2.1 Stelplicht en bewijslast
 - 2.2 De uitgangspunten van de integrale geloofwaardigheidstoets
 - 2.3 De volgorde van toetsing
- 3. De geloofwaardigheid van de relevante elementen (fase 1)**
 - 3.1 De vaststelling van de relevante elementen
 - 3.2 De beoordeling van de relevante elementen
 - 3.2.1 Geloofwaardigheidsindicatoren
 - 3.2.2.1 *De interne geloofwaardigheidsindicatoren*
 - 3.2.2.2 *De externe geloofwaardigheidsindicatoren*
 - 3.2.2 De integrale weging
 - 3.2.3 Verstrekken onjuiste gegevens
 - 3.3 Samenvattend geloofwaardigheidsoordeel
- 4. Zwaarwegendheid (fase 2)**
 - 4.1 Aannemelijkheid van vermoedens
 - 4.2 Zwaarwegendheid
 - 4.3 Vluchtelingenverdrag
 - 4.4 Subsidiaire bescherming
 - 4.5 Beschermingsalternatief

1. Inleiding

Op 20 juli 2015 moet de richtlijn 2013/32/EU (verder: de Procedurerichtlijn) in de Nederlandse wet- en regelgeving zijn geïmplementeerd. De richtlijn bevat gemeenschappelijke normen waaraan een asielprocedure dient te voldoen.

Een van deze normen is dat de rechterlijke toets over de beoordeling van de geloofwaardigheid een volledig en ex nunc onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden omvat. Het is daarmee van groot belang om de door de IND verrichte toetsing van de geloofwaardigheid zo inzichtelijk mogelijk te maken.

Daarbij zal een 'integrale geloofwaardigheidsbeoordeling' centraal staan. Het leerstuk van de 'positieve overtuigingskracht' komt hiermee als zodanig te vervallen. Per 1 januari 2015 zal de besluitvorming – voor zover op dat moment nog geen voornemen is uitgegaan - daarom enkel plaatsvinden onder

verwijzing naar artikel 31, eerste lid, Vw¹, gelezen in samenhang met artikel 3.35 Voorschrift Vreemdelingen (VV).

In deze werkinstructie worden de nieuwe afdoeningsgronden (o.a. kennelijke ongegrondheid, niet-ontvankelijkheid) buiten beschouwing gelaten, omdat die niet eerder dan bij de wetwijziging medio 2015 zullen worden geïntroduceerd. Deze werkinstructie komt in de plaats van werkinstructie 2010/14 Beslissystematiek.

2. Uitgangspunten

2.1 Stelplicht en bewijslast

De stelplicht en bewijslast betreffende het asielrelaas liggen in beginsel bij de asielzoeker.² De grenzen van de bewijslast voor de asielzoeker strekken zover als 'wat in redelijkheid van hem gevraagd kan worden'³. De IND heeft op grond van artikel 3:2 Awb ook een actieve onderzoeksplicht. De overheid kan in voorkomende gevallen bovendien tegemoet komen aan de op de vreemdeling rustende bewijslast door zelf onderzoek te verrichten, bijvoorbeeld door vragen te stellen tijdens de gehoren of het opvragen van een individueel ambtsbericht en het laten verrichten van een taalanalyse of een leeftijdsonderzoek. Bovendien heeft de IND mogelijkwerijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten en informatie dan de verzoeker. De overheid moet de relevante elementen (ambtshalve) aanvullen en algemene informatie beschikbaar hebben en toepassen waar dat nodig is⁴. In dit verband wordt ook wel gesproken van de *samenwerkingsverplichting* die is neergelegd in artikel 4, eerste lid van de Kwalificatierichtlijn.

De informatie die de vreemdeling dient te verstrekken, is omschreven in artikel 4, eerste en tweede lid van de Kwalificatierichtlijn. Het gaat daarbij om:

- De verklaringen van de vreemdeling, zoals afgelegd tijdens gehoren en/of schriftelijk ingebracht;
- Alle documentatie, waaronder mede begrepen elektronische gegevensdragers, die in het bezit is van de vreemdeling en die ziet op leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes, reisdocumenten, en de redenen voor indiening van een asielverzoek.

De samenwerkingsverplichting ziet overigens niet op de uiteindelijke beoordeling van de inwilligbaarheid van de aanvraag⁵. Die beoordeling behoort tot de verantwoordelijkheid van de IND.

¹ Dit geldt voor de bepalingen onder artikel 31, tweede lid, a t/m f, Vw. Afdoening op grond van de bepalingen in artikel 31, tweede lid, g t/m l, Vw kan nog wel gewoon plaatsvinden.

² Dit komt onder meer tot uitdrukking in de bewoordingen van artikel 4:2, tweede lid, Awb, artikel 31, eerste lid, Vw, artikel 37, eerste lid onder c, Vw, artikel 3.111 Vb en artikel 4, eerste lid, eerste zin van richtlijn 2011/95/EU (verder: de Kwalificatierichtlijn). Ook in het Handbook van de UNHCR, paragrafen 195 tot en met 197 en 210, wordt van dit principe uitgegaan.

³ EHRM 17 juli 2008, zaak N.A. tegen Verenigd Koninkrijk

⁴ Dit komt tot uiting in de uitspraak M.M. tegen Ierland (HvJ EU 22 november 2012, zaak C-277/11), paragraaf 196 van het Handbook van de UNHCR en artikel 10 van de Procedurerichtlijn.

⁵ HvJ EU 22 november 2012, zaak C-277/11 (M.M. tegen Ierland): Een dergelijk onderzoek van de gegrondheid van het asielverzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de bevoegde nationale autoriteit zodat in deze fase van de procedure een samenwerkingsplicht van die autoriteit met de verzoeker, als vastgesteld in artikel 4, lid 1, tweede zin, van richtlijn 2004/83, niet aan de orde is.

2.2 De uitgangspunten van de integrale geloofwaardigheidstoets

Zoals in de inleiding reeds vermeld dient er een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling plaats te vinden, waarbij alle relevante omstandigheden van het geval worden betrokken en in onderlinge samenhang gewogen.

Per 1 januari 2015 zal de besluitvorming plaatsvinden onder verwijzing naar artikel 31, eerste lid, Vw, gelezen in samenhang met artikel 3.35 VV.

De feiten en omstandigheden die in artikel 31, tweede lid, Vw worden genoemd, zijn en blijven in dit verband uiteraard relevant. Als deze zich voordoen, leidt dat echter niet tot een ander toetsingskader of een op voorhand verzwaarde bewijslast voor de vreemdeling. Deze omstandigheden kunnen bijvoorbeeld rechtstreeks van invloed zijn op de geloofwaardigheid van één of meer van de relevante elementen. Het is overigens niet de bedoeling dat artikel 31, tweede lid, a t/m f, Vw als zodanig in het voornemen en de beschikking wordt aangehaald. Ook het gebruik van de term positieve overtuigingskracht en de daarbij horende bewijslast, moet worden vermeden⁶.

2.3 De volgorde van toetsing

Het bestuursorgaan dient te beoordelen of de asielaanvraag van de vreemdeling voor inwilliging in aanmerking komt. Hierbij wordt opeenvolgend onderzocht:

1. de geloofwaardigheid van de relevante elementen⁷ (fase 1; paragraaf 3);
2. de aannemelijkheid van de vermoedens van de vreemdeling over wat hem bij terugkeer zal overkomen en de zwaarwegendheid van de aannemelijke risico's over wat de vreemdeling bij terugkeer naar zijn land van herkomst zal overkomen (fase 2; paragraaf 4);

3. De geloofwaardigheid van de relevante elementen (fase 1)

3.1 De vaststelling van de relevante elementen

Het identificeren en vaststellen van de relevante elementen van het asielrelaas is de **eerste stap** in de beoordeling.

Een relevant element is een feit of omstandigheid dat raakt aan tenminste één onderwerp of verhaallijn en die in verband staat met vluchtelingschap dan wel artikel 3 EVRM.

Feiten en omstandigheden⁸ kunnen worden onderscheiden in twee categorieën:

- Gegevens die zien op de persoon van de vreemdeling in kwestie. Hierbij moet (onder meer) worden gedacht aan de identiteit, nationaliteit, etniciteit, seksuele gerichtheid, medische toestand en geloofsovertuiging van de vreemdeling.

⁶ De omstandigheden uit artikel 31, tweede lid, a t/m f, Vw kunnen worden tegengeworpen, zonder dat daarmee het kader van de positieve overtuigingskracht hoeft te gelden. Zie in dit verband de uitspraak van de ABRS van 30 augustus 2013, nr. 201207398/1, r.o. 2.3.

⁷ De ETC Module Evidence Assessment spreekt van 'material facts'. In deze werkinstructie wordt de term 'relevante elementen' gebruikt.

⁸ 'Feiten en omstandigheden' wordt gezien als een verzamelbegrip.

- Daarnaast gelden als feiten en omstandigheden de gebeurtenissen die zich volgens de vreemdeling in het land van herkomst hebben voorgedaan. Deze gebeurtenissen zijn deels gebaseerd op de eigen waarneming van de vreemdeling, maar kunnen tevens gebaseerd zijn op wat de vreemdeling van derden heeft gehoord. Daarnaast kan het zijn dat de vreemdeling bepaalde gebeurtenissen met elkaar in verband brengt, ofwel een bepaalde oorzaak/gevolg relatie aanwijst die berust op zijn eigen veronderstellingen.

Voorbeeld: een vreemdeling vertelt dat hij heeft meegedaan aan een demonstratie tegen het regime. Hij hoort van zijn ouders dat enkele dagen later een onbekende persoon bij hen aan de deur is geweest die naar hem heeft gevraagd. Meer dan dat hebben zijn ouders over dit bezoek niet verteld. De verklaring van de vreemdeling dat dit een bezoek betreft van de veiligheidsdienst en dat dit verband hield met zijn deelname aan de demonstratie, is dan een veronderstelling die ziet op twee gebeurtenissen die in het land van herkomst zijn voorgevallen.

Bij het vergaren van kennis over en het vaststellen van de relevante elementen is de stel- en bewijsplicht van de vreemdeling in combinatie met de onderzoeksplicht van de IND van belang (zie paragraaf 2.1).

Bij de vergaring van de benodigde kennis moet voor ogen worden gehouden dat niet alle beschikbare informatie even relevant is. Hoofd- en bijzaken moeten onderscheiden worden. Het is van belang de kern van het asielverzoek te identificeren. De kern van het asielverzoek bestaat uit de feiten, omstandigheden en/of gebeurtenissen die in verband staan met de definitie⁹ van vluchtelingenschap dan wel vrees voor een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het EVRM.

Daarbij dient uiteraard bedacht te worden dat een asielverzoek gebaseerd kan zijn op meerdere elementen, die al dan niet los van elkaar kunnen staan. Een vreemdeling kan bijvoorbeeld stellen vanwege politieke activiteiten in de negatieve aandacht van de autoriteiten te staan, maar kan daarnaast tevens vanwege persoonlijke omstandigheden – bijvoorbeeld etniciteit of seksuele gerichtheid – problemen ondervinden. Uiteraard kan daarbij ook sprake zijn van een zekere wisselwerking. Juist vanwege iemands persoonlijke omstandigheden kunnen de negatieve gevolgen van het tevens verrichten van politieke activiteiten groter zijn.

⁹ Zie voor de definities artikel 2 van de Kwalificatierichtlijn.

3.2 De beoordeling van de relevante elementen

Na het vaststellen van de relevante elementen dient als **tweede stap** de geloofwaardigheid van die elementen beoordeeld te worden.

Allereerst dient te worden beoordeeld of sprake is van relevante elementen die voldoende zijn onderbouwd en daarmee zonder meer als geloofwaardig zijn aan te merken. Het gaat hierbij om elementen die met objectieve bewijsstukken zijn onderbouwd, zoals documenten die authentiek zijn en bevestigen wat de vreemdeling heeft verklaard en/of objectieve, openbare bronnen die de verklaringen van de vreemdeling bevestigen.

Voorbeeld: De vreemdeling overlegt een authentiek en onvervalst arrestatiebevel, waaruit blijkt dat hij wordt gezocht vanwege politieke activiteiten. Dit relevante element kan daarmee als voldoende onderbouwd en in beginsel geloofwaardig worden aangemerkt. Voor zover dat in de rede ligt, is het dan aan de IND om tegenbewijs aan te voeren (denk aan een individueel ambtsbericht waaruit volgt dat het arrestatiebevel is ingetrokken of door omkoping is verkregen). Zou dit arrestatiebevel echter niet vermelden waarvoor de vreemdeling wordt gezocht, dan kan worden gesproken van onvoldoende onderbouwing.

Indien de vreemdeling een relevant element niet of onvoldoende kan onderbouwen met documenten of ander objectief bewijsmateriaal, zal aan de hand van de geloofwaardigheidsindicatoren (zie paragraaf 3.2.1) moeten worden getracht tot het oordeel geloofwaardig of ongeloofwaardig te komen.

Als algemene richtlijn voor de geloofwaardigheidsbeoordeling in het geval sprake is van onvoldoende onderbouwing, gelden de bepalingen uit artikel 4, lid 5 van de Kwalificatierichtlijn (thans neergelegd in artikel 3.35, derde lid, VV)¹⁰. Dit artikel houdt rekening met de omstandigheid dat van een asielzoeker doorgaans niet verwacht kan worden dat hij zijn relaas volledig met bewijsmateriaal staft en biedt aanknopingspunten waarmee, bij gebrek aan dat bewijsmateriaal, in de geloofwaardigheidsbeoordeling rekening kan worden gehouden. Deze aanknopingspunten komen ook terug in de geloofwaardigheidsindicatoren (zie paragraaf 3.2.1).

Het is overigens niet de bedoeling dat de – cumulatief geformuleerde – opsomming van vijf punten in artikel 3.35, derde lid, VV als een ‘checklist’ wordt gehanteerd. Het is van belang om de *intentie* achter dit artikel in ogenschouw te nemen: het relaas van de asielzoeker kan geloofwaardig worden geacht - aan de hand van de interne en externe geloofwaardigheidsindicatoren (waarin de omstandigheden uit artikel 3.35, derde lid, VV ook terugkomen) en rekening houdend met de persoon van de asielzoeker - ondanks de omstandigheid dat hij niet alle elementen van zijn verzoek met bewijsmateriaal heeft kunnen staven. Het voordeel van de twijfel is dan van toepassing.

¹⁰ Zie ook het Handboek van de UNHCR par. 196, 203 en 204: omdat de asielzoeker vaak niet in staat zal zijn, zijn relaas met bewijsmateriaal te onderbouwen, en ook de lidstaat zelden hierin zal kunnen voorzien, dient het voordeel van de twijfel te worden verleend indien de vreemdeling in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De bepalingen in artikel 3.35, derde lid, VV zijn de volgende:

- *De vreemdeling heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven*
Hierbij is onder andere van belang dat de vreemdeling zo volledig mogelijk heeft verklaard, de gestelde vragen naar beste kunnen heeft beantwoord en anderszins zo goed mogelijk heeft meegewerkt aan het vaststellen van de relevante elementen.
- *Alle relevante elementen waarover de vreemdeling beschikt, zijn overgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen*
Wanneer bepaalde documenten ontbreken, die een bepaald relevant element had kunnen onderbouwen en die de vreemdeling wel had kunnen hebben, dan dient nagegaan te worden waarom de vreemdeling die documenten niet heeft en of dit voor rekening van de vreemdeling dient te komen.
- *De verklaringen van de vreemdeling zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn aanvraag*
Het gaat hierbij om alle (overige) verklaringen van de vreemdeling in het geheel bezien.
- *De vreemdeling heeft zijn aanvraag zo spoedig mogelijk ingediend, tenzij hij goede redenen kan aanvoeren waarom hij dit heeft nagelaten*
Wanneer de vreemdeling zijn aanvraag niet zo spoedig mogelijk¹¹ na inreis in Nederland heeft ingediend, kan dit afbreuk doen aan de geloofwaardigheid of de vermoedens over wat de vreemdeling bij terugkeer te wachten staat, nu er niet is gebleken van een directe, acute vraag om bescherming.
- *Vast is komen te staan dat de vreemdeling in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd*
Overige elementen die niet direct zien op de vastgestelde relevante elementen, maar wel raken aan de algemene geloofwaardigheid van de vreemdeling als persoon, kunnen hierbij een rol spelen.

Kort gezegd volgt hieruit dat van de asielzoeker verwacht mag worden dat hij (zijn persoonlijke omstandigheden en referentiekader in aanmerking genomen) zijn best doet om zijn aanvraag zo goed mogelijk te onderbouwen met documenten en verklaringen. Kortom: alles wat van hem redelijkerwijze verwacht kan worden.

Het is van belang om de geloofwaardigheid per relevant element te beoordelen. Dat wil zeggen dat per relevant element bekeken moet worden, welke omstandigheden op de geloofwaardigheid van dat relevante element van invloed zijn. Dit kunnen dus zowel de interne als de externe geloofwaardigheidsindicatoren zijn maar ook de bepalingen genoemd in artikel 3.35, derde lid, VV. Indien het niet mogelijk is om de geloofwaardigheid aan de hand van de interne en externe geloofwaardigheidsindicatoren vast te stellen zul je meer gewicht moeten toekennen aan de bepalingen van 3.35 derde lid VV om tot een oordeel over de geloofwaardigheid te komen. Uiteraard is hierbij van belang om het samenhang tussen de verschillende relevante elementen niet uit het oog te verliezen.

¹¹ Zie Vc C2/6.2.2 over wat moet worden verstaan onder 'zo spoedig mogelijk' (niet onverwijld melden).

In paragraaf 2.2 is reeds opgemerkt dat ook de omstandigheden die nu nog in artikel 31, tweede lid onder a tot en met f, Vw zijn opgenomen en die rechtstreeks raken aan een of meer relevante elementen bij deze beoordeling kunnen worden betrokken.

Voorbeeld: Ongeloofwaardige verklaringen over het reisverhaal, kunnen van invloed zijn op bijvoorbeeld de geloofwaardigheid ten aanzien van recent vertrek of een illegale uitreis (als dat relevante elementen zijn en er reden is om daaraan te twijfelen). Ongeloofwaardige verklaringen over het reisverhaal zeggen echter op zichzelf niets over de geloofwaardigheid van bijvoorbeeld een gestelde detentie in het land van herkomst.

Uiteraard kunnen er relevante elementen zijn waarvan niet kan worden gesteld dat ze geloofwaardig, maar ook niet dat ze ongeloofwaardig zijn. Het is met name ten aanzien van deze elementen van belang hoe is geoordeeld over alle andere relevante elementen, namelijk of deze al dan niet samenhangend en aannemelijk zijn bevonden.

De geloofwaardigheidsbeoordeling moet objectief, gestructureerd en transparant worden uitgevoerd. Dat betekent onder andere dat gebruik gemaakt moet worden van objectiveerbare bronnen en kenbaar gemotiveerd moet worden, waarbij inzicht gegeven wordt in de weging. Ook moet rekening worden gehouden met de persoon van de vreemdeling en diens achtergrond. Culturele en taalkundige verschillen, de (mentale, fysieke, intellectuele etc.) toestand van de vreemdeling en de (mentale, fysieke, professionele etc.) toestand van de beslisser spelen allemaal een rol tijdens het proces van besluitvorming¹². De beoordelend ambtenaar dient een subjectieve invulling te vermijden en er op bedacht te zijn dat er nu eenmaal bijna nooit zekerheid zal zijn over de juistheid van de verklaringen van de asielzoeker. Dat laatste is ook niet nodig, omdat de vreemdeling niet hoeft te *bewijzen* wat hem overkomen is maar zijn vrees voor vervolging of behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM *aannemelijk* moet maken.

3.2.1 Geloofwaardigheidsindicatoren

Als hulpmiddel¹³ voor een objectieve, gestructureerde en transparante beoordeling van de geloofwaardigheid van de relevante elementen wordt gebruik gemaakt van eerdergenoemde geloofwaardigheidsindicatoren. De geloofwaardigheidsindicatoren bestaan uit interne en externe geloofwaardigheidsindicatoren. Bij de interne geloofwaardigheid gaat het om alles wat de vreemdeling zelf heeft aangedragen. Bij de externe geloofwaardigheid gaat het om alles wat te toetsen is aan de hand van andere bronnen dan de vreemdeling zelf. Hieronder worden deze indicatoren nader uitgewerkt.

¹² Het strekt voor deze werkinstructie te ver om uitgebreid stil te staan bij de diverse omstandigheden die van invloed kunnen zijn op de geloofwaardigheidsbeoordeling. Voor verdere verdieping wordt verwezen naar de ETC modules Evidence Assessment en Interviewing Vulnerable Persons. In dit verband wordt ook gewezen op de werkinstructies 2008/6 en 2010/13, waarin onder andere staat beschreven hoe omgegaan dient te worden met getraumatiseerde asielzoekers.

¹³ De interne en externe geloofwaardigheidsindicatoren zijn geen (nieuwe) begrippen die als zodanig terug dienen te komen in het voornemen of de beschikking.

3.2.1.1 Interne geloofwaardigheidsindicatoren

Interne geloofwaardigheidsindicatoren zijn:

- De mate waarin verklaringen gedetailleerd en specifiek zijn
Zijn de verklaringen niet vaag en summier maar voldoende gedetailleerd en specifiek van inhoud en aard, zodat het lijkt te gaan om persoonlijke, individuele ervaringen? Heeft de vreemdeling de gestelde vragen zo volledig mogelijk beantwoord?
- Interne consistentie
Is er geen sprake van tegenstrijdigheden, ongerijmdheden, inconsistenties in de informatie die de vreemdeling heeft aangedragen? Het gaat daarbij dus om informatie zowel uit gehoren als uit documenten of andere bewijsmiddelen die de vreemdeling zelf heeft overgelegd.

Tegenstrijdigheden tussen verklaringen afgelegd in het eerste en nader gehoor kunnen niet zonder meer aan de vreemdeling worden tegengeworpen. Bekeken moet worden in hoeverre de vreemdeling met een en ander is geconfronteerd tijdens het nader gehoor (of in het voornemen), waarbij er rekening mee gehouden moet worden dat het eerste gehoor niet is bedoeld voor het asielrelaas.

Met name is van belang in welke context een verklaring is afgelegd. Zo wordt tijdens het eerste gehoor gevraagd of een vreemdeling ooit wegens een strafbaar feit is veroordeeld of gedetineerd is geweest. Een ontkennend antwoord op deze vragen is niet (zondermeer) tegenstrijdig met een tijdens het nader gehoor afgelegde verklaring over een ondergane detentie die niet het gevolg was van een strafrechtelijke veroordeling.

Komt de vreemdeling in de correcties en aanvullingen terug op eerdere verklaringen, dan mag van hem een deugdelijke verklaring worden verwacht waarom hij daarop terugkomt. Als hij zijn verklaringen aanvult of corrigeert, dan zal hij afdoende moeten verklaren waarom volgens hem het rapport van gehoor niet klopt.

Ten aanzien van de interne consistentie worden ook documenten genoemd. Het is namelijk van belang dat de verklaringen van de vreemdeling stroken met de inhoud van de door hem overgelegde documenten.

In bepaalde gevallen kan de door de vreemdeling verstrekte informatie dusdanig innerlijk tegenstrijdig zijn, dat dit het gehele relaas aantast. Dit kan zover gaan dat er sprake is van 'verstrekken onjuiste gegevens' (zie paragraaf 3.2.3).

3.2.1.2 Externe geloofwaardigheidsindicatoren

Externe geloofwaardigheidsindicatoren zijn:

- Consistentie met informatie van andere getuigen
Is er sprake van tegenstrijdigheden, ongerijmdheden, inconsistenties tussen enerzijds hetgeen de vreemdeling heeft aangedragen en anderzijds wat we van andere getuigen (meereizigers, familieleden,

vrienden etc.) hebben gehoord of gezien?

- Consistentie met beschikbare informatie
Is er sprake van tegenstrijdigheden, ongerijmdheden, inconsistenties tussen enerzijds hetgeen de vreemdeling heeft aangedragen en anderzijds wat algemeen bekend is over de situatie in het land van herkomst, wat blijkt uit objectieve en actuele bronnen over het land van herkomst, andere deskundigenberichten (denk aan medisch onderzoek, taalanalyse, documentonderzoek etc.) en overig bewijsmateriaal?

De verklaringen van de vreemdeling worden vergeleken met verklaringen van anderen en met objectieve bronnen. Veelal gelden de ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse zaken als belangrijkste objectieve bron. Een ambtsbericht is een deskundigenbericht. Indien er geen algemeen ambtsbericht beschikbaar is, vindt beoordeling plaats op grond van informatie van andere objectieve bronnen. Hierbij moet met name gedacht worden aan ambtsberichten van andere landen en rapporten van internationale organisaties en NGO's.

Zwaar in het nadeel van de vreemdeling weegt vanzelfsprekend het verstrekken van valse informatie of documenten of het achterhouden van relevante informatie of documenten. Dit kan er in bepaalde gevallen zelfs toe leiden dat een inhoudelijke beoordeling van de relevante elementen geheel achterwege kan blijven wegens het 'verstrekken onjuiste gegevens' (zie paragraaf 3.2.3).

Bij de externe geloofwaardigheidsindicatoren kunnen resultaten van onderzoek worden betrokken. Dit kan uiteenlopen van het resultaat van een taalanalyse tot verkregen informatie over de situatie in een land van herkomst. Hieronder wordt nog specifiek ingegaan op verklaringen van derden en documenten, in het licht van de externe consistentie.

Verklaringen van derden

Het kan zijn dat de vreemdeling verklaart dat zijn asielrelaas mede gebaseerd is op informatie die hij van anderen ('derden') heeft verkregen. Voor een beoordeling van de waarde die aan dergelijke verklaringen moet worden toegekend, is met name het volgende relevant:

- past hetgeen de vreemdeling van deze derde heeft vernomen binnen de rest van zijn (geloofwaardig bevonden) verklaringen;
- had de vreemdeling deze (vaak essentiële) informatie zelf kunnen verkrijgen, dan wel heeft hij mogelijkheden gehad om deze informatie te verifiëren en die mogelijkheden ook optimaal benut;
- ligt het in de rede dat de derde met enig gezag kan verklaren over relevante gebeurtenissen (denk aan de identiteit van de derde en de bron van zijn wetenschap);
- komt de informatie die de vreemdeling van de derde heeft verkregen overeen met de informatie die beschikbaar is over het land van herkomst.

Documenten

Indien de vreemdeling documenten heeft overgelegd ter staving van zijn verklaringen, dan zullen deze in beginsel (voor zover mogelijk) worden onderzocht op echtheid. Met documenten wordt hierbij bedoeld op alle

relevante gegevensdragers in de breedste zin van het woord, het kan zowel gaan om officiële documenten als om foto's of elektronische bestanden.

Vervolgens wordt beoordeeld voor welke van de relevante elementen de documenten ter onderbouwing dienen en welke waarde aan deze documenten kan of moet worden gehecht. Daarbij dient bedacht te worden dat bij een eerste asielaanvraag als uitgangspunt geldt dat indien de authenticiteit van documenten niet kan worden vastgesteld, dit niet ten nadele van de vreemdeling gebruikt mag worden.

Bij de beoordeling welke waarde aan documenten gehecht kan worden, spelen o.a. de volgende vragen een rol:

- Is het een origineel, echt bevonden document?
- Door wie zijn de documenten afgegeven (en strookt dit met de algemene informatie hierover)?
- Hoe heeft de vreemdeling het document verkregen (en strookt dit met de algemene informatie hierover)?
- Blijkt uit algemene informatie dat dergelijke documenten wellicht op eenvoudige wijze illegaal verkregen kunnen worden?
- Is het aannemelijk dat het document betrekking heeft op de vreemdeling persoonlijk?

3.2.2 De integrale weging

Aan de hand van de geloofwaardigheidsindicatoren kan beoordeeld worden hoezeer en door welke zware en lichte omstandigheden de geloofwaardigheid van het relevante element wordt aangetast of versterkt. Bijvoorbeeld: het overleggen van een vals document met betrekking tot een arrestatie doet meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van de arrestatie dan het afleggen van enkele vage en onduidelijke verklaringen over de arrestatie. Of: een authentiek document waaruit de nationaliteit en herkomst blijken, kan de vage verklaringen op dat punt compenseren. Er zijn aldus verklaringen, documenten en informatiebronnen die de geloofwaardigheid van een relevant element onderbouwen en er zijn verklaringen, documenten en informatiebronnen die de geloofwaardigheid van een relevant element verzwakken. Uiteindelijk dient een balans te worden opgemaakt. Het resultaat van deze weging resulteert in de conclusie of een relevant element als geloofwaardig of als ongeloofwaardig wordt aangenomen.

Ook moet worden getoetst of en in hoeverre bepaalde zware omstandigheden de geloofwaardigheid van het *volledige* relaas aantasten. Daarbij kan worden gedacht aan de uitslag van een onderzoek door het ministerie van Buitenlandse Zaken, waaruit blijkt dat de vreemdeling bijvoorbeeld in het geheel niet bekend is op het opgegeven adres of bij een gestelde werkgever, waar hij zijn problemen stelt te hebben ondervonden. Een integrale toets betekent echter niet dat de ongeloofwaardigheid van één relevant element *automatisch* doorwerkt naar andere elementen. Het is immers mogelijk dat de arrestatie vanwege het meedoen aan een demonstratie volledig ongeloofwaardig is maar de geloofsovertuiging of seksuele gerichtheid van de vreemdeling wel geloofwaardig wordt geacht.

Ook als sprake is van een ongeloofwaardig geachte gebeurtenis die het beginpunt vormt van een verhaallijn – denk aan een arrestatie die wordt gevolgd door detentie en mishandeling – is het dus van belang bij de beoordeling van de opvolgende gebeurtenissen niet te volstaan met de stelling

dat gegeven de ongeloofwaardigheid van de arrestatie, evenmin geloof wordt gehecht aan de detentie en mishandeling. Ook die opvolgende gebeurtenissen dienen zoveel mogelijk op hun eigen merites te worden beoordeeld. Dit kan anders liggen als sprake is van (zeer) evidente ongeloofwaardige verklaringen dan wel het verstrekken van onjuiste gegevens.

De geloofwaardigheidsbeoordeling dient plaats te vinden tegen de achtergrond van wat over de vreemdeling bekend is. Dat betekent dat rekening gehouden moet worden met 'verschonende omstandigheden', die een bepaald gebrek in de geloofwaardigheid zouden kunnen verklaren (denk aan leeftijd, opleidingsniveau, trauma, gezondheidsproblemen, schaamte, interculturele barrières etc.). De ernst van het gebrek moet vanzelfsprekend in verhouding zijn met de aard van de verschonende omstandigheid om het gebrek niet toerekenbaar te achten.

Stap 3 is dan vervolgens om aan het eind van de weging een conclusie te trekken welke relevante elementen als geloofwaardig worden aangenomen en welke als ongeloofwaardig worden aangemerkt. Het is van belang dat daarbij de relevante elementen niet enkel los van elkaar, maar ook in onderlinge samenhang worden gewogen. Zeker als relevante elementen die eerst ieder op zich zijn besproken, deel uitmaken van een en dezelfde verhaallijn van elkaar opvolgende gebeurtenissen (denk aan deelname aan een manifestatie, gevolgd door arrestatie en detentie) moeten de overwegingen blijk geven van zo'n beoordeling in onderlinge samenhang.

3.2.3 Verstrekken onjuiste gegevens

In sommige gevallen kan sprake zijn van het 'verstrekken onjuiste gegevens' van dusdanige aard, dat daarmee het gehele asielrelaas en de daarin vervatte relevante elementen als ongeloofwaardig moeten worden aangemerkt¹⁴. Dan stopt de verdere toets.

Het gaat hierbij om het verstrekken van valse informatie of documenten of het achterhouden van relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, zodanig dat er ook wel gesproken kan worden van misleiding. Voorbeelden van het verstrekken van valse informatie kan zijn dat de vreemdeling eerder een aanvraag heeft ingediend onder een andere naam, valse identiteits- of nationaliteitsdocumenten heeft overgelegd of documenten die niet op hem betrekking hebben. De vreemdeling maakt hiermee feitelijk al het verdere onderzoek onmogelijk; hij frustreert het onderzoek.

3.3 Samenvattend geloofwaardigheidsoordeel

Stap 4 is om samenvattend, kort aan te geven welke relevante elementen worden doorgetoetst, of in het geval dat alle relevante elementen ongeloofwaardig zijn, dat er geen verdere toets plaatsvindt.

¹⁴ Zie Vc C1/3.2

4. De vermoedens over wat de vreemdeling bij terugkeer te wachten staat en de zwaarwegendheid (fase 2)

Het sluitstuk van de beoordeling behelst een toetsing aan de zwaarwegendheid. Uiteraard kan aan deze stap pas worden toegekomen, als een of meer relevante elementen geloofwaardig worden geacht en het risico over wat de vreemdeling bij terugkeer zal overkomen gegrond of reëel wordt geacht.

Het is daarom van belang om ook te beoordelen of de vermoedens van de vreemdeling over wat hem bij terugkeer naar zijn land van herkomst te wachten staat, aannemelijk zijn. Deze beoordeling moet zowel onder vluchtelingenschap als onder subsidiaire bescherming plaatsvinden. Redengevend daarvoor is dat het beleid specifieke groepen kent waarvoor geldt dat eerder tot een risico op schendingen wordt geconcludeerd. Zo zal ten aanzien van een vreemdeling die behoort tot een risicogroep (vluchtelingenschap) of een kwetsbare minderheid (3 EVRM) eerder worden geconcludeerd dat de vermoedens over wat hem bij terugkeer zal overkomen reëel zijn, dan ten aanzien van een vreemdeling die niet tot zodanige groep behoort.

De navolgende paragraaf gaat in op de vraag hoe de beoordeling van de vermoedens plaats vindt.

4.1 Aannemelijkheid vermoedens

De volgende (**vijfde**) stap is om aan de hand van de geloofwaardige relevante elementen, te beoordelen of de daaraan ontleende vermoedens¹⁵ over wat de vreemdeling bij terugkeer naar zijn land van herkomst te wachten staat, aannemelijk zijn. Indien er geen geloofwaardig geachte elementen zijn, wordt aan een inschatting van de risico's van wat de vreemdeling bij terugkeer zal overkomen niet toegekomen.

De risico-inschatting bestaat uit twee onderdelen:

- Uit de door de vreemdeling gestelde, toekomstige gebeurtenissen die zich met een redelijke mate van waarschijnlijkheid zullen voordoen bij terugkeer naar het land van herkomst.
- Daarnaast kan een risico-inschatting bestaan uit datgene wat de overheid *ambtshalve* aanneemt wat de vreemdeling kan overkomen bij terugkeer naar zijn land van herkomst.

De risico-inschatting ziet dus op datgene wat de vreemdeling stelt te vrezen bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Deze risico-inschatting dient onderscheiden te worden van de vraag of het aangenomen risico van zodanig gewicht is dat gesproken kan worden van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, dan wel schending van artikel 3 EVRM. Dit komt aan bod bij de laatste stap.

Bij de beoordeling van de aannemelijkheid van de vermoedens wordt het realiteitsgehalte van de aan de geloofwaardige elementen ontleende vermoedens beoordeeld. Hierbij wordt bekeken of de vermoedens van de vreemdeling over wat hem bij terugkeer te wachten staat, een aannemelijk gevolg zijn van de geloofwaardige relevante elementen, afgezet tegen wat bekend is over de situatie in het land van herkomst uit objectieve bronnen.

¹⁵ In plaats van 'vermoedens' kan ook over 'vrees' gesproken worden.

Deze samenhang tussen de geloofwaardige relevante elementen en de daaruit volgende risico's bij terugkeer, moeten volgens *een redelijke mate van waarschijnlijkheid* aannemelijk gemaakt worden. Hierbij is het volgende van belang:

a. De vreemdeling is in het verleden reeds blootgesteld aan vervolging of een behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM

Uit artikel 4, vierde lid, van de Kwalificatierichtlijn volgt dat het feit dat de vreemdeling in het verleden reeds is blootgesteld aan vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM, of dat hij hiermee rechtstreeks is bedreigd, een duidelijke aanwijzing is dat de vrees van de vreemdeling voor die vervolging gegrond is en/of er een reëel risico is op schending van artikel 3 EVRM, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of schending van artikel 3 EVRM zich niet opnieuw zal voordoen. Die goede redenen kunnen bijvoorbeeld zijn dat de eerdere daders niet meer aanwezig zijn in het land van herkomst of dat de situatie in het land van herkomst in aanzienlijke mate is verbeterd. De bewijslast om aan te nemen dat die vervolging of die schending van artikel 3 EVRM zich niet opnieuw zal voordoen ligt in dat geval bij de IND.

b. Tijdsverloop tussen gebeurtenissen die aanleiding vormden voor vertrek en daadwerkelijk vertrek

De verklaringen van de vreemdeling omtrent het tijdsverloop dat is gelegen tussen de gebeurtenissen die aanleiding vormden om het land van herkomst te verlaten en het moment van het daadwerkelijke vertrek moeten betrokken worden bij de vraag of er sprake is van een aannemelijke vrees bij terugkeer. Indien de vreemdeling bijvoorbeeld nog lange tijd na de gebeurtenissen probleemloos in zijn land van herkomst heeft verbleven, kan dit afbreuk doen aan het realiteitsgehalte van de vrees.

c. Degenen van wie vervolging gevreesd wordt zijn op de hoogte of kunnen op de hoogte geraken

Of degenen van wie vervolging wordt gevreesd op de hoogte moeten zijn of kunnen geraken van de omstandigheden waarop de vreemdeling zich beroept, is van belang bij de beoordeling of de terugkeer een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico zoals bedoeld in artikel 3 EVRM oplevert.

Conclusie

Aan het einde van de beoordeling van de risico's bij terugkeer, wordt over ieder afzonderlijk vermoeden een duidelijke conclusie getrokken ten aanzien van de aannemelijkheid.

4.2 Zwaarwegendheid van de aannemelijk bevonden vermoedens

Bij de zwaarwegendheid wordt beoordeeld of de geloofwaardige relevante elementen en de daarmee verbonden aannemelijke vermoedens van een zodanig gewicht zijn, dat ze moeten worden gekwalificeerd als gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op schending van artikel 3 EVRM. Het moet daarbij gaan om een ernstige schending van een basaal mensenrecht. Niet iedere inbreuk op iemands mensenrechten leidt immers tot het oordeel dat bescherming moet worden geboden en een verblijfsvergunning moet worden verleend.

4.3 Vluchtelingschap

Het beleid ten aanzien van Vluchtelingenschap is beschreven in Vc C2/3.2.

Verdragsgerelateerd

Allereerst wordt beoordeeld of de geloofwaardige relevante elementen en de aannemelijke vermoedens wat de vreemdeling als gevolg hiervan bij terugkeer te wachten staat, te herleiden zijn tot één van de gronden van het Vluchtelingenverdrag. Indien dit niet het geval is, wordt deze conclusie opgenomen in het voornemen en/of de beschikking.

Wanneer de geloofwaardige relevante elementen en de aannemelijke vermoedens wat de vreemdeling als gevolg hiervan bij terugkeer te wachten staat **wel** te herleiden zijn tot één van de gronden van het Verdrag, wordt beoordeeld of deze van een zodanig gewicht zijn, dat ze moeten worden gekwalificeerd als gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Discriminatie hoeft bijvoorbeeld niet zonder meer te leiden tot de conclusie dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

4.4 Subsidiaire bescherming

Het beleid ten aanzien van subsidiaire bescherming (artikel 3 EVRM) is beschreven in Vc C2/3.3.

Wanneer de geloofwaardige relevante elementen en de aannemelijke vermoedens wat de vreemdeling als gevolg hiervan bij terugkeer te wachten staat **niet** te herleiden zijn tot één van de gronden van het Verdrag, wordt beoordeeld of deze van een zodanig gewicht zijn, dat ze moeten worden gekwalificeerd als reëel risico op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.

4.3 Bescherming

De laatste stap is te beoordelen of er sprake is van een beschermingsalternatief.

Indien bij de beoordeling van de zwaarwegendheid wordt geconcludeerd dat er sprake is van gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of dat de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op een door artikel 3 EVRM verboden behandeling, dient (1) beoordeeld te worden of de vreemdeling bescherming kan inroepen en (2) of er sprake is van een beschermingsalternatief.

Inroepen bescherming

In Vc C6/6.1 staat beschreven hoe beoordeeld wordt of de vreemdeling effectieve bescherming kan inroepen. Bij de beoordeling of de verklaringen van de vreemdeling over het (niet) kunnen inroepen van effectieve bescherming aannemelijk zijn, is van belang of deze verklaringen passen binnen wat de IND weet over de situatie in het land van herkomst uit ambtsberichten of andere objectieve bronnen. Verder dient bekeken te worden of de verklaringen van de vreemdeling over in het inroepen van bescherming 'passen' binnen de rest van zijn (geloofwaardig bevonden) verklaringen. De bewijslast voor het niet kunnen inroepen van effectieve bescherming, ligt in beginsel bij de vreemdeling.

Beschermingsalternatief

De term *beschermingsalternatief* is een verzamelterm voor de begrippen vlucht-, vestigings- en verblijfsalternatief. Ook bij de beoordeling van de

aannemelijkheid van de verklaringen van de vreemdeling over het (niet) aanwezig zijn van een beschermingsalternatief, is van belang of deze verklaringen passen binnen wat de IND weet over de situatie in het land van herkomst uit ambtsberichten of andere objectieve bronnen en of deze passen binnen de rest van de (geloofwaardig bevonden) verklaringen van de vreemdeling. Soms is een beschermingsalternatief apart benoemd in het landenbeleid. De bewijslast voor het kunnen tegenwerpen van een beschermingsalternatief, ligt in beginsel bij de overheid.

Bijlage 1: Schematisch overzicht

F A S E 1		Vaststellen relevante elementen ↓			par. 3.1
	<i>Mbv de interne en externe geloofwaardigheids- indicatoren</i> ↓	Beoordeling relevante elementen ↓			par. 3.2
	Voldoende onderbouwde elementen	Niet of onvoldoende onderbouwde elementen ↓	→	<i>Mbv de interne en externe geloofwaardigheids- indicatoren</i> Zo nodig: Art 3.35, derde lid, VV	par. 3.2
	↓	↓	↓		par. 3.2
	Ja: geloofwaardig	Ja: geloofwaardig	Nee: ongeloofwaardig		
		Eindconclusie geloofwaardigheids- oordeel ↓			par. 3.3
F A S E 2		Risico-inschatting + Zwaarwegendheid →	Vluchtelingschap → 3 EVRM →	Beschermings- alternatief	par. 4

Werkinstructie SUA

Intern

Aan	Directeuren IND cc DDMB
Van	Hoofddirecteur IND
Nummer & Titel	WI 2017/2 Tabel producten en beslistermijnen
Kenmerk (decos)	INDUIT17-359
Hoofdtak	Asiel / Nederlanderschap / Regulier / Bestuursrecht
Relatie met	WI 2013/17 Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen
Publicatiedatum	10-03-2017
Geldig vanaf	10-03-2017
Geldig tot en met	31-12-2021
Bijlage(n)	Geen

Beslistermijnen en verruimingsmogelijkheden

Na de inwerkingtreding van de Wet dwangsom bestond de behoefte om van de diverse producten niet alleen de beslistermijn in een overzicht te hebben, maar ook de verruimingsmogelijkheden van de beslistermijn. De 'Tabel producten en beslistermijnen' is toen ontstaan. Die tabel was op de Wet dwangsom-site van Intranet te vinden en in InformIND onder Procesoverstijgende thema's: Wet dwangsom, informatie voor de uitvoering. De tabel is nu geactualiseerd. Door de tabel in een werkinstructie op te nemen is de tabel beter kenbaar en volgens de reguliere processen te beheren.

Tabel openbaar bij updaten WI 2013/17

Werkinstructie 2013/17 *Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen* wordt binnenkort geactualiseerd. De werkinstructie *Tabel producten en beslistermijnen* is nu nog intern en wordt tegelijkertijd met de geactualiseerde werkinstructie *Wet dwangsom en beroep niet tijdig beslissen* openbaar gemaakt. Eventuele vragen over of onduidelijkheden in de tabel, kunnen dan nog worden verwerkt.

TABEL PRODUCTEN EN BESLISTERMIJNEN (versie maart 2017)

REGULIER

Product	Wettelijke beslistermijn?	Redelijke beslistermijn?	Mogelijkheid tot verruiming ¹ ?	Bezwaarbeslistermijn en verruiming?
Mvv-deel van de TEV (zie uitzonderingen hieronder)	90 dagen (art. 2u, eerste lid, Vw)	n.v.t.	<ul style="list-style-type: none"> - verlenging van de termijn met ten hoogste 3 maanden (bij complexe¹ aanvragen) (art. 2u, eerste lid, Vw) - opschorting op grond van art. 4:15 Awb 	<p>19 weken na ommekomst bezwaartermijn art. 76, eerste lid, Vw)</p> <ul style="list-style-type: none"> - verdaging met 6 weken (art. 7:10, derde lid, Awb jo art. 76, tweede lid, Vw) - opschorting ingeval: <ul style="list-style-type: none"> * informatie aan een buitenlandse instantie is gevraagd; * aan betrokkene toerekenbare vertraging; * van overmacht (art. 4:15, eerste lid, onder b en tweede lid, onder b en c, Awb) - opschorting met ingang van de dag waarop verzocht is het verzuim als bedoeld in art. 6:6 Awb te herstellen, tot de dag waarop het verzuim is hersteld of de gestelde termijn ongebruikt is verstreken (art. 7:10, tweede lid, Awb) - verder uitstel voorzover: <ul style="list-style-type: none"> a. alle belanghebbenden daarmee instemmen, b. de indiener van het bezwaar daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet kunnen worden geschaad; en c. als dit nodig is in verband met naleving wettelijke procedurevoorschriften (art. 7:10, vierde lid, Awb) - verdaging met ten hoogste dertien weken indien naar het oordeel van Onze Minister voor de

¹ Wijziging van de Vw 200 in verband met nationale visa en enkele andere onderwerpen, MvT, TK 31549, nr. 3 : "Een beslistermijn van drie maanden, bij complexe aanvragen zonodig te verlengen met nog eens drie maanden, doet meer recht aan de eisen van een zorgvuldige behandeling, en sluit aan bij de bestaande praktijk. De vaststelling van de identiteit van betrokkene kan bijdragen aan het complexe karakter van de beoordeling van een aanvraag. Voorts bestaat behoefte aan extra tijd indien voor de beoordeling van de aanvraag intern of extern advies of onderzoek nodig is, zeker als de advisering of het onderzoek in het buitenland moet plaatsvinden."

Product	Wettelijke beslistermijn?	Redelijke beslistermijn?	Mogelijkheid tot verruiming ¹ ?	Bezwaarbeslistermijn en verruiming?
				beoordeling van het bezwaarschrift advies van of onderzoek door derden of het openbaar ministerie nodig is (artikel 76, tweede lid, Vw)
Mvv-deel van de TEV: - verband houdend met verblijf als houder van de Europese blauwe kaart	90 dagen (art. 2u, tweede lid, Vw jo art. 11, eerste lid, Richtlijn 2009/50 EG ²)	n.v.t.	- opschorting op grond van art. 11, tweede lid, Richtlijn 2009/50/EG: indien niet afdoende gegevens of documenten zijn verstrekt, krijgt de aanvrager een redelijke termijn voor herstelverzuim. De beslistermijn wordt opgeschort totdat de gevraagde aanvullende gegevens of documenten zijn ontvangen. Indien deze niet tijdig worden verstrekt, kan de aanvraag worden afgewezen. - geen verlenging van de termijn mogelijk (art. 2u, tweede lid, Vw)	19 weken na ommekomst bezwaartermijn art. 76, eerste lid, Vw) – voor verruiming zie hierboven
Mvv-deel van de TEV: - verband houdend met overplaatsing binnen een onderneming ³	90 dagen (art. 2u, tweede lid, Vw jo art. 15, eerste lid, Richtlijn 2014/66/EU ⁴)	n.v.t.	- opschorting op grond van art. 15, tweede lid, Richtlijn 2014/66/EU: indien de verstrekte gegevens of documentatie onvolledig zijn, krijgt de aanvrager een redelijke termijn voor herstelverzuim. De beslistermijn wordt opgeschort totdat de gevraagde aanvullende informatie is ontvangen. - geen verlenging van de termijn mogelijk (art. 2u, tweede lid, Vw)	19 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 76, eerste lid, Vw) – voor verruiming zie hierboven

2 Richtlijn 2009/50/EG van de Raad van de Europese Unie betreffende de voorwaarden voor de toegang en het verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan (PbEU 2009, L 155)

3 Sinds 1 januari 2017 is dit onderdeel opgenomen in artikel 2u, tweede lid, Vw

4 Richtlijn 2014/66/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming (PbEU 2014, L 157)

Product	Wettelijke beslistermijn?	Redelijke beslistermijn?	Mogelijkheid tot verruiming ¹ ?	Bezwaarbeslistermijn en verruiming?
Mvv-deel van de TEV verband houdend met: <ul style="list-style-type: none"> - wetenschappelijk onderzoek; - studie; - lerend werken; - uitwisseling in het kader van Europees vrijwilligerswerk 	60 dagen (art. 2u, derde lid, Vw ⁵ jo art. 34, tweede lid, Richtlijn (EU) 2016/801 ⁶)	n.v.t.	- opschorting mogelijk op grond van art. 34, derde lid, Richtlijn (EU) 2016/801: indien de verstrekte informatie of documentatie onvolledig is, krijgt de aanvrager een redelijke termijn voor herstelverzuim. De beslistermijn wordt opgeschort totdat de gevraagde aanvullende informatie is ontvangen. Indien deze informatie niet tijdig wordt verstrekt, kan de aanvraag worden afgewezen. - geen verlenging van de termijn mogelijk (art. 2u, derde lid, Vw)	19 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 76, eerste lid, Vw) – voor verruiming zie hierboven
Vvr-deel van de TEV	2 weken na aanmelding (art. 14, tweede lid, Vw)	n.v.t.	- opschorting op grond van art. 4:15 Awb	19 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 72, derde lid, Vw jo art. 76, eerste lid, Vw) – voor verruiming zie hierboven
Vvr met/zonder mvv, wijzbep, verlenging, onbep (zie uitzonderingen hieronder)	90 dagen (art. 25, eerste lid, onder a, Vw)	n.v.t.	- verlenging van de termijn met ten hoogste 6 maanden, ingeval van advies of onderzoek door derden of het openbaar ministerie (art. 25, tweede lid, Vw). - opschorting op grond van art. 4:15 Awb	19 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 76, eerste lid, Vw) – voor verruiming zie hierboven
Vvr bep verlening en verlenging: <ul style="list-style-type: none"> - verband houdend met verblijf als houder van de Europese blauwe kaart 	90 dagen (art. 25, vijfde lid, Vw jo art. 11 Richtlijn 2009/50 EG)	n.v.t.	- opschorting op grond van art. 11, tweede lid, Richtlijn 2009/50/EG: indien niet afdoende gegevens of documenten zijn verstrekt, krijgt de aanvrager een redelijke termijn voor herstelverzuim. De beslistermijn wordt opgeschort totdat de gevraagde aanvullende gegevens of documenten zijn ontvangen. Indien deze niet tijdig worden verstrekt, kan de aanvraag worden afgewezen. - geen verlenging van de termijn mogelijk (art. 25, vijfde lid, Vw)	19 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 76, eerste lid, Vw) – voor verruiming zie hierboven

⁵ Sinds 1 januari 2017 opgenomen in artikel 2u, derde lid, Vw

⁶ Richtlijn (EU) 2016/801 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van derdelanders met het oog op onderzoek, studie, stages, vrijwilligerswerk, scholierenuitwisseling, educatieve projecten of au-pairactiviteiten (herschikking) (PbEU 2016, L 132)

Product	Wettelijke beslistermijn?	Redelijke beslistermijn?	Mogelijkheid tot verruiming ¹ ?	Bezwaarbeslistermijn en verruiming?
Vvr bep verlening en verlenging: - verband houdend met overplaatsing binnen een onderneming ⁷	90 dagen (art. 25, vijfde lid, Vw jo art. 15, eerste lid, Richtlijn 2014/66/EU)	n.v.t.	- opschorting op grond van art. 15, tweede lid, Richtlijn 2014/66/EU: indien de verstrekte gegevens of documentatie onvolledig zijn, krijgt de aanvrager een redelijke termijn voor herstelverzuim. De beslistermijn wordt opgeschort totdat de gevraagde aanvullende informatie is ontvangen. - geen verlenging van de termijn mogelijk (art. 25, vijfde lid, Vw)	19 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 76, eerste lid, Vw) – voor verruiming zie hierboven
Vvr bep verlening en verlenging verband houdend met: - wetenschappelijk onderzoek; - studie; - lerend werken; - uitwisseling in het kader van Europees vrijwilligerswerk	60 dagen (art. 25, zesde lid, Vw ⁸ jo art. 34, tweede lid, Richtlijn (EU) 2016/801)	n.v.t.	- opschorting mogelijk op grond van art. 34, derde lid, Richtlijn (EU) 2016/801: indien de verstrekte informatie of documentatie onvolledig is, krijgt de aanvrager een redelijke termijn voor herstelverzuim. De beslistermijn wordt opgeschort totdat de gevraagde aanvullende informatie is ontvangen. Indien deze informatie niet tijdig wordt verstrekt, kan de aanvraag worden afgewezen. - geen verlenging van de termijn mogelijk (art. 25, zesde lid, Vw)	19 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 76, eerste lid, Vw) – voor verruiming zie hierboven
Verlenging vvr bep ingediend door een langdurig ingezetene uit een andere EU-lidstaat of een gezinslid daarvan	90 dagen (art. 25, eerste lid, onder a, Vw)	n.v.t.	- verlenging van de termijn met ten hoogste 3 maanden, ingeval van advies of onderzoek door derden of het openbaar ministerie (art. 25, vierde lid, Vw) - opschorting op grond van art.4:15 Awb (m.u.v art. 4:15, eerste lid 1, onder a, Awb)	19 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 76, eerste lid, Vw) – voor verruiming zie hierboven

⁷ Sinds 1 januari 2017 is dit onderdeel opgenomen in artikel 25, vijfde lid, Vw

⁸ Sinds 1 januari 2017 opgenomen in artikel 25, zesde lid, Vw

Product	Wettelijke beslistermijn?	Redelijke beslistermijn?	Mogelijkheid tot verruiming ¹ ?	Bezwaarbeslistermijn en verruiming?
Aanvraag duurzaam verblijfsdocument voor Burgers van de Unie	zo spoedig mogelijk na ontvangst van de aanvraag (art. 19, eerste en tweede lid, Richtlijn 2004/38/EG en 8.19 Vb2000)	90 dagen (invulling van ‘zo spoedig mogelijk na ontvangst van de aanvraag’)	- opschorting niet mogelijk (immers beslistermijn is z.s.m.)	<p>6 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 7:10, eerste lid, Awb)</p> <p>- verdaging met 6 weken (art. 7:10, derde lid, Awb)</p> <p>– opschorting ingeval:</p> <p>*informatie aan een buitenlandse instantie is gevraagd;</p> <p>*aan betrokkene toerekenbare vertraging; *van overmacht (art. 4:15, eerste lid, onder b en tweede lid, onder b en c, Awb)</p> <p>- met ingang van de dag waarop verzocht is het verzuim als bedoeld in art. 6:6 Awb te herstellen, tot de dag waarop het verzuim is hersteld of de gestelde termijn ongebruikt is verstreken (art. 7:10, tweede lid, Awb)</p> <p>- verder uitstel voorzover:</p> <p>a. alle belanghebbenden daarmee instemmen,</p> <p>b. de indiener van het bezwaar daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet kunnen worden geschaad, en</p> <p>c. als dit nodig is in verband met naleving wettelijke procedurevoorschriften</p> <p>(art. 7:10, vierde lid, Awb)</p>
Duurzame verblijfskaart voor familielid (derdelander) (art. 8.20 Vb)	90 dagen (er wordt aangesloten bij art. 25, eerste lid, Vw)	n.v.t.	- opschorting op grond van art. 4:15 Awb (totale beslistermijn – incl. opschorting – mag niet langer zijn dan zes maanden: art. 20, eerste lid, Richtlijn 2004/38/EG)	<p>6 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 7:10, eerste lid, Awb)</p> <p>– voor verruiming zie hierboven onder ‘aanvraag duurzaam verblijf burger van de Unie’</p>
Inschrijving burgers van de Unie niet zijnde Kroaten	onmiddellijk (art. 8, tweede lid, Richtlijn 2004/38/EG en art. 8.12 Vb)	n.v.t.	n.v.t.	<p>6 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 7:10, eerste lid, Awb)</p> <p>– voor verruiming zie hierboven onder ‘aanvraag duurzaam verblijf burger van de Unie’</p>
Aanvraag EU-doc voor derdelanders die rechten kunnen ontlenen aan het	6 maanden (art. 10, eerste lid, Richtlijn 2004/38/EG)	n.v.t.	n.v.t.	6 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 7:10, eerste lid, Awb)

Product	Wettelijke beslistermijn?	Redelijke beslistermijn?	Mogelijkheid tot verruiming ¹ ?	Bezwaarbeslistermijn en verruiming?
gemeenschapsrecht	en art. 8.13, vijfde lid, Vb)			– voor verruiming zie hierboven onder ‘aanvraag duurzaam verblijf burger van de Unie’
Aanvraag EU-doc Kroaten	6 maanden (art. IX Wijzigingsbesluit ter implementatie van Richtlijn 2004/38/EG)	n.v.t.	n.v.t.	6 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 7:10, eerste lid, Awb) – voor verruiming zie hierboven onder ‘aanvraag duurzaam verblijf burger van de Unie’
Aanvraag tot erkenning als referent	3 maanden (art. 2c, vierde lid, Vw)	n.v.t.	- verlenging van de termijn met ten hoogste 6 maanden ingeval van advies van of onderzoek door derden of het openbaar ministerie, dan wel indien een verklaring omtrent het gedrag, nodig is (art. 2c, vierde lid, Vw)	6 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 7:10, eerste lid, Awb) – voor verruiming zie hierboven onder ‘aanvraag duurzaam verblijf burger van de Unie’
Verzoek om intrekking als referent	n.v.t.	8 weken ⁹ (art. 4:13 jo. 4:14 Awb)	- opschorting op grond van art. 4:15 Awb	6 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 7:10, eerste lid, Awb) – voor verruiming zie hierboven onder ‘aanvraag duurzaam verblijf burger van de Unie’

⁹ Deze bedraagt in beginsel 8 weken

VISA (niet zijnde mvv)

Product	Wettelijke beslistermijn?	Redelijke beslistermijn?	Mogelijkheid tot verruiming?	Bezwaarbeslistermijn en verruiming?
Visum (reis-, transit), tevens verlenging	15 dagen (art. 23, eerste lid, Visumcode ¹⁰)	n.v.t.	<p>- verlengen tot ten hoogste 30 dagen, m.n. wanneer nader onderzoek van de aanvraag noodzakelijk is of in geval van vertegenwoordiging, wanneer de autoriteiten van de vertegenwoordigende lidstaat worden geraadpleegd (art. 23, tweede lid, Visumcode)</p> <p>- verlengen tot ten hoogste 60 dagen in uitzonderlijke gevallen, wanneer aanvullende documenten vereist zijn (art. 23, derde lid, Visumcode)</p>	<p>19 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 72, tweede lid, Vw jo art. 76, eerste lid, Vw)</p> <p>- verdaging met 6 weken (art. 7:10, derde lid, Awb)</p> <p>- opschorting ingeval:</p> <p>* informatie aan een buitenlandse instantie is gevraagd;</p> <p>* aan betrokkene toerekenbare vertraging;</p> <p>* van overmacht (art. 4:15, eerste lid, onder b en tweede lid, onder b en c, Awb)</p> <p>- opschorting met ingang van de dag waarop verzocht is het verzuim als bedoeld in art. 6:6 Awb te herstellen, tot de dag waarop het verzuim is hersteld of de gestelde termijn ongebruikt is verstreken (art. 7:10, tweede lid, Awb)</p> <p>- verder uitstel voorzover:</p> <p>a. alle belanghebbenden daarmee instemmen,</p> <p>b. de indiener van het bezwaar daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet kunnen worden geschaad, en</p> <p>c. als dit nodig is in verband met naleving wettelijke procedurevoorschriften (art. 7:10, vierde lid, Awb)</p> <p>- verdaging met ten hoogste dertien weken indien naar het oordeel van Onze Minister voor de beoordeling van het bezwaarschrift advies van of onderzoek door derden of het openbaar ministerie nodig is (artikel 76, tweede lid, Vw)</p>
Terugkeervisum	2 weken (art. 2aa Vw)	n.v.t.	<p>- opschorting op grond van art. 4:15 Awb</p> <p>- verlenging van de termijn met ten hoogste 2 weken (art. 2aa Vw)</p>	<p>19 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 72, tweede lid, Vw jo art. 76, eerste lid, Vw)</p> <p>– voor verruiming zie hierboven onder visum</p>

¹⁰ Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode

ASIEL

Product	Wettelijke beslistermijn?	Redelijke beslistermijn?	Mogelijkheid tot verruiming?
Vva bep ¹¹	6 maanden (art. 42, eerste lid, Vw jo art. 31, derde lid, Richtlijn 2013/32/EU ¹²)	n.v.t.	<p>- verlenging van de termijn met ten hoogste 9 maanden (art. 42, vierde lid, Vw jo art. 31, derde lid, Richtlijn 2013/32/EU) ingeval van:</p> <p>a. complexe feitelijke of juridische kwesties(vierde lid, onder a) – o.m. onderzoek en 1F;</p> <p>b. hoge instroom (vierde lid, onder b);</p> <p>c. vertraging van de behandeling van de aanvraag die aan de vreemdeling is toe te schrijven (vierde lid, onder c).</p> <p>- extra verlenging van de (verlengings)termijn met ten hoogste drie maanden mogelijk ‘indien dit noodzakelijk is met het oog op een behoorlijke en volledige behandeling’ (art. 42, vijfde lid, Vw jo art. 31, derde lid, laatste alinea, Richtlijn 2013/32/EU) N.B. Hier dient in beginsel terughoudend mee te worden omgegaan¹³; van geval tot geval moet bekeken worden of verlenging noodzakelijk is; alleen in uitzonderlijke situaties kan extra worden verlengd.</p> <p>- verlenging van de termijn ingeval van onzekere situatie in lvh/ besluitmoratorium tot ten hoogste 21 maanden (art. 43, eerste</p>

11 Let wel: voor aanvragen van vóór 20 juli 2015 kunnen de verruimingsgronden van art. 4:15 Awb worden toegepast. N.B. De Vw zoals die luidde vóór de implementatie van de Procedurerichtlijn (20-07-2015) is dan van kracht.

12 Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)

13 Nota naar aanleiding van het verslag, TK, vergaderjaar 2014–2015, 34 088, nr. 6: “Onder de nieuwe Procedurerichtlijn kan de wettelijke beslistermijn van zes maanden met negen maanden worden verlengd, wanneer sprake is van complexe feitelijke of juridische kwesties. Bij tijdrovend onderzoek, bijvoorbeeld in het kader van artikel 1F Vluchtelingenverdrag, zal hier al snel sprake van zijn. In uitzonderlijke situaties kan de beslistermijn vervolgens met nog eens drie maanden worden verlengd (in totaal dus tot 18 maanden). Dit betekent dat er bij tijdrovend onderzoek een ruimere beslistermijn geldt dan in de huidige praktijk het geval is. Aangenomen wordt dat deze termijn steeds toereikend zal zijn. Om de doorlooptijden en opvangkosten zoveel mogelijk te beperken, zal in de uitvoeringspraktijk overigens terughoudend gebruik worden gemaakt van de verruimde beslistermijn.”

Product	Wettelijke beslistermijn?	Redelijke beslistermijn?	Mogelijkheid tot verruiming?
			lid, Vw) Conclusie: de langste procedure mag maximaal 21 maanden duren (art. 31, vijfde lid, Richtlijn 2013/32/EU)
Vva onbep ¹⁴	6 maanden (art. 42, eerste lid, Vw)	n.v.t.	- verlenging van de termijn met ten hoogste 9 maanden (art. 42, vierde lid, Vw) ingeval van: a. complexe feitelijke of juridische kwesties (vierde lid, onder a) – o.m. onderzoek en 1F; b. hoge instroom (vierde lid, onder b); c. vertraging van de behandeling van de aanvraag die aan de vreemdeling is toe te schrijven (vierde lid, onder c). - extra verlenging van de (verlengings)termijn met ten hoogste drie maanden mogelijk ‘indien dit noodzakelijk is met het oog op een behoorlijke en volledige behandeling’ (art. 42, vijfde lid, Vw) Zie N.B. hierboven.
Verlenging vva bep ¹⁵	6 maanden (art. 3.108a, eerste lid, Vb)	n.v.t.	- verlenging van de termijn met ten hoogste 6 maanden ingeval van advies van of onderzoek door derden of het openbaar ministerie (art. 3.108a, tweede lid, Vb) óf - verlenging van de termijn met ten hoogste 9 maanden (art. 3.108a, derde lid, Vb jo art. 43a, tweede lid, Vw jo art. 42, vierde lid, Vw) ingeval van: a. complexe feitelijke of juridische kwesties (vierde lid, onder a) – o.m. onderzoek en

14 Let wel: voor aanvragen van vóór 20 juli 2015 kunnen de verruimingsgronden van art. 4:15 Awb worden toegepast. N.B. De Vw zoals die luidde vóór de implementatie van de Procedurerichtlijn (20-07-2015) is dan van kracht.

15 Let wel: voor aanvragen van vóór 20 juli 2015 kunnen de verruimingsgronden van art. 4:15 Awb worden toegepast. N.B. De Vw zoals die luidde vóór de implementatie van de Procedurerichtlijn (20-07-2015) is dan van kracht.

Product	Wettelijke beslistermijn?	Redelijke beslistermijn?	Mogelijkheid tot verruiming?
			<p>1F;</p> <p>b. hoge instroom (vierde lid, onder b);</p> <p>c. vertraging van de behandeling van de aanvraag die aan de vreemdeling is toe te schrijven (vierde lid, onder c).</p> <p>- verlenging van de termijn ingeval van onzekere situatie in lvh/ besluitmoratorium, tot ten hoogste 21 maanden (art. 43, eerste lid Vw jo art. 3.108a, derde lid, Vb)</p> <p>Conclusie: de langste procedure mag maximaal 21 maanden duren</p>
(Ambtshalve) vva bep aan houder geldige mvv (art. 28, eerste lid, onder d, jo art. 29, tweede lid, Vw)	2 weken na aanmelding (art. 28, derde lid, Vw)	n.v.t.	- opschorting op grond van art. 4:15 Awb
(verlenging) vva bep aan vreemdelingen die tijdelijke bescherming genieten ¹⁶ (art. 43a Vw en art. 3.108a Vb) [Deze richtlijn, en daarmee art. 43a Vw, is in de praktijk nog nooit ten uitvoer gebracht]	zes maanden na afloop van de tijdelijke bescherming (art. 43a, eerste lid, Vw)	n.v.t.	<p>- verlenging van de termijn met ten hoogste 9 maanden (art. 42, vierde lid, Vw) ingeval van:</p> <p>a. complexe feitelijke of juridische kwesties (vierde lid, onder a) – o.m. onderzoek en 1F;</p> <p>b. hoge instroom (vierde lid, onder b);</p> <p>c. vertraging van de behandeling van de aanvraag die aan de vreemdeling is toe te schrijven (vierde lid, onder c).</p> <p>- verlenging van de termijn ingeval van onzekere situatie in lvh/ besluitmoratorium tot ten hoogste 21 maanden (art. 43, eerste lid, Vw)</p> <p>Conclusie: de langste procedure mag maximaal 21 maanden duren</p>

¹⁶ Richtlijn 2001/55/EG van de RAAD van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen.

Bij een situatie van massale instroom van ontheemden kan de Commissie een voorstel doen, waarna de Raad van Europa kan besluiten dat tijdelijke bescherming moet worden verleend. Het is dan dat artikel 43a Vw in werking treedt en de beslistermijnen worden opgeschort. Deze richtlijn is in de praktijk nog nooit ten uitvoer gebracht.

NATURALISATIE

Product	Wettelijke beslistermijn?	Redelijke beslistermijn?	Mogelijkheid tot verruiming?	Bezwaarbeslistermijn en verruiming?
Naturalisatieverzoek	1 jaar (art. 9, vierde lid, RWN)	n.v.t.	<p>- aanhouding met (ten hoogste) 2 maal 6 maanden, ingeval van nader onderzoek (art. 9, vierde lid, RWN)</p> <p>- opschorting op grond van art. 4:15 Awb</p>	<p>ja, 6 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 7:10, eerste lid, Awb)</p> <p>- opschorting ingeval:</p> <p>* informatie aan een buitenlandse instantie is gevraagd;</p> <p>* aan betrokkene toerekenbare vertraging;</p> <p>* van overmacht (art. 4:15, eerste lid, onder b en tweede lid, onder b en c, Awb)</p> <p>- opschorting met ingang van de dag waarop verzocht is het verzuim als bedoeld in art. 6:6 Awb te herstellen, tot de dag waarop het verzuim is hersteld of de gestelde termijn ongebruikt is verstreken (art. 7:10, tweede lid, Awb)</p> <p>- verdaging met 6 weken (art. 7:10, derde lid, Awb)</p> <p>- verder uitstel voorzover:</p> <p>a. alle belanghebbenden daarmee instemmen,</p> <p>b. de indiener van het bezwaar daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet kunnen worden geschaad, en</p> <p>c. als dit nodig is in verband met naleving wettelijke procedurevoorschriften (art. 7:10, vierde lid, Awb)</p>

PROCESOVERSTIJGEND

Product	Wettelijke beslistermijn?	Redelijke beslistermijn?	Mogelijkheid tot verruiming?	Bezwaarbeslistermijn en verruiming?
Beroep op art. 64 Vw (medische gronden)	n.v.t.	8 weken (art. 4:13 jo 4:14 Awb)	<ul style="list-style-type: none"> - verlenging van de termijn met ten hoogste 13 weken wanneer BMA-onderzoek nodig is (Vc A3/7.1.1) - opschorting op grond van art. 4:15 Awb 	6 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 7:10, eerste lid, Awb) <ul style="list-style-type: none"> - opschorting ingeval: <ul style="list-style-type: none"> * informatie aan een buitenlandse instantie is gevraagd; * aan betrokkene toerekenbare vertraging; * van overmacht (art. 4:15, eerste lid, onder b en tweede lid, onder b en c, Awb) - met ingang van de dag waarop verzocht is het verzuim als bedoeld in art. 6:6 Awb te herstellen, tot de dag waarop het verzuim is hersteld of de gestelde termijn ongebruikt is verstreken (art. 7:10, tweede lid, Awb) - verdaging met 6 weken (art. 7:10, derde lid, Awb) - verder uitstel voorzover: <ul style="list-style-type: none"> a. alle belanghebbenden daarmee instemmen, b. de indiener van het bezwaar daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet kunnen worden geschaad, en c. als dit nodig is in verband met naleving wettelijke procedurevoorschriften (art. 7:10, vierde lid, Awb)
Beroep op art. 68 Vw 2000 (opheffing OVR67)	n.v.t.	8 weken (art. 4:13 jo 4:14 Awb)	- opschorting op grond van art. 4:15 Awb	19 weken (art. 76, eerste lid, Vw) <ul style="list-style-type: none"> – voor verruiming zie ook hierboven bij Regulier, mvv-deel van de TEV)
Ongewenstverklaring (art. 67 Vw)	n.v.t.	n.v.t.		19 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 76, eerste lid, Vw) <ul style="list-style-type: none"> – voor verruiming zie ook hierboven bij Regulier, mvv-deel van de TEV)

Product	Wettelijke beslistermijn?	Redelijke beslistermijn?	Mogelijkheid tot verruiming?	Bezwaarbeslistermijn en verruiming?
Besluit op schadeverzoek met betrekking tot onrechtmatige besluiten, genomen vóór 1 juli 2013	n.v.t.	6 maanden	- opschorting op grond van art. 4:15 Awb	6 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 7:10, eerste lid, Awb) – voor verruiming zie hierboven onder art. 64 Vw
Besluit op Wob-verzoek	4 weken (art. 6, eerste lid, Wob)	n.v.t.	- verdagen met 4 weken (art. 6, tweede lid, Wob) - opschorting op grond van art. 6, derde lid, Wob - opschorting op grond van art. 4:15 Awb	6 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 7:10, eerste lid, Awb) – voor verruiming zie hierboven onder art. 64 Vw
Besluit op Wbp-verzoek	4 weken (art. 35, eerste lid, Wbp)	n.v.t.	- opschorting op grond van art. 4:15 Awb	6 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 7:10, eerste lid, Awb) – voor verruiming zie hierboven onder art. 64 Vw
Verzoek ter verbetering, aanvulling, verwijdering of afscherming n.a.v. een art. 35 Wbp-besluit	4 weken (art. 36, tweede lid, Wbp)	n.v.t.	- opschorting op grond van art. 4:15 Awb	6 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 7:10, eerste lid, Awb) – voor verruiming zie hierboven onder art. 64 Vw
Aanvraag vervanging, vernieuwing of eerste aanvraag verblijfsdocument (hieronder valt ook W2-document)	n.v.t.	8 weken (art. 4:13 jo. 4:14 Awb)	- opschorting op grond van art. 4:15 Awb	6 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 7:10, eerste lid, Awb) – voor verruiming zie hierboven onder art. 64 Vw
Feitelijk handelen ('een handeling van een bestuursorgaan t.a.v. een vreemdeling als zodanig') (art. 72, derde lid, Vw)	n.v.t.	n.v.t.		6 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 7:10, eerste lid, Awb) - opschorting ingeval: * informatie aan een buitenlandse instantie is gevraagd; * aan betrokkene toerekenbare vertraging; * van overmacht (art. 4:15, eerste lid, onder b en tweede lid, onder b en c, Awb) - met ingang van de dag waarop verzocht is het verzuim als bedoeld in art. 6:6 Awb te herstellen,

Product	Wettelijke beslistermijn?	Redelijke beslistermijn?	Mogelijkheid tot verruiming?	Bezwaarbeslistermijn en verruiming?
				<p>tot de dag waarop het verzuim is hersteld of de gestelde termijn ongebruikt is verstreken (art. 7:10, tweede lid, Awb)</p> <p>- verdaging met 6 weken (art. 7:10, derde lid, Awb)</p> <p>- verder uitstel voorzover:</p> <p>a. alle belanghebbenden daarmee instemmen,</p> <p>b. de indiener van het bezwaar daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet kunnen worden geschaad, en</p> <p>c. als dit nodig is in verband met naleving wettelijke procedurevoorschriften (art. 7:10, vierde lid, Awb)</p> <p>- verdaging met ten hoogste dertien weken indien naar het oordeel van Onze Minister voor de beoordeling van het bezwaarschrift advies van of onderzoek door derden of het openbaar ministerie nodig is (artikel 76, tweede lid, Vw)</p>
<p>Toegangsweigering door Kmar of Zeehavenpolitie</p> <p>(art. 4.24 en 4.27 Vb2000)</p>	n.v.t	n.v.t.		<p>Administratief beroep:</p> <ul style="list-style-type: none"> 16 weken na ommekomst beroepstermijn (art. 7:24, eerste lid, Awb), of 6 weken als het beroepsorgaan behoort tot dezelfde rechtspersoon tegen welks besluit het beroep is gericht (art. 7: 24, tweede lid, Awb) <p>- opschorting ingeval informatie aan een buitenlandse instantie is gevraagd; aan betrokkene toerekenbare vertraging; en overmacht (art. 4:15, eerste lid, onder b en tweede lid, onder b en c, Awb)</p> <p>- met ingang van de dag waarop verzocht is het verzuim als bedoeld in art. 6:6 Awb te herstellen, tot de dag waarop het verzuim is hersteld of de gestelde termijn ongebruikt is verstreken (art. 7:24, derde lid, Awb)</p> <p>- verdaging met 10 weken (art. 7:24, vierde lid,</p>

Product	Wettelijke beslistermijn?	Redelijke beslistermijn?	Mogelijkheid tot verruiming?	Bezwaarbeslistermijn en verruiming?
				<p>Awb) of 6 weken als het beroepsorgaan behoort tot dezelfde rechtspersoon tegen welks besluit het beroep is gericht (art. 7: 24, vijfde lid, Awb)</p> <p>- verder uitstel voorzover:</p> <p>a. alle belanghebbenden daarmee instemmen,</p> <p>b. de indiener van het bezwaar daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet kunnen worden geschaad, en</p> <p>c. als dit nodig is in verband met naleving wettelijke procedurevoorschriften (art. 7:10, vierde lid, Awb)</p>
Overige verzoeken die bij de IND binnenkomen (bijv. verzoek om teruggave documenten)	n.v.t.	8 weken (art. 4:13 jo 4:14 Awb)	- opschorting op grond van art. 4:15 Awb	<p>6 weken na ommekomst bezwaartermijn (art. 7:10, eerste lid, Awb)</p> <p>– voor verruiming zie hierboven onder art. 64 Vw</p>

Werkinstructie SUA

Intern

Aan	Directeuren IND cc DDMB
Van	Hoofddirecteur IND
Nummer & Titel	WI 2017/8 Onderzoek IND naar gebruik (blanco) gestolen paspoorten na ontvangst informatie AIVD/Politie)
Hoofdtak	Asiel / Regulier
Relatie met	-
Publicatiedatum	09-10-2017
Geldig vanaf	01-10-2017
Geldig tot en met	01-04-2022
Bijlage(n)	Geen

Deze werkinstructie heeft betrekking op het onderzoek dat de IND uitvoert wanneer er informatie bekend wordt over nummers of nummerreeksen (blanco) gestolen paspoorten, die mogelijk in handen gevallen zijn van terroristische organisaties. De IND zal in deze gevallen met terugwerkende kracht onderzoeken of gebruik is gemaakt van dergelijke paspoorten in vreemdelingenrechtelijke procedures, die zien op een verblijf van langer dan drie maanden in Nederland.

Om tijdige onderkenning van toekomstig gebruik van deze paspoorten te voorkomen is het van belang dat de paspoortnummers geregistreerd worden in de daarvoor relevante systemen (NDS/SISII/SLTD). Hiervoor is de IND niet verantwoordelijk.

Binnen de IND zijn bij dit onderzoek verschillende afdelingen van verschillende directies betrokken. In deze procesbeschrijving is beschreven welke handelingen verricht worden, welke partij deze verricht en binnen welke termijn. Het NVIK heeft tevens een rol in dit proces.

Het uitgangspunt is dat na ontvangst van informatie zo spoedig mogelijk geacteerd wordt door de betrokken partijen en dat het doorlopen van het proces maximaal vijf weken duurt.

	Processtap	Verantwoordelijk
1	(senior) adviseur(s) NV: - Ontvangt informatie over paspoortnummers of reeksen van paspoortnummers van (blanco) gestolen paspoorten (bijvoorbeeld een ambtsbericht of informatie van de Politie). registreert dit op de projectschijf ¹ "onderzoek (blanco) gestolen paspoorten" (verder:	(senior) adviseur NV)

¹ Projectschijs: L:IND/DV/HH/projectschijf (blanco) gestolen paspoorten.

	<p>“Projectschijf”) en mailt de informatie aan HIK: ILO BO, BDOC, Handhaving Asiel²/ Regulier en TOELT.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Stelt binnen 1 werkdag een mailbericht op aan HIND en DSUA waarin gemeld wordt dat de informatie ontvangen is en dat een onderzoek gestart wordt. Deze mail gaat in CC naar HIK. 	
2	<p>HIK</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ontvangt de informatie over paspoortnummers of reeksen van paspoortnummers van (blanco) gestolen paspoorten van de (senior) adviseur(s) NV. - HIK schakelt binnen 2 werkdagen met BIC en NVIK (10.2.g klpd.politie.nl) en verzoekt beide partijen binnen 5 werkdagen een query te draaien op de paspoortnummers. 	HIK
3	<ul style="list-style-type: none"> - BIC levert binnen 5 werkdagen per mail een query op aan HIK. Deze query wordt gedraaid over de gestructureerde gegevens in INDiGO³ en bevat minimaal de onderstaande gegevens m.b.t. de vreemdeling: <ul style="list-style-type: none"> o V-nummer; o Naam, voornaam, geboortedatum; o Openstaande of laatst afgesloten procedure en bijbehorende werksoort en kwalificatie; o Geregistreerde identiteits- en brondocumenten. 	BIC
4	<ul style="list-style-type: none"> - NVIK levert binnen 5 werkdagen per mail een query op aan HIK. Deze query bevat minimaal de onderstaande gegevens m.b.t. de vreemdeling: <ul style="list-style-type: none"> o V-nummer; o Naam, voornaam, geboortedatum. 	NVIK
5	<p>HIK:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vergelijkt de beide queries en beziet of nader onderzoek nodig is en door welke partij. - Schakelt - als nader onderzoek nodig is - met de partij die dit moet(en) verrichten (bijvoorbeeld BIC of NVIK) of verricht dit zelf⁴. De insteek is dit nader onderzoek binnen 5 werkdagen te (laten) verrichten, zodat snel een 	HIK & eventueel derde partij

² Aan alle mailadressen die vermeld staan bij Handhaving Asiel en Herbeoordeling Asiel.

³ Bij het zoeken over de gestructureerde gegevens zullen uitsluitend de gegevens gevonden worden die in INDiGO zijn ingevuld. Als er wel een paspoort is, maar het nummer niet geregistreerd is in INDiGO zal dit niet worden gevonden.

⁴ Indien het een beperkt aantal paspoortnummers betreft kan HIK tevens nog een zoekslag via de Google-search functie in INDiGO verrichten. Hierbij wordt ook gezocht over niet gestructureerde gegevens: de dossierstukken in INDiGO. Hierdoor kunnen ook paspoortnummers gevonden worden als er een kopie van een paspoort is opgeslagen als dossierstuk, waarvan het nummer niet in INDiGO is geregistreerd.

	geïntegreerde lijst met minimaal de bovengenoemde gegevens beschikbaar is. - Registreert deze geïntegreerde lijst op de Projectschiif.	
6	Indien er sprake is van een of meerdere hits, verstrekt HIK deze lijst met toelichting per mail aan: <ul style="list-style-type: none"> ○ (Senior) adviseur(s) NV; ○ BDOC; ○ Handhaving asiel, voor zover sprake is van afgesloten of openstaande asielprocedures. Hiervoor worden de handhavingscoördinatoren van het AC benaderd waar de zaak belegd is (zie contactgegevens); ○ Handhaving regulier, voor zover sprake is van afgesloten of openstaande reguliere procedures (zie contactgegevens). ○ NVIK. NVIK meldt de hits melden aan LE CTER⁵. 	HIK
7	De onderstaande acties worden binnen 5 werkdagen verricht: <ul style="list-style-type: none"> ○ (senior) adviseur(s) NV dragen er zorg voor dat een silent procedure wordt opgestart bij de AIVD en/of MIVD. ○ BDOC onderzoekt welke gevolgen de onderkenning van het blanco gestolen paspoort heeft voor de (evt.) overige door de vreemdeling overgelegde (bron)documenten. Ten aanzien van het (blanco) gestolen paspoort maakt BDOC een Verklaring van Onderzoek op. ○ Handhavingscoördinatoren asiel en regulier: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Voeren conform WI 2017/(DV) een Fraude-Handhavingssignaal op bij de betreffende klant met als kwalificatie: 1509 ID Fraude. In het automatisch gegenereerde “format melden signaal” melden zij dat betrokkene in het bezit is van een (blanco) gestolen paspoort. De signaalzaak wordt automatisch aan HIK toegedeeld in INDiGO⁶. Een openstaand signaal blokkeert tijdelijk alle nog te nemen positieve besluiten voor zowel A&B als RVN. Fraude- en Handhavings-signalen zijn terug te vinden in tabblad “lijst signalen” onder de klant. ▪ In geval van een openstaande procedure zal het bezit van een (blanco) gestolen 	(Senior) adviseur(s) NV; Handhaving asiel en regulier; BDOC

⁵ Landelijke Eenheid Contra Terrorisme, Extremisme en Radicalisering.

⁶ HIK verwerkt Fraude- en Handhavingssignalen binnen 5 dagen in de WI 2017/(DV) vermelde wijze. De HIK medewerker kiest in casu voor het signaaltype “imposter/gebruik document ander persoon” en koppelt de signaalzaak aan de groep: “HIK-sigitaal blanco gestolen paspoort”.

	<p>meegewogen worden in de besluitvorming</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Indien geen sprake is van een openstaande procedure melden de handhavingscoördinatoren de ingewilligde asielzaken bij respectievelijk Herbeoordeling Asiel (cluster EOP) dan wel de ingewilligde reguliere zaken bij reguliere beslisunit zodat de zaak kan worden gezien op intrekking. ▪ Zij vragen de betreffende units om hen binnen 5 werkdagen een terugkoppeling per mail te geven van de beoordeling van de zaak⁷, en, indien een intrekking wordt gestart verzoeken zij de uitkomst van deze procedure per mail aan hen terug te koppelen op het moment van verzending van het besluit. ○ Na afronding van de bovengenoemde acties berichten de bovengenoemde partijen HIK per mail over het resultaat hiervan. 	
8	<p>HIK:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Registreert de ontvangen reacties (groepsgewijs) op de Projectschiif. - Stelt een informatienota op aan HIND, visie vooraf DV, DA&B en/of DRV en DSUA. - Mailt een afschrift van deze nota aan NVIK. 	HIK
9	<p><i>Let op: deze stap geldt uitsluitend als Herbeoordeling Asiel of een reguliere Unit een intrekkingprocedure is gestart n.a.v. het feit dat de betrokkene in het bezit was van een gestolen paspoort.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - Na ontvangst van informatie over het/de intrekkingbesluit(en) informeert Handhaving asiel en/of regulier HIK per mail. Indien sprake is van meerdere intrekkingbesluiten koppelt Handhaving asiel en/of regulier deze gebundeld terug. - HIK registreert deze informatie op de Projectschiif. 	Handhaving asiel en regulier; HIK

I. Contactgegevens

Partij	Contactpersonen	E-mailadres
Bureau Documenten (BDOC)	10.2.e	10.2.g @ind.minvenj.nl
(Senior) Adviseur(s) NV	10.2.e 10.2.e	10.2.g I @ind.minvenj.n

⁷ Indien het gaat om een vreemdeling aan wie een verblijfsvergunning asiel is verstrekt, moet de Verklaring van Onderzoek van Bureau Documenten worden afgewacht alvorens een beoordeling van de zaak te maken.

Business Informatie Centrum(BIC)		10.2.g	@ind.minvenj.nl
Handhavingsinformatieknooppunt (HIK)	10.2.e 10.2.e 10.2.e	10.2.g	ind.minvenj.nl
Nationaal Vreemdelingen Informatieknooppunt (NVIK) van AVIM		10.2.g	@klpd.politie.nl
Handhaving RVN	Handhavingscoördinatoren	10.2.e 10.2.e 10.2.e	@ind.minvenj.nl @ind.minvenj.nl @ind.minvenj.nl
Handhaving Asiel & Bescherming		10.2.g 10.2.g 10.2.g 10.2.g 10.2.g	@ind.minvenj.nl @ind.minvenj.nl @ind.minvenj.nl @ind.minvenj.nl @ind.nl
Herbeoordelingen Asiel		10.2.g	@ind.nl

Werkinstructie SUA

Intern

Aan	Directeuren IND cc DDMB
Van	Hoofddirecteur IND
Nummer & Titel	WI 2017/10 Handvatten adviesrol Immigration Liaison Officers (ILO's) t.a.v. luchtvaartmaatschappijen
Kenmerk (Digijust)	2162721
Hoofdtak	Asiel / Toegang A1/3
Relatie met	-
Publicatiedatum	11-12-2017
Geldig vanaf	01-12-2017
Geldig tot en met	01-10-2021 (Max. 12 maanden)
Bijlage(n)	Code of conduct ILO
Opmerking	Deze werkinstructie vervangt WI 2008/8

1. Inleiding

Deze werkinstructie geeft de Immigration Liaison Officers (ILO's) van de IND handvatten bij het verrichten van hun adviseringswerkzaamheden ten behoeve van luchtvaartmaatschappijen. De werkinstructie ziet op de situatie dat de ILO aan een luchtvaartmaatschappij, daaronder medebegrepen afhandelaars en andere door luchtvaartmaatschappijen ingehuurd partijen, een negatief advies geeft ten aanzien van een passagier en deze passagier geeft op enig moment te kennen bescherming in te roepen.

2. Algemeen

Rol ILO

Ten behoeve van de bestrijding van illegale immigratie hebben Nederland en andere staten op verschillende locaties in het buitenland ILO's gestationeerd. De ILO's fungeren op die locaties als aanspreekpunt voor luchtvaartmaatschappijen (en lokale autoriteiten) op de internationale luchthavens en hebben mede tot taak om luchtvaartmaatschappijen desgevraagd te ondersteunen in de vorm van het geven van adviezen omtrent de reisdocumenten en het profiel van hun passagiers. Richtsnoer voor deze ondersteunende taak vormt voor de ILO's de zogenaamde 'Code of Conduct for Immigration Liaison Officers', zoals opgesteld door de IATA/CAWG¹ (bijlage 1), waaraan Nederland zich gecommitteerd heeft².

De adviserende rol van de ILO betekent dat de uiteindelijke beslissing over het al dan niet vervoeren van een passagier, ongeacht de aard van het door een ILO uitgebracht advies, bij de luchtvaartmaatschappij blijft liggen. Enkel de luchtvaartmaatschappij is bevoegd tot het weigeren van passagiers. Deze werkwijze is in overeenstemming met het wettelijke kader zoals dat geldt met betrekking tot de vervoerdersaansprakelijkheid in Nederland³.

¹ International Air Transport Association/Control Authorities Working Group.

² De 'Code of Conduct for Immigration Liaison Officers' betreft best practices (en is geen juridisch bindend document).

³ Uit artikel 4 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 vloeit voor een luchtvaartmaatschappij de zorgplicht voort 'de nodige maatregelen te nemen en het redelijkerwijs te vorderen toezicht te houden' om te voorkomen dat een vreemdeling, die niet in het bezit is van een geldig reisdocument, aan een Schengen-buitengrens of binnen het grondgebied van Nederland wordt gebracht. Indien niet voldaan is aan deze verplichting wordt de desbetreffende luchtvaartmaatschappij geverbaliseerd. Het staat de luchtvaartmaatschappij echter vrij om voor eigen risico wel te vervoeren. Het besluit om een niet of onjuist gedocumenteerde passagier op de luchthaven van vertrek te weigeren is derhalve de verantwoordelijkheid van de luchtvaartmaatschappij.

Volledigheidshalve wordt in het kader van de rol van een ILO genoemd de Verordening van de Europese Raad van 19 februari 2004 betreffende de oprichting van een netwerk van immigratieverbindingfunctionarissen (EG 377/2004) en het Verdrag van Prüm van 27 mei 2005 (Trb. 2005, 197) inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van het terrorisme, de grensoverschrijdende criminaliteit en de illegale immigratie.

De Verordening formaliseerde de al bestaande informele en incidentele samenwerkingsverbanden van ILO's van de EU-lidstaten in derde landen en geeft een omschrijving van de taken van de ILO's⁴. De Verordening laat de taken van genoemde verbindingfunctionarissen in het kader van hun bevoegdheden krachtens het nationaal recht of krachtens bijzondere overeenkomsten die met het ontvangende land zijn gesloten, onverlet.

Het Verdrag van Prüm voorziet (met de artikelen 20 tot en met 22) in een samenwerkingsverplichting van de Verdragsluitende Partijen⁵ op het terrein van de inzet van documentadviseurs⁶. In de Memorie van Toelichting (Tweede Kamer, vergaderjaar 2006-2007, 30 881, nr. 3) is aangegeven dat ILO's van de IND als documentadviseur kunnen fungeren.

3. Vreemdelingen met een vluchtrelaas

3.1 Algemeen

In artikel 2.3 van de Code of Conduct for Immigration Liaison Officers (hierna aangeduid als 'Code of Conduct') wordt aanbevolen dat indien een ILO een asielaanvraag ontvangt, hij/zij de aanvrager doorverwijst naar de United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), dan wel naar de betreffende diplomatieke vertegenwoordiging of een daartoe geëigende niet-gouvernementele organisatie (NGO). Met dit artikel wordt het doel van de stationering van een ILO benadrukt: het tegengaan van immigratie van niet of onjuist gedocumenteerde vreemdelingen en van anderszins te weigeren vreemdelingen (alsmede het faciliteren van terugkeer van illegale vreemdelingen indien van toepassing). Het beoordelen van de gegrondheid van een eventuele asielaanvraag behoort niet tot de taken van een ILO.

In artikel 5.7 van de Code of Conduct staat dat een ILO assistentie aan een luchtvaartmaatschappij kan verlenen indien deze laatste van mening is dat een passagier, in weerwil van diens inadequate documentatie, een overtuigende reden heeft om te reizen en die zonder het advies van de ILO eventueel niet mag reizen. Dit artikel ziet echter niet op asielaanvragen⁷. Artikel 2.3 van de Code of Conduct is in dit kader het uitgangspunt. Ter verduidelijking wordt in deze werkinstructie de handelwijze met betrekking tot een niet of onjuist gedocumenteerde vreemdeling die al dan niet onderdaan is van het land van vertrek nader uitgewerkt.

In dit verband wordt volledigheidshalve opgemerkt dat in paragraaf A1/9 van de Vreemdelingencirculaire 2000 is beschreven hoe een vervoerder om moet gaan met een niet of onjuist gedocumenteerde vreemdeling die stelt dat zijn leven in het land van waar hij op dat moment wil vertrekken in direct gevaar is.

Hieronder wordt een aantal situaties genoemd waarin de ILO contact moet op nemen met de IND. Benadrukt wordt dat een ILO immer contact kan opnemen met het ILO-Backoffice, dan wel het piketnummer van de IND, bijvoorbeeld om iets te verifiëren of als de ILO behoefte heeft aan afstemming.

⁴ Ingevolge de Verordening liggen deze taken hoofdzakelijk op drie vlakken: 1) het voorkomen van illegale immigratie en de bestrijding hiervan, 2) hulp bij de terugkeer van illegale immigranten en 3) bijdragen aan het beheer van legale immigratie. Met het oog hierop leggen en onderhouden ILO's contacten met de bevoegde autoriteiten in het land van tewerkstelling en wordt onder meer informatie verzameld.

⁵ België, Duitsland, Spanje, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en Oostenrijk.

⁶ Ingevolge artikel 21 van het Verdrag zien de taken van de uitgezonden documentadviseurs met name op advisering en opleiding van buitenlandse vertegenwoordigingen (van de Verdragsluitende Partijen), vervoersondernemingen en de lokale autoriteiten belast met de grenscontrole ten aanzien van het herkennen van valse en vervalste documenten.

⁷ Dit artikel ziet bijvoorbeeld op situaties indien een niet of onjuist gedocumenteerde vreemdeling aangeeft op verzoek van de Nederlandse overheid een rechtszaak in Nederland te moeten bijwonen. De ILO kan in dit soort gevallen assistentie aan de luchtvaartmaatschappij verlenen door de noodzaak van de komst van betrokkene naar Nederland te verifiëren bij de betrokken Nederlandse instanties en eventueel de KMar op Schiphol te informeren.

3.2 Werkwijze indien de betreffende vreemdeling geen onderdaan is van het land van vertrek

De ILO moet de vreemdeling die geen onderdaan is van het land van vertrek en die een beroep op bescherming doet, verwijzen naar een vertegenwoordiging van de UNHCR (of UNDP) of een NGO zoals het IOM. Er kan ook voor bescherming naar de lokale autoriteiten worden verwezen. Het is niet mogelijk om de vreemdeling naar de Nederlandse vertegenwoordiging te zenden om aldaar een aanvraag voor een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) met als doel 'asiel' in te dienen⁸.

Als bekend is dat het land van vertrek niet het Verdrag van Genève heeft ondertekend, geen asielprocedure kent en/of er geen organisatie (UNHCR, UNDP, IOM, andere NGO) actief is, moet de vreemdeling verwezen te worden naar de dichtstbijzijnde vertegenwoordiging van de betreffende instantie. De UNHCR komt krachtens mandaat wereldwijd voor vluchtelingen op, mits vreemdelingen zich buiten het land van hun nationaliteit bevinden. Dit mandaat geldt ongeacht of de autoriteiten het Vluchtelingenverdrag ondertekend hebben. De UNHCR zal in het belang van de mogelijke vluchteling over de tijdelijke toelating bemiddelen. Met de moderne communicatiemiddelen moet het mogelijk zijn een organisatie snel te bereiken.

Als de ILO het vermoeden heeft dat doorverwijzing naar UNHCR, UNDP, IOM of andere NGO's dan wel lokale autoriteiten geen (gewenste) uitkomst biedt, moet de ILO contact opnemen met (een piket-ambtenaar van) de IND. Van dergelijke gevallen is met name sprake als in het betreffende land de gangbare praktijk met betrekking tot de bescherming die de vreemdeling inroept, onvoldoende waarborgen biedt. Voor de vervolgstappen wordt verwezen naar hetgeen hieronder is opgenomen bij 'de vreemdeling is een onderdaan van het land van vertrek'. Als de ILO een luchtvaartmaatschappij adviseert bij een vlucht met een andere bestemming dan Nederland, moet de ILO de uiteindelijke beslissing om de vreemdeling te vervoeren bij de luchtvaartmaatschappij laten. Indien nodig, kan de luchtvaartmaatschappij met de autoriteiten van het land van bestemming contact opnemen.

Als de plaatselijke autoriteiten reeds zijn geïnformeerd over de weigering van betrokkene door de luchtvaartmaatschappij, zijn die autoriteiten verantwoordelijk voor betrokkene.

Als de lokale autoriteiten de verantwoordelijkheid hebben over de geweigerde vreemdeling en betrokkene geeft aan dat hij/zij voornemens was om in Nederland bescherming te zoeken, valt deze omstandigheid buiten de invloedssfeer van de ILO.

3.3 Werkwijze in het geval de betreffende vreemdeling een onderdaan is van het land van vertrek

Als de vreemdeling wél onderdaan is van het land van vertrek en zich bij de ILO beroept op bescherming, moet de ILO de vreemdeling verwijzen naar een vertegenwoordiging van de UNHCR (of UNDP) of een NGO zoals het IOM.

Als bekend is dat in het land van vertrek geen organisatie (UNHCR, UNDP, IOM of andere NGO) actief is, moet de ILO contact opnemen met (een piket-ambtenaar van) de IND. De IND bepaalt dan of de betrokken vreemdeling naar Nederland mag worden vervoerd. De ILO is dus niet verantwoordelijk voor de beoordeling of een vreemdeling bescherming behoeft. Wel moet de ILO de feiten en omstandigheden zoals hij die heeft voorgelegd, schriftelijk vastleggen. Voorts moeten afschrift worden genomen van het reisdocument van betrokkene als dit aanwezig is. Als de IND instemt met het vervoer van de vreemdeling naar Nederland, geeft de ILO een positief advies aan de luchtvaartmaatschappij en stelt hij via een Early Warning de KMar op Schiphol (Hoofd Doorlaatpost) op de hoogte van de komst van betrokkene. Als de transitluchthaven (op weg naar Amsterdam) een Schengenluchthaven is, moeten ook de autoriteiten van de betreffende luchthaven worden geïnformeerd.

⁸ Sinds de invoering van de Vreemdelingenwet 2000 is het niet langer mogelijk voor de vreemdeling om op een Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging een asielaanvraag in te dienen.

Als de vervoerder, conform het bepaalde in paragraaf A1/9. Vc de zaak wenst voor te leggen aan de IND, kan de ILO als eerste aanspreekpunt fungeren en de zaak aan de IND voorleggen.

In het geval dat de ILO de luchtvaartmaatschappij adviseert bij een vlucht met een andere bestemming dan Nederland, moet de ILO de uiteindelijke beslissing om de vreemdeling te vervoeren bij de luchtvaartmaatschappij laten. De luchtvaartmaatschappij kan met de autoriteiten van het land van bestemming contact opnemen als zij dat wenselijk achten.

4. Vreemdelingen die aangeven (potentieel) slachtoffer te zijn/dreigen te worden van mensenhandel/-smokkel

Als het om een (potentieel) slachtoffer gaat dat niet eerder in het buitenland is uitgebuit, kan de ILO de betreffende vreemdeling aanraden om zich tot de eigen autoriteiten te wenden en aldaar als slachtoffer bescherming te zoeken. Wegens het ontbreken van enige relatie met Nederland kan de Nederlandse verantwoordelijkheid zich niet tot deze categorie vreemdelingen uitstrekken.

Gelet op het belang van de bestrijding van mensenhandel/-smokkel van minderjarigen is het wel wenselijk dat, in die gevallen waar al contact bestaat met lokale instanties, de ILO contact opneemt ten behoeve van opvang van de minderjarige vreemdeling. Als deze contacten niet bestaan, moet de ILO de zaak voorleggen aan de IND.

Gaat het om een geweigerde persoon die al eerder in Nederland slachtoffer is geweest van mensenhandel, dan moet het OM ingeschakeld worden om te bezien of dit slachtoffer in het kader van een Nederlands onderzoek gehoord moet worden en/of er aanleiding is dat in Nederland te doen en haar/hem in Nederlandse bescherming te geven.

In het geval dat er vanuit het OM wordt aangegeven dat het in het kader van een (mogelijk) strafrechtelijk onderzoek van belang is dat een slachtoffer naar Nederland komt, kan contact met KMar, dan wel de AVIM worden opgenomen om het slachtoffer op Schiphol op te laten vangen en conform de regeling mensenhandel te handelen (zie B8/3 Vc).

5. Bereikbaarheid

IND

Tijdens én buiten kantooruren kan de ILO contact opnemen met ILO-Backoffice, zodat vervolgens afstemming met Directie Strategisch Uitvoeringsadvies (DSUA) (en indien nodig met HIND) kan plaatsvinden.

OM

Tijdens én buiten kantooruren kan de ILO contact opnemen met de landelijke officier van Justitie (mensenhandel) van het OM. ILO Backoffice zal de naam en contactgegevens van betrokkene separaat kenbaar maken.